Any 57.—Núm. 18.779.—Preu: 15 cèntims

Divendres, 11 de gener de 1935

ABONAMENTS

Països convent postal, id. ... 15'— »
Altres països, id. ... 30'— »
Barcelona, mes ... 2'50 Ptes.
Catalunya i territoris de la República, trimestre ... 10'— »
Amèrica llatina i Portugal, trimestre ... 12'— »

DIARI D'AVISOS I NOTICIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 589, 1.er — TELEFON 11430
TALLERS D'IMPRENTA: CARRER DE BARBARÀ, 14 i 12. — TELEFON 19408

EL TEMPS El cel sparèix cubert per la vall de l'Ebre, conca del Barbarà, la Segarra i ribera del Segre, i serà així les altres comarques. Dominen els vents del nord, en general fluixos; seguament per l'Empordà, són quelcom forts. Es registren boirades a la conca del Segre, riberes del Segre i pla de l'Ebre.

CRONICA

La unió dels republicans

Com més va més peremptòria es fa la necessitat d'articular les forces que dintre la política general espanyola actuen amb esperit republicà fora de l'òrbita del republicanisme que avui governa. El resultat de les eleccions de novembre de 1933 era la conseqüència de la disgregació i de les incompatibilitats suïcides produïdes entre els que havien portat la República i havien tingut la responsabilitat de regir-la i orientar-la en els seus primers passos. Nosaltres no ens havíem cansat d'advertir la conveniència de sacrificar punts de vista particulars per tal de mantenir la cohesió necessària a l'obra de consolidació republicana. Ni crèiem oportuna la dissolució de les Constituents, ni podíem mirar amb confiança la dispersió que fatalment la seguiria. Tot fou en va; la pressió del conglomerat dretista, reaccionari i monarquitzant trobà punts massa vulnerables per a no aprofitar-los i es produí la desfeta, molt més aparent que real, posat que si la unió hagués estat mantinguda els resultats d'aquella consulta popular haurien estat ben diferents i, per tant, la realitat política present seria molt distinta.

Allò que no pogué inspirar la prudència ni les previsions desinteressades, ara ho inspira la realitat, cada dia més inquietadora. Es la pressió de les circumstàncies que empeny a la unió i sembla que tothom s'hi mostra ben disposat. A Catalunya el moviment segueix el mateix ritme, potser encara més accelerat per l'extravagància de la situació i pel desengany que la política de la coalició Lerroux-Gil Robles ha produït en molts catalanistes que creien de bona fe trobar en les dretes espanyoles una comprensió que mai no han tingut ni podran tenir. Es natural, doncs, que el republicanisme català que col·laborà a l'advenament de la República vegi amb satisfacció la convergència que s'inicia i que no regateigi ni la voluntat ni l'esforç per a activar-la.

Cal dir, però, que per als catalanistes republicans hi ha un punt delicadíssim que els republicans espanyols no poden oblidar si volen comptar amb l'assistència dels seus afins de Catalunya. D'ençà que ha estat iniciada la diversió reformista, uns i altres accepten com a condició indeclinable el "reajuste" constitucional pel que toca al règim estatutari. Parlem-ne, d'aquest "reajuste", i deixem les coses ben aclarides. Per a nosaltres no hi ha altre reajustament possible que el que implicaria un complet reconeixement de l'Estatut de Núria amb tot el seu vigor i amplitud, tal com fou plebiscitat pel poble de Catalunya el 2 d'agost de 1931. Aquest és el veritable Estatut de la Catalunya autonomista, i si bé sostenim aquest punt de vista com una premissa indefugible per al catalanisme, poguérem admetre, per esperit de transigència, les modificacions i les minves que hi foren introduïdes en sotmetre'l al Parlament de la República. Per a nosaltres, l'únic "reajuste" satisfactori només podria ésser aquest: rehabilitar l'Estatut de Catalunya en la forma que fou aprovat per les Constituents. S'enganyaria qui cregués que podrà comptar amb la col·laboració del catalanisme republicà sense satisfer aquesta legítima pretensió.

Que ho pensin bé els republicans espanyols; tots desitgen veure coordinades les forces que avui malden disperses, perquè de la seva unió depèn que la República reprengui l'equilibri i la significació que li correspon. Catalunya, els catalanistes, no poden oblidar que la primera concreció real de les seves aspiracions han estat els republicans els qui els l'han facilitada, però seria lamentable i funest per a tots, si ara aquests mateixos republicans es rectificaven i amb l'excusa d'un "reajuste" negaven allò que dos anys enrera reconeixien.

Extracte dels discursos pronunciats pel President de la República referents a la reforma de la Constitució

Els punts que creu fonamentals de la reforma són: règim autonòmic, religió, propietat, sistema bicameral, relacions entre els Poders de l'Estat, Hisenda i Pressupostos, Justícia i Tribunal de Garanties

Per causes absolutament independents de la nostra voluntat no ens ha estat possible fins avui publicar aquest text.

Madrid, 8. — Heus ací un extracte dels tres discursos pronunciats pel President de la República als Consells celebrats per tractar sobre tan important assumpte de la reforma constitucional:

Començà el seu discurs el Cap de l'Estat dimecres, prop de les dotze, i parlà aquell dia fins a tres quarts de dues. El dijous i el divendres ho feu durant més de dues hores.

El primer dia, després del preàmbul, arribà fins a l'article 45: el segon, anàbà la seva exposició en el 82; el divendres donà fi al seu estudi dels articles de la Constitució.

Començà el dimecres felicitant el nou any als ministres. Respecte a l'any 1934, digué que si bé havia proporcionat molts dolors i amargures, produí la consolidació de la República, gràcies a la incorporació al règim de la majoria de les forces de dreta, com són: nacionalistes bascos, agraris i populars agraris. Aquesta incorporació, tan beneficiosa, gràcies al senyor Alexandre i a mi.

L'any 1935 serà un any decisiu, ja que per a ell han fixat els partits polítics la revisió constitucional.

Considera necessària aquesta revisió, i creu que pot afrontar-se de dues maneres: una, per a la qual basta que les Corts, per majoria absoluta, acordin plantejar-la i autodissoldre's.

Aquest procediment exigiria esperar fins al mes de desembre.

(Segueix a la pàg. 3, col. 6)

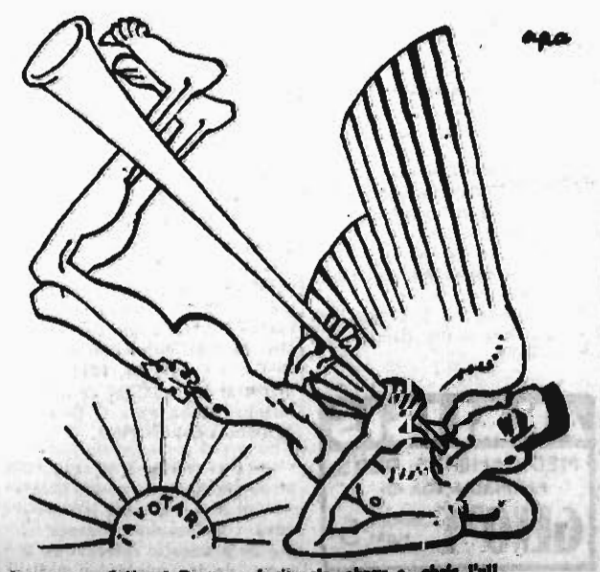

L'Àngel Pestanya invita els obrers a obrir l'ull

COMENÇA EL REGIM TRANSITORI

Ahir, a tres quarts d'onze del matí, arribà de Madrid el Sr. Portela Valladares, i a la una prenia possessió del càrrec de Governador general de Catalunya, a la Generalitat

L'ARRIBADA

Ahir, prop de tres quarts d'onze del matí, va arribar a la nostra ciutat, procedent de Madrid, el governador general. El senyor Portela Valladares va fer el viatge en l'exprés de Madrid que té assenyalada la seva arribada a un quart de deu del matí; l'exprés, doncs, portava una hora i mitja de retard.

Amb tot, a l'hora oficial ja hi havia al Baixador del Passeig de Gràcia una quarantena de persones que esperaven l'arribada del governador. També hi havia una companyia d'infanteria amb bandera i música, que es retirà en tenir coneixement del retard amb què arribada el tren. La dita companyia ja no tornà al Baixador.

Poca estona abans d'entrar el tren en agulles arribaren al Baixador les autoritats. Entre elles hi havia el general Batet, acompanyat del comandant Lacanal; el coronel Jiménez, acompanyat del comandant Gabarrón; el tinent coronel Martínez Herrera, acompanyat del capità Gerard Rovira; l'auditor, senyor Ferrer; el president de l'Audiència, senyor López; el senyor Carreres Ponç; el cap de policia, senyor Villaverde; el senyor Azcárraga, etc. L'Escola de Comerç estava representada pels senyors Busquets, Mallén i Blasco.

També hi havia personalitats destacades del Partit Radical, entre elles els senyors Pich i Pont, Serraclara, Roure, Huguet, Rocha (Joaquim), Domènech, Galindo, Polo, Riucorb, etcètera.

Entre les representacions del Partit Radical poguérem anotar: el Comitè Radical de Santa Perpètua de la Moguda, presidit per J. Armisén; Joventut Radical del carrer de la Lluna; Joventut Radical Gracienca, Grup Casino Radical de la Barceloneta, Club Republicà, etc. Hi havia també el senyor Torrents, delegat de Treball.

Una vegada el senyor Portela Valladares hagué descendit del tren, fou saludat per les autoritats i el públic que havia acudit a rebre'l. El general Batet, abraçant-lo, va dir-li que en nom del ministre saludava el nou governador general de Catalunya. Seguidament el governador general, acompanyat de les autoritats i amics polítics, abandonà l'andana. Abans de pujar al cotxe oficial que li havia estat preparat, els fotògrafs retrataren un grup en el qual apareixia el senyor Portela, el general Batet, el coronel Jiménez i el tinent coronel Martínez Herrera.

A continuació, el senyor Portela Valladares va dirigir-se al seu domicili, i les autoritats, als despatxos respectius.

Com que l'exprés en el qual venia el senyor Portela duia una hora i mitja de retard, el públic que s'esperava a l'andana sortí al carrer a prendre el sol

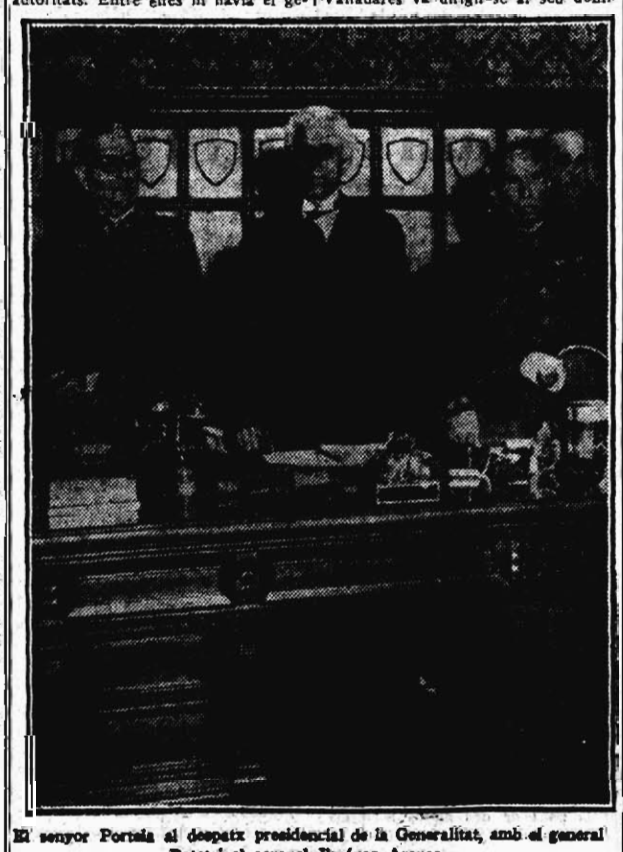

El senyor Portela al despatx presidencial de la Generalitat, amb el general Batet i el coronel Jiménez Arenas

A LA GENERALITAT

PRESA DE POSSESSIÓ DEL GOVERNADOR GENERAL

Pels volts de la una va arribar a la plaça de la República el cotxe presidencial que conduïa el senyor Portela. El cotxe va entrar al pati de la Generalitat, on li reté honors un piquet dels mossos d'Esquadra.

En descendir del cotxe, el senyor Portela va ésser complimentat pel comandant Gabarrón i pel cap i els oficials dels mossos d'Esquadra. A continuació el senyor Portela va passar revista a les forces que li havien tributat honors. Seguidament els mossos de la Generalitat obriren la marxa.

(Continuo a la pàgina 3, col. 3)

HOSTES

Cervantes, en el seu llibre de tanta anomenada, atribueix a Barcelona el més noble geni hospitalari. Tot amb tot, convé no refiar-se massa d'un certificat: una virtut mai no és ben segurament assolida. Amics meus estrangers que viuen a Barcelona la troben poc sociable, amb els estatges massa emmarjetats. Però ni quan, al bo de la joventut, parlàvem uns quants amics d'aquell curiós límit de la nostra hospitalitat burgesa (avui potser començat a superar) que consistia en el convit a prendre café, jo no atribuïa en cap manera aquesta parsimònia al fons mateix de la raça, sinó més aviat a circumstàncies eventuals, així com absència de qui grandegés pròpiament en el cim de la societat (el petit gran món no era sinó provincià i xavacà), i una mancança d'apta organització, de la qual potser començaven per ésser responsables els arquitectes. Tanmateix encara ara hi ha una part considerable de jovent que no sembla pas educat en el tracte de les dones honestes, dones honestes que no arriben a ballar sinó amb una mena de "gigolos" i llars sense calefacció a la sala; però algun remei comença d'ésser visible. I, en tot cas, el penjament que no podran pas acumular-nos serà el de braus o ferrenys contra els estranys que puguin venir a augmentar el doll de la nostra vitalitat, atrets pel nostre clima, en tants de sentits benigne.

Si no prou hospitalària, Barcelona és oberta. Això li ve de lluny, i aquesta virtut o descurança ha ajudat a fer-la així com és. No pas que un tal estat de coses no tingui la seva utilitat. Per certes incapacitats nostres ben conegudes, hi ha papers que no ens abelliria de fer. Ara, en cap avinentesa no hem de patir, perquè, nostre o allè, ací tenim de tot.

Honorem sempre els hostes. Ells han de trobar no solament la ciutat oberta, sinó, de bat a bat, la generosa disposició dels cors. Es ja insuficient i inadequada la vella combinació d'una tímida rudesa i una ingenuïtat sense exemple. La gran cortesia és més defensiva. Ho ofereix gairebé tot, però en una atmosfera on subsisteixen misterioses influències d'una pau armada. Siguem cortesos, que ens convé, amb els nostres hostes; i sobretot no ens estiguem quan ells podran fer valer el detall de què veurem nosaltres els hauríem convidat.

BELLAFILA

Per la multa de La Publicitat

Suma anterior ...	445'—	ptes.
Lasalle	1'—	»
J. Torrent i Torrent	5'—	»
J. M. N.	1'—	»
Llorenç Mestres	3'—	»
Valentí Girald	5'—	»
Eduard Geli	2'—	»
Sebastià Ramon Prats	1'—	»
Isidre Ramon Prats ...	1'—	»
R. A.	5'—	»
Ricard Singla	2'—	»
Enriqueta Puig	1'—	»
	472'—	»

Regraciem els nostres amics per llurs proves d'adhesió.

LLEGIU:

LES LLETRES I LES ARTS, a la pàg. 4.
EL MON DEL CINEMA, a la pàg. 6.
EL MON DEL TEATRE, a la pàg. 8.
LES COMARQUES CATALANES a la pàg. 9.
ELS ESPORTS, a la pàg. 10.

Els efectes de la bomba que esclatà al bar "La Estrella", de la Rambla del Carme (Guinardó), després d'ésser-hi realitzat un atracament

COMENTARI

Estimar Catalunya

S'ovè sempre a la veritat qui afirma que el Catalanisme ha nascut i progressat a causa de l'amor dels catalans a Catalunya. Sia tradicionalista, sia conservador, sia progressista, el català, quan, regenerat per la gràcia de l'amor a la Pàtria, ha intervingut en política ho ha fet endut per aquesta afecció. Haurà projectat, en el seu fur intern, una imatge de Catalunya benaurodament medieval, o pacíficament burgesa o arriscadament futurista, socialment i políticament; tant se val: el motor únic ha estat l'amor a la col·lectivitat de gents que parlen en català i que formen el pinyol d'un futur Estat nacional.

Costa d'admetre que no estimen Catalunya els qui no s'avenen a viure darrera uns finestrals gòtics; o els qui voldrien, al contrari, que ens vestíssim tots plegats com els súbdits de Jaume I. O, encara, els qui sostenen la falsa pretensió que res no s'acosta tant a un esclau com un català, i voldrien veure la Catalunya dels seus amors regida a la manera moscovita. Costa tant, que ens és desagradable àdhuc el veure planejada aquesta competència. No es pot dir mai: En Tal no estima Catalunya perquè refusa el porró, l'espardenya, les excursions al Montserrat i la sopa de farigola. O, En Tal Altre no estima Catalunya perquè només col·lecciona goigs, fa el pessebre cada any i en música només admet el flabiol, el tambori i el sac de gemecs.

No es pot dir. No es pot negar la catalanitat de ningú, sia individualista, sia col·lectivista, en tant que Catalanisme vol dir amor de Catalunya. Tots estimen Catalunya, tots són catalanistes els qui reconeixen com a motor de llur activitat política i social precisament aquell amor. Ningú no pot atribuir-se l'exclusiva en aquest abandó generós del pur egoisme individual a la causa comuna dels catalans. Ningú no és més catalanista que un altre en tant que tots reconeixen l'amor a la Pàtria com a motivació única de llur punt de vista divergent. Els qui la volen Blanca, els qui la volen Negra i els qui la volen Tal-Com-Es, tots, mentre no hi hagi un fet concret que justifiqui la malfiança, són catalanistes.

Les dificultats són, és clar, en concretar aquell fet. Puix que un us dirà que voler Catalunya "aixís" no és tan català com voler-la "aixàs". Que "això" i que "allò". No creiem, però, en llur imperabilitat. Si Catalunya és "una" i indivisible, per què no? — tot allò que no afecta l'essència mateixa de la seva unitat, tot allò que no impossibilita la tasca més urgent que és la del propi recobrament i la de la reconstrucció prèvia a l'alliberament i a la progressió, és secundari.

Per a un catalanista el signe d'unió entre els catalans és un signe d'amor: al Fet català i a la Idea que l'impulsa. Els qui estimen Catalunya, es retroben. Per sota i per damunt de les banderes. D'ací que, essent sovint una minoria els catalanistes de cada vila, de cada ciutat de Catalunya, són ells qui donen el to a les faccions. I quan més obertes són les hostilitats, ells, els catalanistes, es donen les mans i obliden llurs discòrdies.

Vegeu com reconeixeren el catalanista: per un acte també d'amor: acostar-se als altres patriotes, errats en la lluita o ofuscats en la victòria, per a enforti el lligam comú.

Mentre Catalunya no haurà assolit la seva plenitud reconeixeren els qui l'estimen per llur promptitud a desertar de les faccions, a reconèixer l'error o l'ofuscació, a subordinar les seves activitats polítiques a una sola activitat solidària: establir un front més ample per a fer el combat menys dur.

P.

Una visita a la presó

La presó i els presos vistos de prop

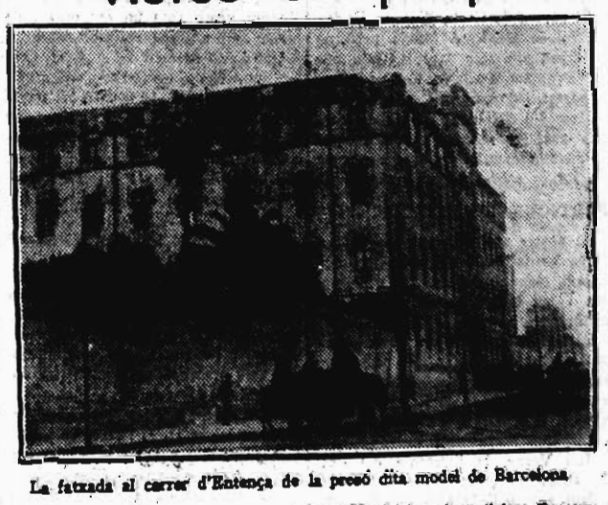

La fatxada al carrer d'Entença de la presó dita model de Barcelona

I

L'ASPECTE

El final del carrer d'Entença sembla un carrer de poble. Hi ha, a mà dreta, unes cases polsoses, amb peces de roba posades a assecar penjades a les baranes del balcó; amb criatures que juguen a fer dormir el nen, bressolant-se en un bressol de vimet, a la voravia; amb vells asseguts en una cadira mitjana, recolzada a la paret, al costat d'una taverna fosca.

A mà esquerra hi ha un edifici d'aspecte insignificant i trist. I, al fons, uns arbres verdosos; un regadiu ocre, a primer terme, al mig del qual sorgeix la cresta exòtica d'una palmera.

Paisatge, tanmateix, sub-urbà. L'edifici, gris, no us produiria cap mena d'impressió si hom no veiés dos soldats davant la porta. L'un, assegut en un banc de fusta, el fusell amb la baioneta calada, repenjat a la cuixa dreta; l'altre, passejant-se amunt i avall davant la porta, amb el fusell gualment embaionetat, a l'espatlla.

Una caserna? Quelcom de semblant i de pitjor. Es la Presó.

Al mig de la façana hi ha un barri, ample, de ferro. Per tal d'aconseguir que sigui obert, cal resignar-se a seguir una cadena de tràmits enutjosos. Un cop acomplerts, hom us allarga un paper, el qual té la propietat miraculosa de fer que us siguin obertes, a més de la porta d'entrada, totes les de dins, i de facilitar-vos, per tant, la visita a la Presó.

Darrera del barri hi ha dos soldats més. En un tamboret seu un empleat, amb la gorra engalonada de gairell. Sembla que dormi.

Després ve un pati quadrat, atapeït de finestres, amb un rellotge enganxat en un pany de paret. A peu pla i en un angle, les oficines. En un altre, el despatx del director. Les finestres dels pisos corresponen a les habitacions dels empleats.

Heu-vos ací, ara, un altre barri de ferro. Un dels empleats l'obre. Entrem en un passadís llarg i negre, de sostre corbat. A l'esquerra una porta; a la dreta, una altra. Són els locutoris. Estan separats de les celles on són conduïts els presos els dies de visita per uns reixats espessos de ferro. A les reixes de les celles hi han uns barrots sòlids. Del lloc on són col·locats els presos al que ocupen els visitants hi ha una separació d'un metre.

Així els presos, en parlar amb els seus familiars, han de fer-ho en veu alta. Es una manera com una altra d'inutilitzar els secrets. Al costat del locutori esquerre hi ha una porta petita; és l'habitació del botxí.

Quan la justícia aplica la pena de mort a un condemnat, vint-i-quatre hores abans de l'execució, el botxí és tancat en aquella habitació, i no en surt fins vint-iquatre hores després d'haver-la executada.

Mentrestant, hom li instruïx sumari, en el qual són especificades amb tota mena de detalls les causes que l'han induït a executar-lo. Un cop aclarides, el dit sumari és sobreseguit.

Actualment és utilitzat com a dormitori del caporal dels guàrdies d'assalt que presten servei de vigilància.

A la dreta hi ha una escala estreta que condueix als locutoris de dalt, els quals estan destinats als advocats i al jutjat. A través d'una finestreta parleu amb els presos; damunt d'un taulell de fusta adossat a aquella, escriuen.

Al centre del passadís hi ha una via pel damunt de la qual passa amunt i avall una vagoneta, llarga i negra, el passadís fa una fortor espessa de gàbia de lleons. Al final hom veu una taca de claror tèrbola. Es el pati central.

Al mig un quiosc envidriat de dalt. A dins, escriptoris, telèfons, taules i

(Gireu la pàgina, r. u, p.)

empleats amb gorres engalonades grups de presos circulen pel pati, darrera de les reixes, més ben dit, de les gàbies, alguns d'ells ens miren amb esguard recelós. El pati té tot l'aire d'una gàbia de feres.

Ens n'oblidàvem. A un costat del passadís hi ha l'economat, també entre reixes. Els presos hi compren tot el que necessiten. Semblà una "Castellana" esgarriada.

Al voltant del pati, en forma de vano, les galeries. A banda i banda, rengleres de portes. En l'una els presos polítics; en l'altra, els socials, en aquella, els condemnats per delictes comuns, dalt, les de preferència.

El règim carcerari, actualment, és bastant suau. Els presos poden passejar-se, gairebé tot el dia pels patis. Abans només els era permès de ferho durant una hora al matí i una altra a la tarda.

Dalt del pis hi ha l'escola, la capella i la biblioteca. Al costat d'aquesta, hi ha les celles dels presos que han estat rellevats del règim comú, degut al seu bon comportament.

Són més petites i més fosques que no les altres. Aquest detall té una explicació. Només serveixen, gairebé, de dormitori. A la porta, uns rètols: "Albañil", al costat mateix: "Paleta". Després: "Herrero", "Recados", etc.

EL PRIMER CONTACTE AMB ELS PRESOS

Durant la visita ens acompanyen tres presos distingits. Convidem a fumar un d'ells. Justament, el que ens mira de reüll i per aquest motiu.

Es baix i té el cabell ros. Porta una brusa de fil. Li allarguem el tabac i el paper de fumar. Crida el seu company:

—Té, Sanñ, fuma.

N'hi tornem a donar. Aleshores, sobtadament, ens remercia. I ens explica, confidencialment, que li manquen quatre mesos, només, per a complir i afegeix que un cop es trobi fora de la presó farà els possibles per no tornar-hi.

L'altre és alt i prim; porta els cabells pentinats enrera i unes ulleres molt gruixudes, darrera de les quals, maliciosos, brillen uns ulls molt petits. El tercer va en cos de camisa i parla amb accent sud-americà.

Què han fet i qui són? El primer estava empleat com a escrivent en un jutjat i guanyava pocs diners. S'incautà d'una fiança i se n'anà a fer provatures més o meys matemàtiques a la taula verda del cafè de Novetats. les quals no li sortiren gaire cristianes.

El que porta ulleres féu una cosa semblant en una casa de comerç. I el tercer, del qual hom sospita que ha comès dues o tres estafes, és un ciutadà que no pot sortir de la presó perquè no posseeix cap document acreditatiu de la seva personalitat i, de més a més, sembla que tenia en entrar-hi un cert interès a què no se sabés de quin país era fill.

El cònsol de Costa Rica va dir que era fill de Mèxic. A Mèxic, però, no en saben una sola paraula. Creu que ha de romandre a la presó tot i haver-hi passat, i de sobres, el temps degut.

Hom diu d'ell que de mica en mica, s'ha anat convencent que era certa la novella estrafolària que explicava als jutges sobre la seva personalitat.

PARTICULARITATS CURIOSES

El nostre acompanyant ens explica quina és la mena de literatura que agrada més als presos. La d'aventures i les biografies de personatges històrica.

Literatura estimuladora de la imaginació. Res de clàssics. El passat no compta. El pres mira enllà, sempre endavant, a través de les reixes; s'evadeix, fuig, vola per l'espai a cavall del somni.

Juli Verne, la literatura del qual és considerada arreu com la més adient per a l'educació dels infants, és la que és més llegida en aquella casa.

El curiós és que aquesta literatura, realment innòcua, traslladada a la presó, es transforma en una epidèmia. Especialment — ens diu el nostre acompanyant—, el famós "Viatge a la Lluna".

El pres llegeix un cop i, al cap de poc temps, hi torna. El viatge arriba a obsesionar-lo. A força de donar-hi voltes acaba per trobar una manera més ràpida i, sobretot, més segura de fer-lo.

Aleshores ho explica al seu confident natural, que és el mestre de la presó. Aquest se l'escolta amb posat de benvolença. Al cap de poc temps aquell pres — això és fatal —, amb el cap ple de boires, és traslladat de la presó a Sant-Boi.

INVERTITS

Un pati interior, de parets nues, i d'un color confós. Està situat darrera mateix de l'economat i una mica allunyat dels altres patis.

Recolzats a la paret, prenent un sol que no arriba a tocar-hi, un grup d'individus parlen en veu baixa. Gairebé tots vesteixen pijames de colors llampants; algun, un barnús molt cenyit al cos. Cabelleres llargues, ondulades, engomades i àdhuc xarolades

Un d'ells porta una barba espessa, de quinze dies, en canvi, lluelx unes celles curosament depilades. Com deu martiritzar-lo aquella barba!

UN PERSONATGE IMPORTANT

Lleveu-vos el barret. Passa, enravenat com un tenor d'òpera, l'il·lustre senyor "José" M.ª de Figuereido, descendent de la noblesa portuguesa, no sabem si més rància o més moscatella, i al qual les bromes de la vida, que de vegades són pesades, li han jugat la mala passada d'haver-lo obligat a haver de dedicar-se a l'estafa. En aquest aspecte — cal dir-ho en honor seu — l'il·lustre senyor manté la rancior de la seva jerarquia amb tots els honors. Es, doncs, estafador, però de categoria; viu al marge de la societat, però aguantant el tipus i fent els possibles, abans que tot, per donar-se una vida d'aristòcrata.

Les quals coses, però, duren fins que s'acaben. En el cas de l'il·lustre Figuereido duraren fins al dia que la policia, inoportuna, i aprofitant un moment de distracció que va sofrir, l'engrapà i el portà a la presó.

Hi entrà adoptant aires de milionari autèntic i alhora de víctima, i amb un seguici inacabable de maleres.

Tot i que anava emmanillat, feia l'efecte que els presos eren els agents que l'acompanyaven i no ell. S'installà en una cella de preferència. Tenia diners i volia donar-se bona vida. Una temporada de repòs, curta — pensava —, no li aniria gens malament. La presó havia d'ésser, per a ell, la "torre" o passaria, al capdavall, una temporadeta tranquil. Hi faria, doncs, una cura de salut.

L'home, és clar, proposa: les circumstàncies, però, són les que disposen. Figuereido hi passà molt més temps del que es creia i acabà els diners. S'empenyorà els vestits, els abrics, les joies, tot el que posseïa. Arribà a quedar-se sense un clau.

Aleshores no li tocà altre remei que subjectar-se al règim comú. De la cella de preferència va davallar a la cella ordinària. Del menjar escollit passà al ranxo. Canvià el "luky" per "paquetilles". Arribà a l'extrem de recollir cues de cigar de terra.

Finalment arribà a quedar tan pelat que no tenia ni roba per a vestir-se i, per tant, no podia sortir ni a passejar al pati.

En aquest moment àlgid de "purée noir", se li acudí una idea genial. Posà mans a l'obra de seguida. Es fabricà un vestit amb uns quants exemplars de "La Vanguardia".

Heu-vos ací l'il·lustre senyor "José M.ª de Figuereido" passejant-se pel pati amb unes calces atapeïdes d'anuncis a tant la ratlla, i un gec a l'esquena del qual hi ha un mostrari copiós d'esquelès. Va ésser un èxit. I sempre amb molta dignitat.

Un dia, justament el mateix que havia d'ésser alliberat, un dels empleats de la presó el trobà a la cella plorant, i amb un telegrama a la mà.

—"¿Qué te pasa, Figuereido?"

—"Mi padre ha muerto."

I va sanglotar profundament. Les llàgrimes li rajaven, abundants, cara avall.

—A ver, a ver" — digué l'empleat.

I li va prendre el telegrama dels dits. Deia: "Padre muerto. Heredas."

L'empleat explicà el fet al director de la presó. Aquest féu anar Figuereido al seu despatx, on parlaren llargament.

Figuereido en sortí amb cinquanta pessetes. Després es descobrí que el telegrama era fals.

A les sis de la tarda fou alliberat. A les nou del vespre passava per les Rondes vestit com un senyorès i de bracet amb una senyora molt maca.

Què havia succeït? El següent: Que bon punt fou al carrer se n'anà a una determinada casa de la qual ell havia estat parroquià assidu. Li feren una subscripció i li desempenyoraren les robes. Ell, fent un gest de gran senyor, amb els diners que li lliuraren convidà a sopar una de les noies.

UN ALTRE PERSONATGE

Aquest havia treballat a les obres del "Metro". Sota terra i nu de mig cos en amunt, estiragassava una pala, plena de terra durant vuit hores seguides. I remugava, per dins, filosofies més o menys revolucionàries sobre les injustícies de la societat.

Un vespre, en plegar del treball, va pujar al tramvia que l'havia de portar a la dispesa. En ésser a la plataforma es trobà al costat d'un senyor. Això, és clar, no té res de particular. Es tot altrament si, com en el seu cas, li semblà veure que li sortia la cartera de la butxaca.

Era plena? era buida? Valia la pena de saber-ho. Amb totes les precaucions imaginables amb l'ai al cos, i aguantant-se l'alè, l'estirà a poc a poc. Ràpidament se la ficà a la butxaca i cuità a baixar del tramvia. A la primera cantonada solitària va obrir-la. Era plena! Hi havia mil pessetes.

En contemplar els bitllets els ulls li ballaven; els números augmentaven de tamany.

Es donà una vida esplèndida; fins que acabà aquells diners. Després, n'estirà una altra i una altra. Moltes. Fins que va caure a les mans de la policia.

—I què? — diu—. He sabut el que era donar-se bona vida, i us asseguro que no tornaré a agafar la pala mai més.

Hi ha presos d'aquesta mena que es mostren sensibles a les reflexions morals; la majoria, però, les escolten talment com si sentissin ploure.

EL DORMITORI IMPROVISAT

En ésser construïda la presó, ho fou tenint compte el terme mitjà de delinqüència de l'època. Ara és insuficient.

Ha calgut, per tant, improvisar la sala de baix, la qual servia abans de menjador, per encabir-hi presos. Es un local, més ben dit, una quadra quadrada amb columnes. Les finestres, reixades, deixen entrar una llum somorta; les siluetes dels presos es dibuixen al mig d'un clarobscurs tèrbol.

A terra hi ha ampolles, cassoles, plats i màrfegues, uns cordills, lligats de columna a columna, sostenen peces de roba posades a eixugar.

¿Us imagineu una escena de presons d'una pel·lícula de la U. F. A.? Heu-vos-la ací.

Jaume PASSERELL

(Seguirà.)

Els Centres Oficials

AJUNTAMENT

Anunci d'un casament. — El tinent coronel senyor Josep Martínez i Herrera, ha rebut una carta del senyor Jean Paul Labalut, de nacionalitat francesa, professor agregat, domiciliat a Montpellier (Herault) 9, Avenue du Professeur Grasset, i resident a Marsella, Boulevard Dugommier, 5, per la qual li prega que faci públic a la premsa de Barcelona el seu anunciat casament amb Mlle. Anne Vath, de nacionalitat alemanya, domiciliada a Barcelona, carrer de Balmes, 125, la qual cosa es fa pública perquè si hi ha algú que tingui quelcom a oposar a aquest enllaç, se serveixi comunicar-ho a aquesta Alcaldia.

Vida oficial. — El tinent coronel senyor Josep Martínez i Herrera, acompanyat del seu secretari militar senyor Grau Rovira, assistí ahir al migdia a la presa de possessió del governador general de Catalunya senyor Manuel Portela i Valladares.

Notes de preus. — Fins al dia 14 d'aquest mes podran ésser lliurades al Negociat municipal d'Obres Públiques d'Eixample (segons pis de les Cases Consistorials) notes de preu per separat, per tal d'optar a l'execució de les següents obres, segons les condicions i pressupostos que es troben de manifest a la dita dependència.

Eixamplament de la calçada del carrer de Pujades entre els de Sicília i Marina.

— Construcció de la vorera del carrer de Sant Joan de Malta, des del número 124 fins al carrer de Pere IV.

La carta d'identitat dels estrangers. — L'Oficina de Col·locació Obrera de l'Ajuntament de Barcelona (Passeig de la Indústria, 9 i 11), prega als senyors estrangers Antoni Brudi, Bel Beatrice, Edgar Bruck, Eugenio Charrier, Helena Cameron Poton, Ramon Castillo Rodríguez, Teny Wine, Wernic Gorz, Pere A. Magli i Joan Frey, que se serveixin presentar-se en aquestes oficines el més aviat possible, d'onze del matí a una de la tarda, tots els dies feiners per tractar d'un assumpte important relacionat amb la seva Carta d'Identitat Professional.

CONSELLERIA DE TREBALL

El descans dominical. — Amb motiu de les nombroses queixes que s'han rebut en aquesta Delegació, referent a què alguns industrials no compleixen el que es disposà en el Laude dictat pel Comerç al Detall i Major del Ram de l'Alimentació, en relació amb el descans dominical, del compliment del qual solament estan exceptuats els que s'assenyalen en el capítol quart, article 27 de la Llei dictada pel Ministeri de Treball, Sanitat i Previsió, referent al descans dominical, aquesta Delegació recorda a tots els industrials del dit Ram de l'Alimentació, l'obligació que tenen de complir el que es dicta en l'esmentat Laude i Llei, tenint en compte que de no fer-ho s'adoptaran les mesures necessàries per a castigar els infractors.

PREFECTURA DE POLICIA

La policia va trobar un cartutxo de dinamita al bar de la Rambla del Carmel. — Al bar de la Rambla del Carmel, on va fer explosió un bomba, la policia va practicar una minuciosa inspecció ahir al matí i va trobar-hi un cartutxo de dinamita. Fou traslladat al camp de la Bóta.

Detenció. — Ahir fou detingut Juli Pichot Portolés, el qual està reclamat per dos jutjats de València, pels delictes de sedició, rebel·lió i injúries a les autoritats.

Altres detencions. — La policia va detenir ahir Jaume Fornells Serra i Vicenç Fornells Jover, els quals estan reclamats també pel jutjat de Sant Feliu.

Lladres detinguts. — Els agents de la brigada d'Investigació criminal detingueren ahir Ignasi Rodríguez Muñoz (a) "El Suco", i Ramon Pujades Iglésies (a) "El Cochero", tots dos molt coneguts com a professionals del robatori. Els foren ocupades eines de l'"ofici". També fou detingut Pere Sánchez Mollins (a) "Rebollo", el qual està fitxat com a carterista.

Més detencions. — La policia va detenir dos individus, els quals recollien donatius per a construir escoles catòliques a Terrassa. Es valien d'unes llistes les quals, segons sembla, havien trobat. I es sospita d'ells que es quedaven els diners que recollien. Foren traslladats a Terrassa a l'efecte que la policia hi posi el fet en clar.

Atracadors a disposició de l'Auditor. — Ahir a la tarda foren posats a disposició de l'Auditor de guerra cinc dels individus detinguts darrerament per suposar-los complicats en els atracaments realitzats en aquesta ciutat.

Entre els esmentats detinguts hi ha la portera d'una casa del carrer de Vilamarí, coneguda per "La Pepeta", i els anomenats Manresa, Targarona, Aleu i Pérez Bayo.

D'aquests detinguts s'han pogut obtenir proves concretes de llur intervenció en diversos atracaments.

Reconeixement d'una joia robada. — Rosa Biarnau i Rull ha reconegut com a seu un anell de brillants i plati que li fou sostret del seu domicili el dia 9 d'octubre darrer i que fou trobat a poder de Lluís García Peralta en ésser detingut per agents de la brigada d'Investigació Criminal.

Multes. — Pel Cap Superior de Policia han estat imposades multes de 200 pessetes als senyors següents: Francesc Abadal, Vicenç Comes, Fèlix Chapinal, Antoni Ibars, Societat Espanyola de Carburs i Josep Tey.

Tots ells, per haver venut el cotxe de la seva propietat sense donar-ne compte a la Prefectura de Policia, tal com està disposat.

Detenció. — La policia ha procedit a la detenció de Faust Aredo, mosso que fou de la taverna "L'Estrella", del Guinardó, on va fer explosió una bomba que fou col·locada per tres desconeguts.

Sembla que en la seva declaració ha donat alguna orientació a la policia que podrà servir de base per a la detenció dels autors del fet.

AUDITORIA MILITAR

Manifestacions de l'Auditor. — En tornar l'Auditor senyor Ferrer de la presa de possessió del senyor Portela Valladares, s'entrevistà amb els periodistes, als quals digué que havien estat sobreseguts provisionalment els sumaris seguits contra Josep Pola, Pere Gustin i Ferran Carreres Arquer, i que havien estat arxivats els sumaris números 482, 853, 669, 556, 549 i 997.

També els digué que havia estat sobreseguda la causa pels fets d'Arbiol, la instruïda contra Dolors Vives, per lesions; la de Josep Roca; que havia quedat enllestida la 623, per lesions; i que s'havien arxivat, per no aparèixer autors coneguts, les assenyalades amb els números 466, 654, 685, 694, 884, 981 i 1027.

Alliberaments. — Anit foren alliberats quinze detinguts que es trobaven a la Presó Cel·lular. Abans d'ésser posats en llibertat, passaren per la Prefectura Superior de Policia, on se'ls va prendre la corresponent filiació.

Durant la tarda d'ahir els jutges militars concediren la llibertat a diversos presos que han dipositat les fiances assenyalades.

Consell de guerra. — El dia 14 al matí, i a la Sala de Consells de l'edifici de Dependències Militars, tindrà lloc el Consell de guerra de plaça, que ha de veure i fallar la causa instruïda pel jutge eventual d'aquesta plaça comandant d'infanteria senyor Josep Anglada Espanya, contra els paisans Joan Lorca Izquierdo i Andreu Garcia Zamora, pel suposat delicte d'insult i desobediència a la força armada. El tribunal estarà constituït pel personal que a continuació s'expressa:

President, coronel del regiment de cavalleria número 10, senyor Pere Escalera Rasperuó; vocals: el capità de la "Jefatura" i Servei d'Enginyers senyor Juli Rodríguez Alvarez; el capità del regiment d'infanteria núm. 10 senyor Domènec Lara del Rosal; el capità del primer regiment d'artilleria de muntanya senyor Francesc Kuhnel Ramos; el capità del setè regiment d'artilleria lleugera senyor Guillem Reillén Calzada; el capità de la primera brigada de muntanya senyor Francesc Alba Alvarez. Com a suplents: el capità del regiment d'infanteria número 10 senyor Enric López Belda; el capità de la quarta brigada d'artilleria senyor Albert Urniza López. Vocal ponent, el tinent auditor de segona del Cos Jurídic Militar, senyor Josep Manuel Coloma Escrivà; fiscal, el jurídic militar de la Divisió; defensor, el tinent del regiment d'infanteria número 34 senyor Màxim Jiménez Labrador.

S'invita a l'esmentat acte tots els senyors oficials francs de servei.

Comandància Militar

El general López Ochoa visità ahir al matí el general Batet. — Ahir al matí estigué a la Divisió, on visità el general Batet, el general cap de la tercera Inspecció de l'Exèrcit, senyor Eduard López Ochoa. L'acompanyaven els seus ajudants de camp comandants senyors Guillem Cavestany i Lluís Porras.

El general López Ochoa rebrà visites. — Present en aquesta plaça el general de la tercera Inspecció de l'Exèrcit, senyor Eduard López Ochoa Portuando, i en virtut del que disposa l'Ordre Circular de primer de juliol de 1890 (C. L. núm. 221), avui, dia 11, a les onze del matí, rebrà en aquesta Comandància Militar els primers caps dels cossos, centres i dependències de la guarnició.

Tribunals i Jutjats

CAUSES VISTES AHIR

A la Secció Primera es veié la causa seguida contra Lluís Garcia i Joan Sánchez, acusats d'un delicte d'estafa. Els processats es conformaren amb la pena d'un any, vuit mesos i vint-i-un dies de presó correccional que els fou imposada.

* A la Secció Segona va comparèixer Josep Maria Calegre, el qual agredí un germà seu. Li pegà uns quants cops amb la culata de l'escopeta i li causà lesions. Trigà a guarir vint-i-un dies. El fiscal sol·licità que li fos aplicada la pena de dos mesos i un dia d'arrest, ultra la indemnització corresponent.

* A la Secció Tercera es veieren incidents d'apel·lació.

* A la Secció Quarta es veié la causa seguida contra Nicialdo Herreros, el qual, conduint una moto, va topar amb un auto a la carretera de Berga. El conductor de l'auto resultà ferit. El fiscal considerà el fet com un delicte de lesions per imprudència i sol·licità que fos aplicada al processat la pena de dos mesos i un dia d'arrest ultra la indemnització corresponent.

VARIA

El Jutjat número nou ha declarat clos el sumari que instruïa contra Enric Alba Alada, el qual està acusat d'haver mort el seu germanastre Pere Torres el dia 23 del mes de desembre de l'any passat, al carrer Neus de Sant Cugat. L'ha tramès a l'Audiència.

* Ha estat presentat al Jutjat el document sol·licitant que sigui declarada en suspensió de pagaments la Societat Iugo Espanyola, S. A. El passiu puja unes dues-centes mil pessetes.

* La súbdita alemanya Enny Stukenbrok, de trenta-tres anys, presentà al Jutjat de guàrdia una denúncia contra l'amo d'una pensió hongaresa de Barcelona, al qual fa dos mesos lliurà dues mil pessetes i no pot recuperar-les.

* Joan Serratosa denuncià ahir a la tarda un industrial establert a Tudela (Navarra) al qual serví gèneres per valor de cinc mil pessetes i ha desaparegut sense fer efectiva la dita quantitat.

* Per la Brigada d'Investigació Criminal han estat posades a disposició del Jutjat les "mecheras" Francesca Nevado Rodríguez, Carme i Encarnació Montero Càrdenas, i la "perista" Macabea Iriarte Correo, junt amb els gèneres que els foren ocupats.

* Al Jutjat número sis es tramita un plet amb motiu de la suspensió de pagaments del Metropolità Transversal.

Un grup d'accionistes de la citada empresa s'oposà a la suspensió, i amb aquest motiu es plantejà el plet, en el qual intervé el Tribunal Suprem, amb motiu de les derivacions que han sorgit.

El jutge que entén en el plet, acollint-se al decret del dia 5 de novembre proppassat en el qual es regula pel Govern l'aplicació de les lleis, s'oposà a la pretensió dels accionistes; però els representants d'aquests al·legaren la inconstitucionalitat en què es recolza el jutge.

El recurs d'inconstitucionalitat ha passat al Tribunal Suprem perquè resolgui.

En trametre el recurs el jutge ha acompanyat un informe basant-se per a reconèixer l'existència de la constitucionalitat del decret en l'article 79 de la Constitució Espanyola.

Al mateix temps el citat jutge trameté un recurs de reposició interposat pels representants dels accionistes a l'Audiència a fi que aquesta resolgui.

ASSENYALAMENTS PER A AVUI

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala primera. — Divorci: Miquel Barrera contra Rita Vives i ministeri fiscal. Menor quantia: Comitè Liquidador del Banc de Catalunya contra Marcel Vila. Incident: A. Ferrer contra F. Ferrer.

Sala segona. — Major quantia: Maria Llach Torres contra Manuel Ballús Roca. Divorci: Concepció Montpart contra Joan Fernández i fiscal. Major quantia: Maria Santacana Sellarès contra Jaume Ferran Domingo. Pobresa: Joan Clotet Eures contra Jaume Clotet Eures i advocat de l'Estat.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció primera. — Dos orals per estafa i falsedat, contra Pasqual Vidal i Antoni Mercadal, respectivament. Divorci: M. Colomer contra G. Dalclus.

Secció segona.—Tres orals per falsedat, imprudència i robatori, contra Francesc Blanquet, Josep Amigó i Marià Torrent.

Secció tercera. — Un divorci: Alfons Jiménez contra Nativitat Ordóñez i fiscal.

Secció quarta. — Dos orals per danys i lesions contra Ramon Font i Josep Valls.

Revista de Premsa

L'estil de la República

Lluís de Zulueta, en un bon article a LA VANGUARDIA diu que la proclamació de la República significava, sobretot, una nova política, és a dir, una nova manera de governar, regir i administrar l'Estat. Tot—afirma—havia de veure's sota d'una llum nova: tant el problema de les autonomies regionals com el de les relacions internacionals. Després de l'"estil isabelí", de l'"estil Restauració", s'iniciava el nou estil: l'estil de la República:

"Es un estilo civil, claro, sincero. Prefiere una verdad nueva a un error antiguo. No teme la dificultad; más bien la ama, y en todo caso, entre ella y la ficción y el simulacro, elige la dificultad. Se inclina a la política de creación antes que a la política de dominio, y a la política de dominio antes que a la política de aprovechamiento. Aspira a cosas grandes y a que de veras, de veras, se realicen. Apasionada por las ideas, podrá crear en su interpretación, pero no las degradará con la componenda y con la intriga. Al "estilo República" le va bien la fecunda, la armónica diversidad de los varios pueblos de España, así como en la Constitución republicana encuentran fácil cabida las autonomías regionales...

Recuerdo ahora la primera sesión de Cortes que presencié en mi vida. Hablaba Moret desde el banco del Gobierno. Sus barbas blancas tremolaban al compás de su florida elocuencia. En frente, la oposición republicana. Ya habían aparecido entonces, disonando en aquella atmósfera, diputados catalanistas. Todavía ningún socialista había podido llegar al Parlamento. En la extrema derecha, el carlismo de Vázquez Mella i el integrismo de don Ramón Nocedal...

Un inquieto espectador de veinte años, desde la tribuna, había de sentirse decepcionado por el ambiente artificial del famoso hemiciclo. Desde allí, soñaba con la nueva España. Los veinte años estaban decididamente del lado de las minorías republicanas. Pero no se habrían satisfecho sólo con que en aquel ficticio vetusto Parlamento la oposición republicana pasase a ocupar, vencedora, el banco azul. ¡Menos aún si lo ocupasen juntas la oposición republicana y la oposición integrista!... En todo caso, querría más. Querría, no sólo un cambio en aquel Parlamento, sino *otro* Parlamento, otra manera de concebir la función legisladora, otro método de trabajo, otro tipo de oratoria, otra organización de los servicios públicos, otro modo de educar al pueblo, otra mentalidad, otra sensibilidad... En suma: otro estilo. Ver la faz de una nueva época. Sobrepasar, en su totalidad, el "estilo Restauración".

Ha corrido el tiempo... Los muchachos de 1935—otra vez los veinte años!—volverán a atisbar desde las tribunas de la vida política. ¿Presenciarán, en todo su esplendor, el florecimiento del nuevo estilo? ¿O se indignarán más de una vez con la reaparición de modalidades políticas sobre las que parecía haberse echado ya paletadas de tierra? El estilo es el régimen. No lo olvidemos."

I el que no cal oblidar són els esforços d'Azaña—fins avui frustrats—per implantar aquest nou estil.

Lleó Daudet i l'Albiñana

Rovira i Virgili, a LA CIUTAT, referint-se a la ja famosa carta del melodramàtic editorialista de l'"Action Française" a l'aspirant a Mussolini espanyol, fa observar que la pedra de toc dels escriptors francesos és la manera de parlar de les coses d'Espanya. Molts —diu—dels que valoritzen amb encert un polític o un escriptor d'altres països cometen greus errors en jutjar els d'aquesta banda del Pireneu:

"Els homes de l'"Action Française" són els qui més pateixen d'aquest mal. Quan es posen a escriure decoses de la Península Ibèrica, Charles Maurras perd la clarividència, Léon Daudet perd l'agudesa crítica i Jacques Bainville perd els papers. Davant llurs judicis sobre coses d'Espanya, l'ànima ens cau als peus.

¿Voleu res més terriblement desconcertant que l'admiració que sent Léon Daudet pel famós doctor Albinyana? Ací tothom té perfectament i definitivament classificat aquest senyor, el cas del qual és claríssim. Doncs bé: ja fa temps que el codirector de l'"Action Française" parla del doctor Albinyana com d'un gran home en tres caires diferents: metge, escriptor i polític. Darrerament li ha atribuït també qualitats de gran orador, precisament pel seu últim discurs parlamentari sobre Catalunya.

I això ho diu un escriptor que es passa la vida omplint dels pitjors penjaments homes de ciència, homes de lletres i homes d'Estat dels més il·lustres.

El furiós detractor d'homes com Charcot, Anatole France, Poincaré i Briand considera el doctor Albinyana com un personatge eminentíssim i extraordinari, gairebé com un geni, un heroi i un màrtir.

¿Qui pot evitar, davant d'un tan violent contrast, que l'ànima li caigui als peus? Estem segurs que no pot evitar-ho ni el nostre amic Josep Maria Junoy, antic maurrassià i daudetista."

Dels autors que cometin les greus errades de Daudet en parlar de les coses d'aquesta banda del Pireneu, val més no fiar-se'n ni quan parlen del seu propi país: probablement, l'apassionament i el partidisme són idèntics.

Via Roma

EL LIBERAL dirigeix el següent adéu a la caravana aristocràtica que es dirigeix a Roma a portar el magnífic "trousseau" per al casament de la filla d'Alfons XIII:

"¡Nang! ¡Nang! ¡Via Roma! ¡Al tren! Las que no supieron tener un gesto de gallardía en la hora del destronamiento, las de los maridos y padres y hermanos gentileshombres, que dejaron solo a Romanones en un banco de El Escorial, como consta en los archivos fotográficos; las azafatas de una Monarquía muerta y enterrada para siempre, lo mismo que las monarquías caídas de todos los países del mundo, se disponen a recrear su fantasía con una evocación práctica, al amparo de las leyes romanas.

Hace días, el subsecretario de Justicia, un personaje principal de la CEDA, dijo en un discurso que después del 14 de abril las derechas se encerraron medrosas en sus domicilios. Y lo dijo con ánimo de echarles encima el cristianismo buído de los populistas. Pero la ofensa fué mayor. Fué como una coincidencia estudiada. Allá está el tren de las convidadas a la boda, y aquí se quedan los antiguos aliados de la Monarquía que arrancaron la cruz de la corona para cooperar a la sinfonía del desprecio.

¡Nang! ¡Nang! ¡Via Roma! ¡Damas monárquicas de España! No perdáis el tiempo, que lo que no se puede ver ya en vuestra tierra lo tendréis durante unas horas, en el interior de un templo suntuoso. Las jornadas palatinas, el Real, la capilla pública, el tiro de pichón, las murmuraciones de antesala. Pero luego... ¡Ah, luego! Otra vez la República y Lerroux y Gil Robles y la posibilidad de otras situaciones de izquierda y el laicismo del Estado y las luchas sociales...

Id a lavar con un regalo espléndido vuestra poquedad de ánimo del año 1931. Pero no contéis con el Papa para nada. Que cuando alguien le habla en sus audiencias de la familia Borbón, contesta que todo eso es ya historia. El señor Pita Romero puede atestiguar esa costumbre pontificia.

No contéis con el Papa ni con nadie. Aquello tiene incluso más de fósil que de histórico. Y adiós, que se os escapa el tren de los sueños locos, de las ilusiones cursis.

¡Nang! ¡Nang! ¡Via Roma! ¡Buen viaje! ¡Buen viaje!"

ANALISIS
MEDICAMENTS PURS
FARMACIA VDA Dr.
GENOVÉ
RAMBLA FLORS, 5

FETS DIVERSOS

— Quan Jaume Verdaguer Fontanet, de 42 anys, passava pels voltants de la plaça de Sant Agustí vell, dos individus hi entaularen conversa i pel procediment de les misses li estafaren 600 pessetes.

— Al carrer Alegre de Dalt fou trobat estenellat a terra un individu anomenat Enric Chacón Gomero, de 56 anys, el qual fou conduït al dispensari de Gràcia, on fou auxiliat. Després passà a l'Hospital Clínic.

— Al Dispensari del carrer de Sepúlveda, Albert Aiguaviva Quatrecases, de divuit anys, domiciliat al carrer de València, 229, primer, el qual, al carrer d'Aragó, cantonada al Passeig de Gràcia, es barallà amb Jaume Javier Mir, de vint, domiciliat al carrer de Corts Catalanes, 239, primer, primera, fou auxiliat de diverses lesions. Passaren a la Delegació de Policia del districte.

— Un camió que va fugir atropellà al carrer de Còrsega Antoni Xiol Parés, de trenta-cinc anys, i li ocasionà diverses ferides de pronòstic reservat en una cama, de les quals fou assistit en una clínica particular.

Consell de guerra a Girona

El fiscal retira l'acusació contra Josep Martí Oliveres per tinença il·lícita d'armes

Girona, 10. — Aquesta tarda, a dos quarts de quatre, a la Zona de Revisió i Reclutament de Girona, s'ha vist el Consell de guerra contra Josep Martí i Oliveres, veí de Sarrià de Ter, per tinença il·lícita d'armes.

Actuava de president el coronel d'Artilleria senyor Tirso Taueda Marín; de fiscal, el tinent del cos jurídic senyor Francesc Corbella, i la defensa anava a càrrec del tinent d'Artilleria senyor Vicenç Barranco. Actuaven de tribunal els capitans senyors Camil Burgos, Jacint Calderón, Feliu Rodríguez, Eduard Romay, Francesc Bergareche, Joaquim Ruiz de Porras, Ricard Soria, Jesús Martínez Lage. Ponent auditor, Albert Mestar.

Llegit l'apuntament del procés, resulta que l'acusat senyor Josep Martí i Oliveres feia més de dos anys que havent-li donat un familiar seu un revòlver i vuit càpsules, per defunció del seu propietari, va llençar-lo a una pallera de casa seva, sense que se'n recordés més, fins que la guàrdia civil, en fer-li un escorcoll el 22 d'octubre passat, va trobar l'arma. Segons l'informe dels perits, el revòlver era inservible.

Seguidament, el fiscal llegeix les seves *conclusions*, en les quals considera que no hi ha delicte i per aquest motiu retira l'acusació.

El defensor tinent senyor Barranco dóna lectura al seu informe de defensa en el qual, d'acord amb el fiscal, nega el delicte i demana l'absolució.

Acte seguit, s'aixeca el Consell de dictar sentència, que suposem, naturalment, serà absolutòria, però que no es farà pública fins que l'aprovi l'auditor.

L'inculpat gaudia de llibertat provisional, després de cinquanta dies de reclusió.

El Sr. Carreres Ponç fa manifestacions als periodistes sobre la seva dimissió, la qual segueix estacionada

El senyor Carreres Ponç manifestà als periodistes que seguia dimissionari i que actuava com a tal.

Afegí que havia donat possessió a la nova Junta del Sindicat de Regants del Canal de la Dreta del Llobregat, la qual havia estat elegida fa uns dies.

Aquesta junta funcionarà autonòmicament subjectant-se al que es disposa en els estatuts que regeixen.

Li fou preguntat si havia conferenciat amb el senyor Portela. Va respondre que hi havia parlat breus moments però que per coincidir l'hora amb la que tenia assenyalada per anar a parlamentar amb el general Batet, s'ajornà l'entrevista per a un altre dia.

—¿Li han contestat de Madrid sobre si li admeten o no la dimissió? — li preguntà un periodista.

—Res no m'han contestat ni en un sentit ni en l'altre.

Aquestes foren les paraules amb les quals el senyor Carreres Ponç donà per acabada la seva conversa amb els periodistes.

Els acusats d'assaltar un centre radical, davant del Tribunal d'Urgència

Ahir van comparèixer davant d'aquest Tribunal, acusats d'un delicte de desordres públics, compresos en la Llei d'Ordre Públic, Joan Dueso, Magí Camisans i Ramon Brunet. Aquest darrer té setze anys.

L'acusació fiscal diu que el dia 15 d'octubre de l'any passat assaltaren, a Manresa, el Centre Radical; que estriparen el retrat del cap del Govern, i s'endugueren la bandera, la qual intentaren cremar al mig del carrer.

Els processats ho negaren. La prova testifical els resultà favorable. El fiscal demanà que fos aplicada la pena de dos mesos i un dia d'arrest i 700 pessetes d'indemnització, als dos primers processats, i retirà l'acusació que sostenia contra el tercer, perquè encara no té 18 anys.

Al Dueso i al Camisans els fou aplicada la pena de dos mesos i un dia de presó i 250 pessetes d'indemnització. Brunet va ésser absolt.

Sinistre marítim

El pailebot "Avelino" s'enfonsà a poca distància del port a conseqüència d'una explosió

Dos tripulants ferits

Ahir, a dos quarts de quatre i a poca distància de la boca del port, es va produir una explosió a bord del pailebot "Avelino", d'unes 300 tones, que en aquell moment emprenia viatge cap a Màlaga i Sevilla, amb càrrega general. Els que es trobaven a l'Escullera de Llevant i als molls de la part exterior del port van veure sortir del veler esmentat, tot seguit d'haver-se produït l'explosió, una gran quantitat de flames i de fum, i com el vaixell s'enfonsava en la mar ràpidament, mentre els seus deu tripulants l'abandonaven utilitzant un bot de salvament.

Tot seguit de produir-se el sinistre, van acudir a prestar ajut als tripulants diverses embarcacions de pesca que es trobaven per aquells voltants. També hi acudí el torpediner adscrit als serveis de la base aeronàutica i un remolcador. El bot en què pretenien salvar-se els tripulants, degut sens dubte a la precipitació amb què fou llançat a l'aigua, va enfonsar-se; no obstant, gràcies a la rapidesa amb què hi acudiren les embarcacions de pesca "Joven Pepe", "Luis" i "Joven Agustín", pogueren ésser tots recollits, encara que dos d'ells no sabien de nedar.

Els tripulants foren portats als hangars de l'Aeronàutica, i a l'infermeria foren auxiliats. Dos d'ells, el mariner Antoni Juan Luis i el motorista Lluís Anguera, presentaven contusions, el primer en un peu i el segon a la cara.

El pailebot "Avelino" pertany a la matrícula de Ribadeo. Posseeix un motor auxiliar sistema Diesel i es creu que l'explosió fou deguda a haver entrat en contacte un tub de vapor amb una certa quantitat de matèries inflamables que portava a la bodega de proa.

El vaixell es troba enfonsat a uns cinc o sis-cents metres de l'Escullera de Llevant. Arran d'haver-se'n anat a fons, hom veia emergir els pals, però quan ja fosc, es va tractar de posar un fanal que assenyalés el perill que per a la navegació suposaven les restes, no fou possible de trobar-ne el rastre. Aquest matí un equip de bussos reconeixerà el fons per veure si donat l'estat en què ha quedat el vaixell sinistrat és possible d'extreure'l de la profunditat de 20 o 25 metres on es troba.

La responsabilitat civil dels senyors Casanoves i Tauler, i la de l'ex-alcalde i ex-consellers d'Ajuntament de Barcelona

El jutge militar que instrueix la causa per excitació a la rebel·lió, ha tramès a l'Audiència la peça separada dimanada del dit sumari, als efectes de la responsabilitat civil.

En el sumari esmentat estan encartats el president del Parlament català senyor Joan Casanoves, el diputat senyor Joan Tauler, l'exalcalde senyor Pi i Sunyer, i els regidors, entre altres, senyors Ventós, Escofet, Oliva, Granier, Hurtado, Carbonell, Martínez Cuenca, Bernades, Mori, Gorg Ruig, Duran Reynals, Bonyeut (Ramon), Rosell (Francesc) i Pumarola. La tramitarà el jutjat número 2.

Auto robat

I retrobat per la policia

Ahir al vespre dos desconeguts llogaren un auto a la plaça de Catalunya i ordenaren al xofer que marxés cap al Carmel.

En arribar a aquell lloc, pistola en mà, obligaren el conductor a davallar del cotxe i se l'emportaren, sens dubte, per llogar-lo en un lloc deshabitat.

Mentre passava això, algú, que degué veure l'auto abandonat, trucà per telèfon a la Prefectura de Policia. Sortiren ràpidament uns agents, els quals trobaren el taxi abandonat. Esperaren uns moments i veieren venir el taxista, el qual s'havia deslligat. Aquest els digué que els atracadors veieren arribar l'auto dels agents i marxaren sense apoderar-se del taxi.

La presa de possessió del senyor Portela

(Ve de la pàgina 1.)

A la galeria gòtica esperava el senyor Portela el president accidental, coronel Jiménez Arenas, el qual l'acompanyà fins a la porta de la Presidencial, on el governador general va ésser rebut pel comandant de la Divisió, general Batet.

El senyor Portela estigué durant una estona al despatx de la Presidència, reunit amb el general Batet i el coronel Jiménez. Possiblement, durant aquesta estona, si és que no ho havia fet abans, el senyor Portela conferencià telefònicament amb Madrid. No feia gaire que del ministeri de la Guerra havien comunicat a la Generalitat que així que arribés el senyor Portela s'hi posés en comunicació telefònica.

UNA CONVERSA AMB EL SENYOR PICH I PON

Mentre els periodistes esperaven l'arribada del nou president senyor Portela Valladares, van parlar uns moments amb el senyor Pich i Pon, el qual es trobava entre els que acudiren a l'acte de presa de possessió.

—¿Es cert que en descendir del tren el senyor Portela us ha felicitat com a alcalde? — li preguntàrem.

—Sí, és cert.

—Així ¿ja és cosa feta el vostre nomenament?

—No ho cregueu. Poden passar moltes coses, encara.

—Però la felicitació del senyor Portela ha estat ben explícita.

—Jo ara he de parlar amb el senyor Portela i fins que hi hagi parlat — respongué el senyor Pich i Pon — no es pot dir que hi hagi alcalde.

—En cas que fóssiu vós l'alcalde, ¿com estructuraríeu la nova corporació municipal?

—No tinc criteri sobre això — féu el senyor Pich tot somrient.

—S'ha dit que hi hauria vint-i-cinc regidors...

—Vint-i-cinc regidors són molts regidors per al caràcter que es vol donar al nou Ajuntament.

—Oh, és que hi hauria — diuen — una comissió de govern formada per deu regidors.

—I els altres quinze què farien? Vosaltres ja sabeu — va dir el senyor Pich i Pon — que en política els que treballen s'entenen, però els altres... protesten. Però el qui porta les instruccions és el senyor Portela.

—¿Us sembla si tardarà a arranjar-se la situació de l'Ajuntament?

—No ho crec. Em sembla que és qüestió d'un o dos dies.

—I a l'Ajuntament, el dia que entri el nou alcalde, ¿es farà també una recepció com ara?

—No. Allà no hi ha aquest protocol. A l'Ajuntament som ciutadans del poble.

—Però vostès — va interrompre un periodista — ¿on se situaran, a la dreta o a l'esquerra?

—Nosaltres? Nosaltres som gent d'esquerra. Però d'esquerra moderada. Vàrem fer només la revolució de l'any 9, i després, ja l'han feta els altres.

En finalitzar la reunió, els esmentats senyors sortiren a l'avant-despatx de la Presidència, el qual estava ple d'autoritats, personalitats i representacions diverses. A la taula presidencial s'hi situà el senyor Portela, qui tenia a la seva dreta el coronel Jiménez i a la seva esquerra el general Batet.

El general Batet va fer la presentació del governador general amb els següents mots:

EL DISCURS DEL GENERAL BATET

"Excelentísimo Señor; excelentísimos señores; autoridades y personalidades que habéis querido honrar este acto con vuestra presencia — començà —. No sé si en este acto debía empezar por presentar a las autoridades al gobernador o el gobernador a las autoridades. Pero, en fin, voy a hacerlo así. Nombró el Gobierno de la República, por decreto del día 5, publicado en la Gaceta del día 6, al señor Portela Valladares para el cargo de Gobernador General de Cataluña. Me es muy grato en estos momentos hacer lo que es de protocolo, que es presentaros a D. Manuel Portela Valladares. Huelga hacerlo, porque el gobernador general de Cataluña es hombre que antiguamente había actuado políticamente en Barcelona, ocupando su Gobierno Civil, y digo que huelga hacerlo, porque sobradamente demostró como gobernante sus grandes condiciones y excelentes dotes."

Dirigint-se al senyor Portela afegí: "La presentación de las autoridades en este momento, por circunstancias especiales, se concentra en el que os dirige la palabra y os hace llegar un afectuoso saludo de todas ellas y el ofrecimiento de su leal colaboración en la difícil misión con que os ha honrado el Gobierno de la República. No cabe duda de que, dadas vuestras excepcionales condiciones, la tarea que realicéis constituirá un éxito.

Y así lo deseo en bien de Cataluña que al decir Cataluña, es como si estando en Valencia dijera Valencia, o estando en Galicia dijera Galicia, o estando en Andalucía dijera Andalucía, o sea en bien de España, que es la única razón que guía nuestros pasos. ¡Viva España!"

EL DISCURS DEL SENYOR PORTELA VALLADARES

A continuació el senyor Portela Valladares va llegir les següents quartilles:

"Excmo. Sr. General de la División, Excmo. Sr. Presidente Accidental de la Generalidad, Excmo. Sr. Alcalde Accidental de la ciudad de Barcelona, Excelentísimos señores generales con mando en plaza; autoridades de Barcelona; señores:

Son por mí profundamente estimadas las frases de generosa simpatía, de excesiva benevolencia que para mí ha tenido el general de la División, que me ha honrado dándome posesión de este cargo. Le quedo honda y sinceramente agradecido.

Y, ahora, para destacar la significación del acto, unas breves e intensas palabras.

Este palacio de la Generalidad de Cataluña, donde el acto se realiza, le da un significado y un relieve que quiero destacar.

Detrás de las medidas de superficie que explican lo externo, y hieren la sensibilidad visual hay las medidas de hondura, de profundidad que es la que decide el volumen, la que marca el valor de las cosas, la que tiene fuerza de penetración y ahonda en los espíritus y crea grandes y trascendentes valores morales les fuerzas eternas de Emerson de que fundamentalmente viven los pueblos.

En este edificio, suma de arte y lleno de historia en los diversos sectores que dentro de él trabajan, se alojan y perviven respetables y magníficas tradiciones que hay que seguir, que hay que renovar, que hay que impulsar. El gobernador general de Cataluña no puede olvidar en ningún momento que, según la ley, asume las funciones del Presidente y del Consejo Ejecutivo de la Generalidad, y que cuanto de respetable y legítimo exista en las aspiraciones de Cataluña, debe merecer su más grande atención, su primera preocupacion.

El pasado es como una gran arcada tendida sobre el porvenir, para que por ella tengan franco y noble paso los sanos valores, las justificadas aspiraciones, el desenvolvimiento y la espiritualidad de un pueblo. Ni estaría bien encerrarse en el pretérito y encadenarse en bloque a él, porque significaría la inmovilidad, sinónimo de muerte, ni menos pueden aceptarse los desfallecimientos y los extravíos que han transcurrido. Cada instante posee vida propia y expresa una realidad, que es la que manda y a la que hay que atenerse, eligiendo la norma no de la codicia dislocada, de la altitud desequilibrada, sino la de la viabilidad del asiento firme de la obra duradera, que va guiada por el buen sentido, esa magnífica cualidad en que los catalanes sobresalen.

La obra que tenemos delante es la de conciliar y establecer la conjunción de las ansias que la Generalidad de Cataluña representa, con las funciones esenciales e intransmisibles del Estado español. A más altos poderes corresponde marcar definitivo módulo, lo que haya de ser el futuro Estatuto de Cataluña. A nosotros, a cuantos aquí estamos y a los diversos sectores que desde fuera están pendientes de este problema, corresponde desde ahora, abrir paso y hacer factibles aquellos propósitos que han de realizarse por la cordial colaboración de los ciudadanos de uno y otro lado del Ebro. Contrariarlos, impedirlos, situarse en posiciones absurdas, pecaminosas, o defectivas, envuelve ponerse en frente del Estado español, de los intereses de Cataluña y convertirse, bajo este o el otro engañador apelativo, en enemigos de Cataluña.

El sentido de cordialidad que este acto impone y que mis particulares sentimientos siempre dictarían, me lleva, porque, además, es necesario, a solicitar la cooperación de todos los hombres de recta voluntad de la tierra catalana, para realizar aquellos designios demandándoles transigencias y si es preciso sacrificarlos, para que venga a contribuir al pensamiento de apaciguamiento, de mutua comprensión, de compenetración entre Cataluña y la totalidad del territorial. La común prosperidad, los altos intereses colectivos, el afianzamiento y normalización de la vida nacional, así lo requieren.

Y todo lo espero de los concursos que vengan a asistirme. Mi voluntad, mis energías, no han de desfallecer: se acompañarán de toda la tenacidad que el caso demande; pesarán siempre sobre mí las responsabilidades abrumadoras que seguirían a un fracaso, y no se detendrán por limitaciones de tiempo con que las leyes de la Naturaleza y los accidentes de todo orden puedan interrumpir mi participación personal.

Lo que importa es señalar el camino, echar la semilla con absoluta despreocupación de que sean unos u otros quienes recojan el fruto. Encender la antorcha y entregarla a otras manos para que la lleven hasta la meta, constituye mi deber.

No me he expresado en catalán, por no dominar esta lengua que tan grata me es y en respeto a ella para no maltratarla; y también porque la cooficialidad de los dos idiomas significa que se deben usar indistintamente y con iguales sentimientos de respeto y amor.

A todos los que me han honrado asistiendo a este acto, una gratitud imperecedera.

Y para los que me han de dar oficial asistencia, el sentimiento de mi confianza en que han de reanudar la magnífica labor de otros momentos, el prestigio que las Instituciones aquí acogidas han llegado merecidamente a alcanzar.

Mis votos por servir a la República y a sus instituciones todas; por servir al Estado español y por servir con efusiva efectividad el porvenir y la grandeza de Cataluña."

Una vegada acabat el seu discurs, el senyor Portela va excusar-se d'haver-lo llegit. Digué que havia seguit l'exemple del que es fa a França i a altres països de l'estranger, perquè temia que les preocupacions, l'emoció i la consideració de la responsabilitat que acabava de contraure, no li permetessin de dir amb justesa el que sentia.

Acte continu s'inicià la presentació, començant pels generals amb comandament.

UNES PARAULES DEL SENYOR PORTELA ALS PERIODISTES

Durant un interval, els periodistes saludaren el senyor Portela:

—Suposo que us haureu adonat — digué — que quan parlava de Catalunya, esguardava el retrat del President Macià. Ho he fet així, perquè entenc que tot el que faci referència a les llibertats de Catalunya, ha de referir-se necessàriament a aquest home símbol.

El senyor Portela va dir als informadors que cada dia els rebria a la una del migdia, prosseguint la presentació d'autoritats i representants d'entitats econòmiques i culturals de la ciutat.

LA PRESENTACIÓ DEL GOVERNADOR GENERAL ALS FUNCIONARIS

Acabada la recepció, al despatx presidencial van reunir-se els caps de departaments i alts funcionaris de la Generalitat, els quals van ésser presentats al senyor Portela.

DISCURS DEL CORONEL JIMÉNEZ ARENAS

En aquest acte el coronel Jiménez va pronunciar el discurs del qual parlàvem ahir. El coronel Jiménez començà el seu parlament referint unes notes biogràfiques del senyor Portela que els nostres lectors ja coneixen, per haver estat publicades per la premsa. Segurament, referint-se a la seva actuació, va dir el següent:

"Solamente me resta exponer cuatro palabras con relación a mi interina actuación en el elevado cargo de Presidente accidental de la Generalidad de Cataluña, habiendo tenido anexas al mismo, todas las facultades del Parlamento.

Estas palabras son las de hacer constar al Excmo. Sr. Gobernador General de Cataluña y Presidente de la Generalidad, así como a los altos Jefes de la misma, aquí presentes, que en todo momento, dentro de mi carácter apolítico y militar, solamente me guió la finalidad de la defensa de los intereses de Cataluña, siguiendo un camino recto, sin temor a críticas ni a amenazas, no teniendo de juez de mi mismo más que a mi conciencia; si en algo o en todo me equivoqué, procuré siempre fueran meditadas y estudiadas mis resoluciones, no sólo por mí *mismo*, sino por ilustres asesores técnicos para cada caso, los que en todo momento, con sus profundos conocimientos especializados y habiendo puesto todos ellos de su parte la mejor fe y voluntad, sin limitar su trabajo, llevaron a mi inteligencia el asesoramiento necesario para que, con perfecto conocimiento de causa pudiera seguir el camino rectilíneo por mí trazado, sintiéndome consciente de mis actos en cada resolución, y, en su consecuencia, recabo para mí toda la responsabilidad de mi gestión.

Termino dando las más expresivas gracias a todos los funcionarios de la Generalidad y a los asesores técnicos, por su ayuda en el desarrollo de mi gestión, deseando a V. E. todo género de aciertos en sus elevados cargos, dándole la bienvenida en nombre propio y en el de todos los funcionarios de la Generalidad. — He dicho."

El senyor Portela va contestar breument el discurs del coronel Jiménez Arenas i acte seguit, acabat l'acte de presentació dels funcionaris, el governador general, acompanyat del coronel i d'altres personalitats, es van traslladar al Pati dels Tarongers on davant un equip sonor va pronunciar les següents paraules:

"Al tomar posesión del cargo de gobernador general de Cataluña, con que el Gobierno de la República me ha honrado, sólo puedo ofrecer palabras y propósitos: lo que interesa es convertirlos en carne de realidad, deseando siempre el mejor servicio a la República, el de España y al de la prosperidad de Cataluña."

Acabada la presa de possessió, el senyor Portela va voler acompanyar al seu domicili el coronel Jiménez Arenas, retirant-se ambdós de la Generalitat.

ASSISTENTS A LA PRESA DE POSSESSIÓ

Entre les persones que assistiren a la presa de possessió poguérem anotar les següents: Rector de la Universitat, doctor Mur; jutge delegat; delegat de Marina; president de l'Audiència, senyor López; fiscal de l'Audiència, senyor Díaz Sala; delegat del Govern de la República a Catalunya, senyor Carreres Ponç; generals Pozas, Miguel i Sanpedro; auditors militars senyors Ferrer i Blai Pérez; delegat cap de Telègrafs; coronel de la guàrdia civil, senyor García Martínez; cap superior de Policia, senyor Villaverde; Junta de Museus; secretari del ministre de Marina, senyor Peià; senyor Pich i Pon; sots-delegat de l'Estat a la Companyia Transatlàntica, senyor Pinyol; capità de navili cap de la floteta de destructors, senyor Adolf Lería; cap d'Estat Major de la flotota, capità de corbeta senyor Emili Cano Manuel; delegat de l'Estat al Port Franc, senyor Bosch Catarineu; delegat de Treball, senyor Torrents; comissari d'Assegurances Socials, senyor Pinyana, i el president i el fiscal del Tribunal de Cassació de Catalunya, senyors Jaume Govern i Gonzàlez Prieto, respectivament; administrador de Correus, senyor Goñi; secretari de l'administració de Correus, senyor Reizabal; ex-regidors senyors Josep Mateu i Frederic Frigola; Joaquim Cabot, del Patronat de l'Institut d'Assistència Social, i el secretari, senyor Zaragoza; Enric Jiménez, director interí de l'Institut del Teatre; ex-regidor senyor Domènec; senyor Fèlix Rouze; senyor Azcárraga; director de l'Escola d'Infermeres, doctor Pijoan; president del Comitè Local del Partit Radical, senyor Narcís Albert; Enric Rocha; ex-diputat senyor Miracle; Narcís Amigó, de la Delegació Hidràulica del Pireneu Oriental; Francesc Xavier de Sales, enginyer cap d'Aigües de la Delegació Hidràulica del Pireneu Oriental; doctor Ladaria, director de la Clínica Mental; administrador de la Clínica Mental, senyor Millet; representacions de la Joventut Galán i García Hernández del Camp d'En Grassot; Unió Republicana de Santa Perpètua de la Moguda; Joventut Radical Gracienca; Cercle Republicà Fraternal del carrer de Montcada; Centre Republicà Radical de Sant Adrià de Besòs; Comitè Polític del Partit Radical de Badalona; senyor Polo Tin, president del Comitè Executiu del Partit Radical de la província; representacions dels centres radicals de Santa Coloma de Gramenet, del districte V, de l'Hospitalet, Pobla de Segur, Joventut Radical del carrer de Mendizàbal; Associació de Ramaders d'Espanya; Foment de la Sabateria; senyor Capdevila; senyor Serraclara, president del Comitè Consultiu del Partit Radical de la província, i el senyor Ricard Roca, de la Gestora de Sitges.

El Festival de les Mecanògrafes

La Comissió Organitzadora dels festivals que amb motiu de la Diada de la Mecanògrafa se celebraran a Barcelona, ens comunica que té molt avançats els treballs per a l'organització definitiva d'aquests.

De moment podem avançar que se celebrarà una audició de sardanes, un ball de gala en el qual s'elegirà la senyoreta mecanògrafa 1935, amb la seva cort d'honor, i una funció en un dels principals teatres de la nostra ciutat.

La data escollida és la del 2 de febrer, i el lloc on se celebrarà el ball, probablement serà el Gran Teatre del Bosc. Com en anys anteriors, els regals que de les cases de comerç i mecanografia rebi la Comissió Organitzadora, seran sortejats gratuïtament entre les senyoretes mecanògrafes assistents als diferents festivals.

La tasca del Comitè de l'Obra Social i Benèfica

Relació dels donatius concedits per aquest Comitè durant el mes de desembre de 1934:

Primer grup: Hospitals

Hospital Clínic, 3.500 ptes.; Hospital de la Santa Creu, 3.500; Hospital del Sagrat Cor de Jesús, 1.250; Hospital de l'Esperit Sant, 1.000; Hospital de la Creu Roja Espanyola, 1.000; Hospital d'Infants Pobres, 757; Sanatori Marítim de Sant Josep, 750 pessetes.

Segon grup: Asils d'Infància

Associació d'Amics dels Pobres, 720 pessetes; Casa de Lactància i Bressol, 750; Sales Asil de Barcelona, 600; Sales Asil de Gràcia, 500; Asil-Bressol de l'Infant Jesús, 600; Asil de Sant Rafel, 750; Asil de Sant Joan de Déu, 750; Orfenat de Sant Josep, 600; Asil del Bon Consell, 6600; Asil del Bon Pastor, 500.

Tercer grup: Asils d'Ancians

Germanetes dels Pobres, pessetes 1.500.

Quart grup: Obra social

Escola de l'Ateneu Obrer, 500 pessetes; Patronat de Protecció a la Dona, 250; Institut Protector de Cecs, 200; Caixa de Lloguers, 150; Residència de Vídues i Orfenes de l'Exèrcit i de l'Armada, 200; Alberg de Sant Antoni, 500 pessetes.

Total: 24.450 pessetes.

EXPOSICIONS D'ART

LA PINACOTECA
PASSEIG DE GRACIA 34
ALEXANDRE DE CABANYES Pintura
Fins l'11 de gener

SALA BUSQUETS
PASSEIG DE GRACIA 66
EXPOSICIÓ D'ART VIBEN
fins el dia 11 de gener

SYRA
JOAN LAHASA Pintura
fins al dia 11 de gener

SALA GASPAR
Consell de Cent, 323 Telèfon 12064
Pintures Dibuixos Marcs Gravats
Exposició de quadres, joguines i objectes per a presents
Fins al 7 de gener

LLIBRES!!
Autògrafs Dibuixos Aquarel·les
METROPOLITANA
LLIBRERIA VELLA I NOVA

Carnet de política

ELS SINDICALISTES I LES ELECCIONS

Sembla un fet que, per primera vegada, les forces sindicals organitzades es preparen a intervenir oficialment en la pròxima lluita electoral, arribant àdhuc a la presentació de candidats. Aquesta decisió no havia d'estranyar pel que fa referència al Partit Sindicalista d'Angel Pestaña, el qual, des de la seva fundació, es declarà decidit partidari de fer política activa. En canvi, la decisió és més sorprenent pel que fa referència a la C. N. T.

Seria un error creure que la decisió d'anar a les eleccions que fins ara existeix en certs medis de la Confederació Nacional del Treball obeeix solament als impulsos interiors de l'organització. Creiem saber que personalitats completament alienes a la C. N. T. i que ocupen llocs de gran responsabilitat en la direcció de la política oficial han fet tots els possibles per convèncer els sindicalistes anarquistes que vagin a les eleccions, sobretot a Catalunya. Per arribar a aquest resultat han estat donades, per qui podia fer-ho, tota mena d'esperances i de facilitats als prohoms de la C. N. T. Alguns d'aquests personatges han celebrat darrerament a Madrid diverses entrevistes amb una alta personalitat. No seria exagerat de considerar la reaparició de la "Soli" com un dels primers resultats d'aquests contactes.

No cal dir que van completament equivocats els que creuen o que, com "El Debate", pretenen fer creure que el sobtat fervor electoral de la C. N. T. obeeix a un pla de possible entesa amb l'Esquerra. Podem assegurar que es persegueixen, precisament, uns efectes i resultats absolutament contraris. Tots els treballs que des de distintes esferes es fan per portar a les eleccions l'organització anarco-sindicalista van encarats, sobretot, contra l'Esquerra.

Aquest afer, però, ha de portar-nos encara moltes sorpreses. I no seria la menor el cisma segur que provocarien els anarquistes purs que militen a la C. N. T. si aquesta es decideix a rompre sorollosament amb un dels seus dogmes essencials, com és l'antipoliticisme.

ELS MONARQUICS CAP A ROMA

Ultra els tres avions dels quals parlàvem ahir, ha sortit també cap a Roma el tren especial organitzat pel "Diario de Barcelona", conduint cent monàrquics que van a casament. Amb la mateixa intenció, nombroses persones s'embarcaran avui en el vaixell "Augustus". El "Ciudad de Cádiz", especialment noliejat, també va a Itàlia ple de monàrquics espanyols.

Per la seva banda, la policia extrema la vigilància entorn d'aquesta gran concentració d'enemics del règim. No és pas que això se sàpiga oficialment, però se suposa.

ES VEU QUE EL SENYOR PICH SERÀ ALCALDE

Ahir, durant les cerimònies de presa de possessió del senyor Portela, el general Batet s'adreçà al senyor Pich i Pon, que anava per allà exultant optimisme:

—"Ola, señor alcalde!" — digué el general.

En Pich contestà amb gestos vagarosos i efusius.

Val a dir que no fou sols el general Batet qui felicità el propietari de "La Noche" com a futur alcalde. Començant pel senyor Portela, diverses persones feren el mateix.

Temem que aquestes felicitacions eren justificades, perquè ahir al vespre es donava per segur que el senyor Pich avui prendrà possessió de l'Alcaldia.

El senyor Cirera i Voltà no felicità al senyor Pich, i el senyor Anguera, tampoc. L'èxit de la Ceda aviat farà el ple.

EL PARLAMENT

Després del 6 d'octubre, el noble edifici del Parlament de Catalunya ha passat per més d'un perill. Primer, es va dir que hom el destinaria a presó provincial; més tard, alguns fantasistes amatents tingueren diverses pensades per "aprofitar" aquell palau, el qual, pel que es veu, hom s'imaginava difícilment que tornés a servir de Parlament.

Sortosament, el Parlament de Catalunya s'ha salvat, ara com ara, de les fúries renovadores. De totes maneres potser seria convenient que els guàrdies d'assalt renunciessin a aprofitar alguna de les seves dependències per a fer-hi la instrucció, com venen fent fins ara.

El senyor March es querella contra l'escriptor senyor Manuel D. Benavides

Per la publicació del llibre «El último pirata del Mediterráneo»

Signada pel lletrat senyor Marqués ha estat presentada una querella per injúria i calúmnia contra Manuel de Benavides amb motiu del llibre que ha publicat titulat "El último pirata del Mediterráneo".

Les Lletres i les Arts

Caterina Mansfield

per Ramon Esquerra

La mort sorprengué Caterina Mansfield en el moment que havia esdevingut un dels primers contistes d'Anglaterra. El públic l'estimava per la senzillesa, la sinceritat i el verisme dels seus contes. La crítica, els intellectuals, l'havien reconeguda com un contista extraordinari, sense parió amb els contemporanis, fins i tot amb els seus compatriotes, que de segur han estat els que han mantingut la qualitat del conte al nivell que el deixaren els grans contistes de la passada centúria. No cal sinó recordar els noms de H. G. Wells, John Galsworthy, Walter de la Mare, H. M. Tomlinson, màxims prestigis del gènere a Anglaterra en el temps en què escrivia Caterina Mansfield.

En morir (9 gener 1923), Caterina Mansfield deixava uns quants volums de contes, un diari i una correspondència interessantíssima. Els contes s'han traduit en gairebé tots els idiomes. El diari i les cartes també ho han estat, i són tant-lo més interesants que els contes. Expliquen d'una manera clarissima els matisos de la sensibilitat de l'autora i les motivacions de moltes de les seves històries.

El "Diari", sobretot, està ple de records d'infantesa que seran material d'aquelles, de croquis de contes i fins i tot de petites narracions, nuclis d'històries que no foren mai escrites. El més interessant del "Diari" i de la correspondència són les notes sobre les pròpies sensacions, sobre els fets de la seva vida, sobre els homes que conceix, sobre les lectures que fa.

Si les notes sobre sensacions, homes i fets de la seva vida, tenen un interès enorme per a conéixer les motivacions sentimentals de l'obra i la filosofia de la vida de l'autora, les notes sobre lectures, les seves opinions sobre llibres i literats, orienten clarament sobre les seves preferències i, per tant sobre la seva tècnica literària.

Hi ha de primer una veritable devoció per Txècov: "Txecov em sembla un meravellós escriptor", diu una carta seva de 1920, dirigida a Sidney Schiff. Aquesta admiració explica en gran part l'afinitat de la seva obra amb la del rus. Txècov — diu en una carta seva a William Gerhardi, datada de 1922 — *fou turmentat pel temps, i pel desig de viure, tant com pel d'escriure.* La frase escau perfectament a la mateixa Caterina Mansfield i a la seva obra. El temps, i més que res la lluita amb ell, amb la vida que se li esmunyia, són el que motiva el seu diari, i el tema de la malaltia hi té un ressò continuat, com en gairebé tota la seva correspondència. En escriure ho fa per a crear una vida, que perduri quan la seva llagi acabat. Vol ésser com Dostoievski, Txècov, Tolstoi i Hardy, els únics *vivents* en la *casa de la literatura.*

De Tolstoi en parla amb una efusió comparable a la que experimenta per Txècov i per motius semblants. *Quan penso com és de real, de vital, per a mi* — diu en la carta esmentada a Sidney Schiff—*l'entera figura d'Anna* (parla d'Anna Karenina) *sento que no puc estar prou agraïda a Tolstoi per les seves obres.*

Jutja Dostoievski — a desgrat d'ésser un dels pocs *vivents* — d'una manera que traeix una menor simpatia. En les cartes de Dostoievski a la seva dona no troba *cap evidència d'un home vivent, d'un home real* (carta a S. S. Koteliansky, 9 X. 1922). Unes notes sobre *L'Idiota* i *Els Possessos* que trobem en el *Journal* (*edició "Albatross"* pp. 80-82), ens mostren l'admiració que sentia per Dostoievski i el reconeixement de les seves grans qualitats de psicòleg.

Les opinions de Caterina Mansfield, per bé que personals (quan fa crítica, quan valora, com en el cas de Txècov o de Dostoievski, ho fa amb un criteri unilateral, subjectiu, són ordinàriament encertadissimes. La seva sensibilitat, el seu bon gust, fan que les apreciacions siguin sempre justes. Les frases, la forma d'expressar-les, delicioses. Així conta en una altra de les seves cartes que ha llegit les *Faules* de Lafontaine. *¿Les coneixeu?* — pregunta al seu corresponsal. — *Són TERRIBLEMENT boniques, massa boniques per a expressar-ho amb paraules,* i més avall afegeix: *La Fontaine deu haver estat un home adorable, una mena de Fabre.* Les *Converses amb Eckermann*, de Goethe, *són un d'aquells llibres que esdevenen part de la pròpia vida, i el que és més, enriqueixen la pròpia vida per sempre.* Les *notes sobre Shakespeare* (*Journal* pp. 219-227) i les contínues referències de la correspondència a obres shakespearianes ens la mostren analitzant, comentant, agudament, amb una gran finor i sensibilitat, aspectes diferents, petits detalls de l'obra de Shakespeare, amb un criteri ben diferent del que empren els seus habituals comentadors, els erudits.

Més difícil que criticar els clàssics ha estat caracteritzar els contemporanis. Caterina Mansfield, que conegué molts dels millors escriptors de les darreres promocions de parla anglesa, els jutja amb una lucidesa poc corrent. D. H. Lawrence *és un home vivent.* (El judici és perfectament exacte. Lawrence ha estat considerat per molts com massa *vivent*), i encerta quan diu, parlant d'ell (carta a S. S. Koteliansky ", VII, 1922), que *quan menciono les groselles són realment vermelles.*

Les notes sobre Joyce que trobem en la seva correspondència de 1922, ens la mostren molt interessada per *Ulysses.* El troba dens, obscur i complicat, farcit d'erudició. *En conjunt hi ha poc art. Es una mena d'estat en camí d'esdevenir art. Joyce hi resta embolicat de mala manera, excepte en comptats moments. Aquesta és, per a mi, la gran diferència entre ell i Proust* (carta a Sidney Schiff 15. I. 1922). Indubtablement, preferim Proust a Joyce. La seva sensibilitat s'adeia molt més amb l'obra del creador de Swann. No hi ha, però, una influència de Proust. Quan el llegi, en els darrers anys de la seva vida, l'art de Caterina Mansfield tenia ja característiques pròpies, i apareixia als ulls de tots els seus lectors com un dels més *vivents* (emprant aquest terme en el sentit que li era tan car).

Es possible que aquells autors que tenia en tanta d'estimació tinguessin alguna influència en la seva obra, però aquesta influència l'assimilà, i fou sols un element de més entre els que caracteritzen la seva obra, que resta com una de les més originals de la literatura anglesa d'aquest segle.

LLEGIU demà en aquesta secció l'article

"LA TASCA DE LES GRANS EDITORIALS CATALANES"

per **Martí de Riquer**

UN LLIBRE CADA DIA

per **Joan Teixidor**

Un llibre cada dia

"Les Rondalles de Bechstein"

per LUDWIG RICHTER

(Ed. Alemanya)

★

El primer cinquantenari de la mort d'aquell tan pur com deliciós artista que fou Ludwig Richter ha estat commemorat al seu país amb l'amor i dignitat de què era indubtablement digne un pintor d'un valor tan essencialment racial com ell. Ara bé, qui es vulgui fer càrrec de qui fou Ludwig Richter com a home i com a artista, creiem que tant se li pot recomanar la seva ja clàssica *Autobiografia* o bé les biografies escrites amb tota extensió pel Dr. Mohn o bé pel Dr. Bredt, com les ilustracions que ell dibuixà per a aquelles *Rondalles* aplegades per Bechstein, recentment reeditades per la Josef Singer Verlay, de Berlín. A propòsit d'aquestes *Rondalles*, no ens podem estar de manifestar la nostra sorpresa que no hagin obtingut, com les dels Grimm, una popularitat veram ent universal.

Tot contemplant aquestes encisadores ilustracions, precisament i bellament gravades en fusta, que enjoien les esmentades *Rondalles*, de Bechstein, hom se sent portat, vulguis no vulguis, a escatir-ne els seus precedents. Si bé Ludwig Richter ja afirmà en la dita *Autobiografia* seva la impressió definitiva que la contemplació de la producció gràfica del Dürer li produí, enmig dels tresors artístics de la mateixa Roma, tot i això no ens apar que tant com de les obres del mestre de Nuremberg, sobretot la seva *Vida de Maria*, aquestes i altres ilustracions per l'estil del Richter mostren provenir directament de produccions talment definitives de l'art gràfic, com són les ilustracions del gran Holbein, tant l'*Antic Testament* com la *Dansa Macabra*, i l'obra gravada a l'aiguafort per Adrià van Ostade. Ella té, en efecte, tant la definitiva i "clàssica" simplicitat i precisió final de Holbein el Jove com el sentit realista i intimista del mestre holandès, amb el seu amor a la Natura i la seva humorística bonhomia, a les quals Ludwig Richter sabé aplegar un caient d'ensomni i de llegenda que, llegat directe i encisador del període romàntic, féu d'ell un dels representants més atractius d'allò que els alemanys en diuen *Gemüthlichkeit*, i que nosaltres no sabem pas com traduir ni explicar-ne el sentit en llengua llatina.

M. A. CASSANYES

Notes bibliogràfiques

LLIBRES PUBLICATS A BARCELONA DURANT EL MES DE SETEMBRE DE 1934

Filosofia i Religió

Bertran, Jaume: "Els infants i les joguines" (Llib. Verdaguer), o'20 ptes.; Bertran, Jaume: "Niños y juguetes" (Llib. Verdaguer), o'20 ptes.

Sociologia, Política, Economia, Dret

Cambó, F.: "Per la concòrdia (quarta edició) (Catalònia), 2'50 ptes.

Llibres escolars i per a la joventut

Esports

Pla Cargol, Joaquim: "Elementos de Historia Natural" (Dalmau Carles Pla), 1'25 ptes.; Dalmau Carles, Josep: "El camarada" (Dalmau Carles Pla), o'90 pessetes; Pla Cargol, Joaquim: "Bon company" (Dalmau Carles Pla), 1 pta.; Pla Cargol, Joaquim: "Elementos de Ciencias Físico-Naturales" (Dalmau Carles Pla), 2'25; Rodríguez Garcia, Gerard: "Lecturas zoológicas" (Dalmau Carles Pla), 1'40 ptes.

Literatura

Xavier d'Olot: "Al marge" (Llibreria Porter), 10 ptes.; Comes Valls, Maria C.: "Miratges" (Catalònia), 4 pessetes; Peidró Miró, E.: "Poema" (Catalònia), 5 ptes.; Mark Twain: "L'elefant blanc robat" (Catalònia), 2'25 pessetes.

Historia i Geografia

Casanova de Signalt: "L'Espanya de Carles III (Catalònia), 1'50 ptes.; "La venjança catalana" (Catalònia), 3'50 pessetes.

LA BIBLIOTECA DEL COL·LEGI D'ADVOCATS DE BARCELONA

La Biblioteca del Col·legi d'Advocats de Barcelona (Mallorca, 283) ha tancat l'estadística corresponent a l'any 1934 amb els següents resultats: el total de lectors que han fet ús de la Biblioteca durant l'any passat és de 14.394; els permisos de lector concedits als estudiants i altres lectors no col·legiats sumen 233; el total de volums deixats en préstec ha ascendit a 1.062 volums, havent-se inscrit al Servei de Préstec 61 lectors nous.

Els volums ingressats a la Biblioteca, per compra i per donatiu durant l'any 1934 fa un total de 1.351 volums.

El total de volums que figuren en el catàleg general de la Biblioteca el dia 31 de desembre de 1934 és de 46.179.

Es oportú de recordar que durant l'any 1934 fou publicat el catàleg de les obres adquirides per la Biblioteca durant els anys 1909-1932, el qual forma un volum d'unes 600 pàgines amb catalogació per conceptes com en el catàleg anterior publicat el 1908, del qual ve a ésser un segon volum. Tota l'edició de 2.000 exemplars fou feta en paper de fil de fabricació especial i amb filigrana del Col·legi, format in-fol. La publicació d'aquest catàleg, que, en total, conté uns 45.000 volums, permetrà que el valuós fons de la Biblioteca del Col·legi d'Advocats de Barcelona sigui conegut arreu del món cultural, i per tant que aquesta Biblioteca catalana sigui estimada en el que realment val.

ACABA DE SORTIR

"Libre de Feyts d'Armes de Catalunya", de Bernat Boades (vol. II)

("Els Nostres Clàssics", número 45. Editorial Barcino.)

★

El "Libre de feyts d'armes", de Boades — el segon volum del qual ha estat publicat suara per l'Editorial Barcino dins la Col·lecció A de "Els Nostres Clàssics" — és, cronològicament, la primera història de Catalunya. Una de les seves millors gràcies és l'abundor de belles llegendes històriques — tretes de vells cronicons o pouades en la tradició oral — que l'autor es complau a narrar-nos amb la seva proverbial bonhomia. A continuació reproduïm la del drac de Vilardell (amb algun lleuger retoc ortogràfic, i donant entre claudátors l'equivalència moderna dels mots arcaics.

LLEGENDA DEL DRAC DE VILARDELL

En lo començament del regiment d'En Berenguer Cap d'Estopa del seu comtat de Barcelona, segons trobo recitat en un llibre molt vell, escrit en pergami, en lo qual se reciten molts feits d'armes de Catalunya — lo qual era de monsènyer En Ramon de Cornellà, prevere de Blanes —, havia, prop de Sant Celoni, un esforçat cavaller apellat [anomenat] En Soler de Vilardell, senyor del castell de Vilardell, que vui [avui] encara està en peu; i també s'havia nodrit un bell drac, prop del castell e del camí que va de Barcelona a Gerona, lo qual se menjava lo bestiar e molta de la gent que passava per lo camí dessús dit.

E un jorn, lo gloriós monsènyer sant Martí, bisbe de Turs, en França — patró de l'església que s'apella de Sant Martí de Partegàs, propet de la vila de Sant Celoni —, en figura d'un pobre que demanava almoina, va tocar la porta del castell d'En Vilardell, demanant-ne almoina. E En Soler de Vilardell era hom piadós e molt bo, e, quan lo veié, ell mateix li'n va baixar un pa; mes, quan va ésser on lo pobre era, no el va trobar, ans va trobar una bella espasa de gran virtut, la qual ell pren, e ab ella en mà, va a cercar lo dit pobre per dar-li almoina. Mes no el va trobar; per on va conèixer que era cosa del cel. E tantost [tot seguit], volent provar l'espasa, pegà contra un roure molt gros, lo qual va partir per lo mig, com si fos una caramuixa; e tantost va pegar ab la mateixa espasa un cop contra una roca, e va faer [fer] en aquella un tal tall, que es va ficar més d'un palm. E com lo bon cavaller En Soler de Vilardell veié aquella meravella de Déu, va conèixer que nostro Senyor volia que ab aquella espasa ell matàs aquell ferotge drac qui tan gran dany faeia a bèsties e a persones...

Aprés [després], un dissabte de matí... se'n va vestir tot d'arnesos [armadura] ben lluents, que pareixia que era tot un mirall; e així mateix faé [féu] aparellar son cavall, així com llavors acostumaven faer los cavallers. E acompanyat de tots aquells qui seguir lo volgueren, pren sa llança e son escut d'aer, tan lluent com si fos un mirall, e l'espasa meravellosa de tanta virtut, e va-se'n anar al lloc on lo drac solia eixir per menjar-se la gent. E com no el trobà allí, va-se'n prop la cova on estava lo drac, e faé brocar [galopar] lo seu cavall per davant de la boca de l'espluga o cova; e ab l'avalot que faela lo cavall, lo drac va eixir de la cova molt furiós. Mes quan veié lo cavaller e lo cavall coberts d'aquells arnésos tan lluents — que ell mateix se'n veia com si fos un miral — ...la ferotge bèstia va restar parada; mes tantost lo cavaller, havent feita oració a Déu dintre del seu cor, ab gran força que havia, li'n va tirar la llança, ab la qual li'n faé gran mal, car se li'n va ficar dintre per entre les grans escates per los pits; del qual cop de llança se'n va sentir molt lo drac, que en faé un bram molt furiós e espantable. Mes com veié en l'arnès una figura de drac tan gran com ell, més que més en l'escut, ne va restar molt esglaiat, e metè's [es posà] a fugir; e tantost lo cavaller va anar detràs ab l'espasa a la mà, e, acostant-s'hi, ab tanta força com havia [tenia] li'n va donar un cop tan terrible, que li'n va segar lo coll, e el lleixà [deixà] mort en aquell lloc.

A LES GALERIES ROCA

Una Exposició de pintures de Valia Sokolova

Dimecres al vespre va ésser inaugurada l'exposició de pintures de l'artista russa Valia Sokolova — presentació ATLAN.

Aquesta exposició — que romandrà oberta fins al dia 16, a les galeries Roca — aplega 17 produccions de l'esmentada artista — se'ns dubte les més característiques — plenes de força i originalitat.

Cassanyes va escriure un comentari molt documentat, que fou llegit pel senyor Sabater, i que actuà com un projector damunt aquesta apassionant pintura de la senyora Sokolova.

La festa inaugural tingué aquell to d'intimitat i de distinció que avalora tots els actes dels ADALAN'S.

Entre els assistents — per cert molt nombrosos i selectes — recordem, ultra l'artista Vàlia Sokolova, que fou molt felicitada, els senyors Cassanyes, Just Cabot, Rogeli Roca, Joan Prats, Joan Miró, J. Ll. Sert, Rodríguez-Arias, Torres Claver, Joaquim Gomis, López-Llausàs, Carles Sindreu, Dalmau Ràfols, Llimona, etc.

EL CORREU D'AVUI

ELS LLIBRES I LLURS AUTORS

★ *"Criterion"*. — Acaba d'ésser posat a la venda el núm. 37 d'aquesta important revista trimestral de Filosofia. *Criterion* continua amb el mateix vigor de sempre el seu programa d'acolliment i expandiment dels corrents filosòfics de casa nostra i de cara a l'estranger. El següent sumari ho confirma una vegada més. Vegeu-lo:

Articles: Dr. Joan B. Manyà, "El pensament i la imatge"; Josep Orriols, enginyer industrial, "Entre la filosofia i les matemàtiques"; P. Basili de Rubí, "Spinoza: El concepte de Substància".

Notes i controvèrsies: Dr. Jeroni Moragues, "Un llibre ressentit; P. B. de R., "La filosofia cristiana"; Blizarri-Manyà, "Entorn del Pensament i la Imatge" (Cloenda d'una controvèrsia); J. Alzina Cases, "Valor de la filosofia de la història en la Bíblia.

Segueix una secció de Bibliografia, una de les més interessants i aquesta vegada molt nodrida i variada: Sant Tomàs d'Aquino, "Scriptum super sententitis"; Wilned, "Si les hommes avaient su regarder les bêtes..."; Pere Vogt, S. J.: "Mariae sacrosanctae ac Deiparae Virginis vita"; T. de Vio, Card. Caietanus, "Opuscula Oeconomima-Socialia"; Josep Corts, "Ideario político de Balmes"; Tristan d'Athayde, "Fragments de Sociologie Chrétienne"; J. Maritain, "Eléments de Philosophie"; C. Carbone, "Cursus Philosophicus..."; Louis Rouzic, "Le prix des larmes"; Joseph Doyen, "Cloches intérieures"; Marcel Légaut, "Prières d'un croyant"; H. D. Bolble, O. P., "Les passions dans la vie morale"; M. Blondel, "Le Pensée Memkelbach, "Summa Theologiae moralis"; P. Pedro Lumbreras, "La moral de santo Tomás"; J. Webert, "Saint Thomas d'Aquin, le génie de l'Ordre"; T. de Vio, Card. Caietanus, "In de Ente et Essentia"; Rudolf Carnap, "L'ancienne et la nouvelle logique"; Yves Simon, "Critique de la connaissance morale"; Commandant Coonneau, "La pensée créatrice"; Marcel Lenglart, "Essai sur les conditions du progrès moral", etc., etc.

No manquen tampoc les acostumades seccions de "Crònica" i "Llibres rebuts".

Demaneu-lo a la Llibreria Catalònia, Ronda de Sant Pere, 3.

★ *Jocs Florals de Tortosa* organitzats per l'Ateneu. Veredicte:

Flor natural (ofrena de l'Ateneu de Tortosa): núm. 16, "La mort del Pastor-avi; lema, "La pau fecunda". Primer accèssit: núm. 7, "Branc de Primavera"; lema, "Eclosió". Segon accèssit: núm. 54, "Aura, on ets", sense lema. Tercer accèssit: núm. 29, "Records de la meva illa"; lema, "Lluny de l'amada".

Englantina d'or i argent: número 14, "La panereta del panoli"; lema, "De l'alegre terra". Primer accèssit: número 30, "Visions de Mallorca": lema, "Policromia". Segon accèssit: núm. 59, "Hores viscudes"; lema, "Enyor".

Viola d'or i argent (Premi del senyor bisbe): núm. 46, "Getsemaní"; lema, "Dolor". Primer accèssit: núm. 6, "Inter-lilia"; lema, "Ecces Sponsus venit". Segon accèssit: núm. 57, "Cant de la font"; lema, "Natzarena". Tercer accèssit: núm. 55, "Lletanies cristianes"; lema, "Laus Deo".

Premi de l'Ateneu: no s'adjudica. Primer accèssit: núm. 78, "Eglga a la terra tortosina"; lema, "Pàtria". Segon accèssit: núm. 50, "A les muntanyes de Caro nevades"; lema, "Moncaro como suele", etc. Tercer accèssit: número 62, "La vall beneïda"; lema, "Terra nostra".

Premi del senyor Marcelli Domingo: núm. 41, "Tortosa en la història de Catalunya"; lema, "Som catalans". Primer accèssit: núm. 68, "La naixença de Catalunya"; lema, "Catalunya serà gran". Segon accèssit: núm. 49, "L'heroisme de la dona tortosina"; lema, "Sang tortosina".

Premi de l'Institut Nacional de Segona Ensenyança: es declara desert.

Premi de l'Associació de la Premsa: no s'adjudica.

Premi de la Delegació local de Palestra: núm. 73, "El tresor de la nostra Llengua"; lema, "Parla de sants, poetes i guerrers". Accèssit: núm. 56, "A la Llengua catalana"; lema, "He nascut massa tard".

Premi de mossèn Felip Forés: no s'adjudica. Primer accèssit: núm. 12, "A la Mare de Déu de la Providència"; lema, "Cantem-li, tortosins". Segon accèssit: núm. 44, "A la Verge de Migcamí"; lema, "Ave Maria". Tercer accèssit: núm. 4, "Himne a la Mare de Déu de la Providència"; lema, "Virgo Maria".

Mencions honorífiques: núm. 5, "La conquesta de Tortosa per Ramon Berenguer VI"; lema, "Deslliurança". 11, "Cant a la Joventut i a la Llengua"; lema, "Palestra catalana". 13, "Elogi de la Mare nova"; lema, Maternitat. 15, "Eterna dissonància"; lema, "Genesiaca". 22, "Les set passionàries"; lema, "Jesucrist". 24, "Pastor de la serralada"; lema, "Jesucrist". 24, "Pastor de la serralada"; lema, "Excelsitud"; 26, "Comiat"; lema, "L'amor dels cims". 31, "La cançó de la llar"; lema, "L'amor de cada dia". 33, "Tres poemes d'absència"; lema, "Melangia". 35, "Pomellet de roses"; lema, "Amoroses". 39, "Cinc sonets"; lema, "Estampes". 40, "La casa pairal: lema, "Camperola"; 43, "Glossa a la perfecta alegria"; lema, "Colloqui espiritual". 47, "A la Oleta"; lema, "Pastoral". 48, "La Mare de Déu de Lluc'; lema, "Moreneta, morenor". 52, "Amors d'hivern"; lema, "Senectud". 53, "La recança en el claustre"; lema, "Soliloqui del viure monacal". 64, "Viure per tu només"; sense lema. 66, "Els dies revolts"; lema, "Les absències". 76, "Mostres amors"; lema, "Fortalesa". 77, "Salomé"; lema, "Nit Sant Joan".

★ *"La irradició estètica de l'obra lulliana"*.—Amb aquest títol ha sortit un bell opuscle de Guillem Forteza tiratge especial extret del número extraordinari de *La Nostra Terra*, commemoratiu del VII Centenari de Ramon Llull. Està molt ben imprès a l'Estampa Soler-Prats, de la ciutat de Mallorca.

L'ART I ELS ARTISTES

★ *Lahosa.* — L'exposició que Joan Lahosa té actualment oberta a les galeries d'art Syra serà clausurada avui.

★ *Colom.*—Joan Colom es prepara per a celebrar pròximament una molt important exhibició de dibuixos acolorits a les sales de Syra. En aquests dibuixos Colom s'expressa amb noves modalitats que fan encara més estimable la seva alta personalitat artística.

★ *Armengol.* — Armengol, un dels pintors de les noves promocions que fa més esperar de la seva paleta, exposarà a Syra properament un bon nombre d'obres, ben representatives per cert.

★ *Vila-Puig* exposarà des de demà a la Sala Gaspar divuit quadros de la seva última producció amb motius de Tàrrega, Segarra, Riucob i Poble de Claravalls.

★ Humbert.—Avui quedarà clausurada la important exposició de Manuel Humbert.

★ *Griteko.* — El catàleg d'aquesta exposició reprodueix fragments crítics de gran valor referents a l'obra d'aquest pintor. Sobresurten els de René Jean, Paul Guillaume, Louis Vauxcelles i André Dezarrois. L'exposició constarà de disset pintures a l'oli i deu aquarelles.

Cursos i Conferències

Les converses de Terramar

LA JOVENTUT I EL MÓN QUE NEIX

Amb extraordinària brillantor han acabat les Converses Filosòfiques" organitzades a Terramar, de Sitges, al voltant de Keyserling; els darrers temes que hi han estat tractats foren "La joventut i el món que neix" i "Morts i renaixences". Fou expositor del primer tema el senyor Estelrich, el qual traçà el tema dient que les joventuts són les forces bàsiques del món que neix; que cal saber com influirà en el món que neix aquesta gran força de la joventut, la qual cosa ho aconseguirem estudiant avui la llavor per tal de conèixer allò que demà donarà de si mateix el fruit. De igual manera, així haurem influït en el món d'ací a vint-i-cinc anys, si aconseguim influir en les joventuts d'avui. Ara bé: ¿quina és l'actitud, la posició, la crítica que del món actual fa la joventut? ¿Com la generació anterior podrà influir en la que la segueix? Es interessant lligar el destí de les generacions — diu el senyor Estelrich.

El senyor Gallard, observa en una breu intervenció, que tan interessant com aquesta consulta a la joventut deu ésser escatir fins a quin punt els règims nous estan influïts per les joventuts, ja que és una dada curiosa que, mentre en els països de règim democràtic — com França, Anglaterra—, dominen els vells, en els dictatorials i violents, són els joves els dominadors.

En nom de la joventut parlen els senyors Valentí i Mascarenas; el primer per afirmar el dret dels joves a intervenir en els destins del món en què han de viure, i el segon per a preguntar quin paper poden jugar els joves en la creació de noves valors espirituals.

El comte Keyserling contesta que les actuals dictadures són un estat intermedi, de transició: un período militar per a anar després vers un món nou. I els joves s'uneixen a aquests règims, no perquè els entusiasmin, sinó perquè els donen la possibilitat de tenir el poder essent joves encara, i fer demà el que millor els sembli... En realitat, no hi ha res tan difícil per a una generació, com saber el que pensa la generació que la segueix; aquesta dificultat s'aguditza avui com mai per la solució de continuïtat que formen els terribles daltabaixos que s'esdevenen entre una generació i una altra. Parla extensament l'orador dels privilegis que gaudeixen els joves d'avui, per tal com el nostre temps segueix el patró del culte a la joventut, que ens ve d'Amèrica. Diu també que una de les proves que l'era econòmica s'acaba és la dada que als joves no els interessa el diner... Els problemes no se solucionen mai, sinó que s'eliminen; i el problema econòmic serà eliminat per la gent jove, a la qual no interessa gens. Afegeix l'ilustre pensador que les idees que canvien el món vénen sempre de la gent madura, car l'dealisme de la joventut és indefinit i inconcret; un impuls interior que tanmateix els conductors de masses aprofiten. Considera també que el collectivisme és un substitutiu en molts de casos, i que, contra els seus avançaments, l'únic que pot oposar-s'hi és una cultura de la vida de família, de la llar i de la individualitat. Afirma que de l'época actual, d'acció trasbalsadora, en sortirà una altra de gran independència, i expressa el convenciment que té que la nova generació és generosa, que està dotada d'una vitalitat com no s'havia vist des de fa segles, i que la seva labor serà eminentment constructiva si hi ha esperits directius que sàpiguen endegar-la vera millors finalitats.

Intervingueren en aquesta "Conversa", ultra el comte Keyserling i l'expositor senyor Estelrich, els senyors Quero, Gallard, Valentí i Mascarenyes.

MORTS I RENAIXENCES

Començà aquesta sessió fent el senyor Estelrich una magistral exposició d'aquest tema, assenyalant per això els fets o les dades que corresponen a les decadències i al ressorgiment dels pobles. Ressorts que fallen — en la decadència—, pèrdua del sentit històric, manca d'iniciatives i d'homes representatius... Mant autor ha cregut que les decadències eren un estat fisiològic, una autèntica vellesa dels pobles; el senyor Estelrich creu, però, que les causes tenen un origen purament espiritual, ja que una de les característiques que delaten la decadència és l'afebliment de la consciència collectiva... En canvi, el renaixement consisteix en regeneració, espontaneitat d'iniciatives, que van creixent en intensitat i nombre, aparició de personalitats, augment de força i energia en les idees i en l'acció. L'home és allavors considerat en la seva totalitat i hi ha un progrés constant en les iniciatives, així també una constant assimilació de productes de totes les cultures: analitzà després el senyor Estelrich el sentiment de l'enyorança, definint-lo com "sentimentalitat dinàmica del record" i remarcà assenyaladament el seu paper estimulant en les renaixences. Digué finalment que la llei de les renaixences és la llei dels pobles vitals, la llei que nega la mort, puix que la converteix — com Maragall volia — en un "renaixement millor".

Contestaren l'exposició del senyor Estelrich, el doctor Balcells i els senyors Saltor i Turull, i després d'ells, el comte Keyserling, qui negà el principi de renaixement, car el que neix en un poble vital no és mai el que fou, sinó quelcom d'enterament nou. Digué també que el que dóna la forma d'una nació és l'estil, i que a l'igual que l'obra d'art, aquest perdura quan val la pena. Afirmà que les nacions no són mares dels seus herois, sinó les filles d'ells i remarcà l'existència de pureses de revitalització, que és el que més importa. Relacionà, no obstant, les renaixences amb la memòria ancestral, que permet reprendre la tradició interrompuda, i assenyalà la puixança revitalitzadora de les persecucions i opressions en el fet de les Renaixences.

El senyor Estelrich resumí les conclusions de tot el cicle i finí així la darrera "Conversa", la qual revestí una remarcable brillantor i que clogué adequadament una tan important manifestació de cultura com ho han estat les "Converses de Terramar".

LES CONFERÈNCIES SOCIALS A U. D. DE C.

Segueixen els preparatius per a la tanda de conferències que el senyor Josep Cirera i Soler ha de donar a l'estatge del partit Unió Democràtica de Catalunya.

Com a aclariment per a aquelles persones que s'han interessat per aquestes conferències, cal fer públic que la primera d'elles serà donada el dijous dia 24 d'aquest mes, i amb oportunitat serà fet públic el tema i el sumari d'aquesta primera dissertació.

CURSOS A L'ATENEU POLYTECHNICUM

A partir de la segona quinzena del corrent, l'Ateneu Polytechnicum iniciarà els cinc nou cursets universitaris que ha organitzat sota els següents aspectes: "La ciència de la vida", curset teòric de Biologia, en nou lliçons, a càrrec del professor doctor Cosme Rofes. "L'educació en la família i els seus problemes", curset de sis lliçons, a càrrec del professor Jaume Bertran. "L'art de les civilitzacions occidentals", curs d'història general de l'art, en dotze lliçons, a càrrec del senyor Enric Roig. Aquest curset anirà acompanyat d'ilustracions. "Introducció a la música moderna", curset en sis lliçons, a càrrec del senyor Otto Mayer. El curset anirà ilustrat amb projeccions i exemples musicals de discos de "La Voz de su Amo" i "Telefunken". "Introducció a les literatures orientals", curset en sis lliçons, a càrrec del literat senyor C. A. Jordana. Per a detalls i inscripcions, a la secretaria de l'Ateneu, Alt de Sant Pere, 27, pral., telèfon 25050.

"CATALUNYA I L'EDAT MITJANA"

per Joan Estelrich

Amb la conferència de Joan Estelrich, "Catalunya i l'Edat Mitjana", s'inicià la sèrie "La Catalunya medieval", organitzada per la secció femenina de Lliga Catalana.

El conferenciant contraposà la idea de l'Edat Mitjana a la del Renaixement, però fent constar que a Catalunya l'Edat Mitjana no és una época de tenebres. Amb una incursió històrica — recomanant als oients que la completessin amb la lectura de la "Història de Catalunya", de Ferran Soldevila —, analitzà les orientacions de Catalunya tant en política interior com exterior, fent un paral·lel entre el sentit dels catalans i el dels seus veins. Després d'exposar els corrents culturals en què Catalunya ha portat el cap, i de ressenyar la decadència iniciada després de la mort de Martí l'Humà, acabà dient que ens hem de defensar de l'anarquia, i que la història no és per a ésser reproduïda, sinó per a crear una altra Catalunya.

MÉS CONFERÈNCIES DE KEYSERLING

Un cop acabades les Converses de Terramar, el comte Keyserling ha estat invitat a pronunciar diverses conferències arreu de Catalunya. Heus ací les que fins ara estan anunciades: Dijous, dia 10, a l'Ateneu de Tarragona, a un quart de vuit del vespre. Tema: "Humanitat i Nacions". Divendres, dia 11, als "Amics de les Arts", de Terrassa, a les deu del vespre. Tema: "La creu i l'águila". Dissabte, dia 12, Barcelona, a la Llibreria Catalònia, a un quart de vuit del vespre. Tema: "El conflicte de les generacions". Dilluns, dia 14, Sabadell, a l'Acadèmia de Belles Arts, a les deu del vespre. Tema: "Vida privada i vida collectiva". Dimarts, dia 15, Girona, a l'Ateneu, a les set de la tarda. Tema: "La decadència del món antic i la crisi actual". Dijous, dia 17, Manresa, a les deu del vespre. Tema: "Revolució i Reacció".

LA INAUGURACIÓ DEL CICLE CULTURAL DEL G. E. JOVENTUT CATALANA

El G. E. Joventut Catalana, aquesta entitat que enguany celebrarà el desè aniversari de la seva fundació, ha confeccionat un interessant cicle cultural per al corrent mes. La inauguració, que tindrà lloc al seu estatge, carrer de la Diputació, 69, principal, i fixada per a avui, divendres, dia 11, a les deu de la vetlla, anirà a càrrec d'En Francesc Maspons i Anglasell, amb el suggestiu tema "Barcelona-Vic", conferència acompanyada d'una sèrie de clixés. Les altres conferències que seguiran són les següents: Dia 18, a càrrec d'En Joseo Maria Guilera, amb el tema "La vida muntanyenca del comte Henri Russell" (amb motiu del centenari d'aquest gran pirineista), també amb projeccions. Dia 31, a càrrec d'En Joan Amades i amb la col·laboració d'En Josep Fontanet i Manén, que projectarà una pellícula documental sota el tema "Costums nupcials de Catalunya". Tots els abans esmentats actes organitzats pel G. E. Joventut Catalana (Diputació, 69, principal) són públics, i hom espera veure-hi una bona representació de les entitats germanes. Cal donar suport, amics, als joves que solament treballen incansables per al ressorgir d'una veritable pronoció nostrada. La seva bona actuació de deu anys bé s'ho val.

INFORMACIO D'ESPANYA

Impressió política

Els aliats d'ahir

(CONFERENCIA TELEFONICA DEL NOSTRE REDACTOR A MADRID)

No té sort el senyor Gil Robles amb les lletres. Després de les que va creuar amb el senyor Calvo Sotelo, que enfonsiren les desavinences entre les dretes, la que hom li atribueix adreçada al senyor Lerroux, ha servit per posar en dubte la serietat informativa de "El Debate". Ningú no sap si en realitat aquesta lletra existeix o no, però molts s'inclinen a creure que a tots convenia que es perdés.

Una nova lletra ve a amargar-li l'existència, al cabdill de la Ceda. La signa el senyor Lamamié de Clairac, el qual l'adreça a la "Gaceta Regional", i la reprodueix aquesta nit "La Voz". "La Gaceta Regional" és l'òrgan periodístic de Gil Robles a Salamanca. Damunt les seves planes trobaríem dades molt curioses reveladores de la sinceritat i conseqüència republicanes del seu inspirador. Així, per exemple, pocs dies abans de les eleccions de novembre, aquest periòdic va publicar els retrats dels candidats dretistes que lluitaven per Madrid, i entre els de Goicoechea i Calvo Sotelo, figura el de Gil Robles. La plana porta per títol "La candidatura de coalició antirepublicana". En aquella data, Gil Robles, segons el seu propi periòdic, no era monàrquic; era, senzillament, antirepublicà. També a la "Gaceta Regional" i sota la inspiració de Gil Robles s'atacava l'obra antiespanyola" de tots els Governs republicans. Eren aquells dies feliços de l'antimarxisme i dels esplèndids donatius de rics terratinents.

Lamamié de Clairac figurava com a candidat dretista per Salamanca, en companyia de Gil Robles: eren aliats i amics; es prestaven mútuament el suport de llurs respectives forces electorals: Gil Robles aportava a la lluita la seva autoritat de cabdill i les seves arengues violents; el tradicionalista Lamamié de Clairac, la seva organització caciquil i les seves valuoses relacions de família amb els rics ramaders de la província. Lluitaven junts contra Villalobos, els republicans i els cedistes.

Venceren units, i gràcies a la unió, però quan Gil Robles va deixar d'ésser antirepublicà per tal d'ésser tot el republicà que li convingués, l'aliança salamantina va afluixar-se. Lamamié de Clairac va mantenir-se fidel al seu tradicionalisme insubornable, i va envestir, en defensa dels interessos dels latifundistes de Salamanca, contra el ministre d'Agricultura pel seu projecte inspirat en el concepte canònic de la propietat. Llavors fou quan el tradicionalista Lamamié de Clairac va pronunciar aquella famosa frase sobre la possibilitat de fer-se cismàtic greu si amb doctrines de l'Església s'atacaven els interessos dels propietaris salamantins.

Les relacions entre els dos caps dretistes de província han anat tornant-se cada dia més aspres. La "Gaceta Regional" va acusar Lamamié de Clairac d'haver-se llançat "seguit del pecat de Caïm, contra el germà en la pròpia casa". Es a dir, en el seu propi feu electoral; però no és potser major la força electoral de Lamamié, que continua comptant amb el suport dels latifundistes de la província, que la de Gil Robles. Altres pecats atribueix la "Gaceta Regional" al diputat tradicionalista: ultra el pecat de Caïm, el de Llucibel, que, com hom sap, és la supèrbia. Prodiga el periòdic les injúries, i parla de "concupiscències, vanitat, ambició, interessos, mala intenció i mala fe", i àdhuc parla del fetge de Lamamié de Clairac en termes poc respectuosos.

La lletra que el diputat tradicionalista adreça al periòdic de Gil Robles fa l'inventari de tots els greuges. Té l'interès polític de posar al descobert la intemperància de les dretes en aquella província, que podia considerar-se fins ara com a fortalesa inexpugnable dels triomfadors de novembre, i precisament a la província on Gil Robles tenia la seva major força electoral, és atacat violentament en la base pels seus antics aliats. Adhuc se li crebanta el poderiu al capità de la CEDA, i es divideixen les hosts que va utilitzar per a la seva victòria.

Assenyalem l'episodi pel que té de simptomàtic i en tot el que anuncia les dificultats que hauran de trobar les dretes en unes futures eleccions per a produir el famós bloc que els va donar el triomf fa poc més d'un any.

EL PLA DE TREBALL DE LA COMISSIÓ GESTORA DEL CONSELL D'ECONOMIA NACIONAL

Madrid, 10. — S'ha publicat una ordre de la Presidència del Consell de ministres en la qual, a proposta de la Comissió Gestora de l'Economia Nacional, es disposa que la dita Comissió Gestora realitzi i desenrotlli el següent pla de treball:

a) La política convenient al nostre comerç exterior. Ponents, els senyors Riu i Andreu.

b) L'economia de les Obres Hidràuliques. Ponent, el senyor Larraz.

c) Bases fonamentals per a l'ordenació de la nostra economia agrícola forestal. Ponent, el senyor Moreno Luque.

d) Assaig de valoració de la renda nacional. Ponent, el senyor Valcárcel.

Per a la major il·lustració dels ponents i de la Comissió, es procedirà a l'obertura d'informacions públiques, escrites o orals, durant els mesos de gener i febrer d'enguany.

Els ministeris i altres oficines públiques hauran de facilitar les dades estadístiques i informes que calguin.

Tan aviat com les ponències siguin acabades, seran sotmeses a deliberació del Ple de la Comissió Gestora, i el text aprovat per aquesta, més els vots particulars, si n'hi hagués, seran elevats als corresponents ministeris.

Qüestió de càrrecs

LES DRETES DE NAVARRA ES BARALLEN

Pamplona, 10. — El viatge del ministre de Justícia senyor Aizpún, a aquesta capital, sembla que estava relacionat amb les diferències que havien sorgit entre els elements de dretes en relació amb la candidatura de gestors de la Diputació que han d'ésser elegits pels Ajuntaments navarresos. S'havien celebrat diverses reunions sense que es pogués arribar a un acord, donades les diferències i pretensions exposades pels uns i pels altres.

El senyor Aizpún celebrà diverses reunions amb les personalitats polítiques més destacades de la regió. En principi ha quedat convingut presentar candidatura del Bloc de dretes.

Les esquerres, en vista que han estat destituïts cinc Ajuntaments, en els quals tenien majoria, s'abstenen d'intervenir en l'elecció.

El senyor Companys rep la visita del Sr. Albornoz

Madrid, 10. — L'ex-President de la Generalitat, senyor Companys, ha rebut aquest matí a la Presó la visita del senyor Alvaro de Albornoz; ambdós s'han separat del grup d'amics que havien anat a visitar el senyor Companys i sostingueren un extens diàleg.

Sembla que com que el senyor Albornoz està tractant de reunir el nucli d'esquerres del qual es ve parlant, no seria estrany que parlessin sobre aquest assumpte.

Com es recordarà els senyors Albornoz i Companys foren ministres en un mateix gabinet.

Entre les visites que rebé l'ex-president de la Generalitat figura la de l'ex-ministre senyor Giral i diversos diputats socialistes.

DETENCIÓ D'UNA SENYORA, A LA QUAL ES CONCEDEIX GRAN IMPORTANCIA

Càceres, 10. — El "Diario de Càceres" publica el següent solt:

"Ahir fou detinguda en aquesta capital una senyora que es fa passar per Cecília Griessler, de Lucie Hervast, que porta un passaport de Viena, d'on és natural. Se sap que amb motiu d'aquesta detenció el governador ha parlat amb la Direcció General de Seguretat i que la detinguda ha estat conduïda al dit centre per uns agents de la brigada de Càceres. El senyor Ferrero s'absté de parlar tant com pot d'aquest servei, que suposem de gran importància. Sembla que aquesta senyora feia tres mesos que estava en aquesta província, i havia visitat Plasencia, Trujillo, Navalmoral i Càceres. Sempre ha estat vigilada, pel qual motiu es coneix tota la seva actuació. Hem insistit prop del governador civil per tal de saber si aquesta senyora pot ésser un agent d'enllaç dels comunistes que tingués relació amb una fuga de presos, que fou sorpresa: però el governador s'ha limitat a dir-nos que ja no hi havia comunistes a la província. Això no obstant, el senyor Ferrero està satisfet pel servei realitzat."

EL FRED

Madrid, 10. — Les notícies de tot Espanya donen compte que els freds són generals a tota la Península. Les temperatures sota zero han estat molt nombroses i assoleixen major intensitat a Terol, amb menys de [illegible] graus. La màxima fou de 15 graus a Almeria.

La reorganització de la Guàrdia Civil

Componen la plantilla de l'Institut 1.084 generals, caps i oficials, 16 assimilats, 1.300 sots-oficials i 30.064 classes de tropa

Madrid, 10.—Reorganitzada la guàrdia civil queda aquest Institut amb la següent organització:

Organització: Una inspecció general, al davant d'aquesta un general d'Estat Major de l'exèrcit, avui el general Badia, amb una secretaria militar de tres negociats per als assumptes del personal, serveis i armament. I una secció administrativa amb altres tants Negociats, que porten la vida econòmica de la Institució. Afecte a la Inspecció general hi ha el parc mòbil, de recent creació, amb una prefectura de serveis i una direcció tècnica.

La guàrdia civil es troba dividida en cinc zones, la prefectura de cada una de les quals l'exerceix un general de l'Institut.

Primera zona (València), que comprèn els terços 5, 7, 15 i 23.

Segona zona (Còrdova), els terços 8, 16, 17 i 18.

Tercera zona (Valladolid), 6, 9, 10, 12, 13 i 22.

Quarta zona (Madrid), 1, 4 mòbil, 11, 14 i 21.

Cinquena zona (Barcelona), 3 i 19.

El comandament dels terços els exerceix un coronel de l'Institut i cada terç abraça dos o tres províncies, segons la seva importància, i radiquen les prefectures a les capitals següents: primer, Madrid; segon, Toledo; tercer, Barcelona; quart, Madrid; cinquè, València; sisè, Coruña; setè, Saragossa; vuitè, Granada; novè, Valladolid; 10, Oviedo; 11, Badajoz; 12, Burgos; 13, Sant Sebastià; 14, Madrid; 15, Múrcia; 16, Màlaga; 17, Sevilla; 18, Còrdova; 19, Barcelona; 20, Guadalajara; 21, Salamanca; 22, Santander, i 23, Ciudad Real.

Cada prefectura del terç té una oficina de detall, tota la documentació i antecedents relatius al personal, bestiar i material.

Es divideixen els terços en Comandàncies, al comandament cada una d'un tinent coronel de l'Institut i amb excepció de les pertanyents als terços reunits, la seva demarcació és la corresponent a cada província de la nació.

Cada Prefectura de Comandància té una Prefectura de majoria encarregada de la reclamació i distribució de tots les despeses corresponents al personal, bestiar i serveis.

A la seva vegada les Comandàncies es descomposen en companyies (infanteria) i en esquadrons (cavalleria), per la qual cosa existeixen 205 companyies i 11 esquadrons, al comandament cada una d'aquestes unitats d'un capità de l'Institut.

Les línies o seccions, subdivisió de les anteriors, les comanda un oficial subaltern o un sots-tinent, i aquestes són en total 750. Aquelles l'efectiu de forces de les quals és l'assignat pels reglaments tàctics, estan dividides en tants llocs com demanden les extensions de les demarcacions que per al servei tenen al seu càrrec. El nombre d'aquests és de 3115, comandat cadascun per un sots-oficial, sergent o caporal, segons la importància de la localitat on estiguin establerts, extensió de les demarcacions que tenen al seu càrrec i efectius de forces que els formen.

El menor dels llocs, en l'actualitat, el componen, en virtut de recents disposicions, sis individus i una classe. Abans n'hi havia de quatre i fins de tres. Hom considerà que aquesta organització era perillosa, i es disposà en la reorganització que fossin, almenys, de set. Per a completar-los fins a aquest nombre i elevar el d'altres, es portà cap el darrer augment de les forces. No ha desaparegut, doncs, cap dels llocs que existien. Subsisteixen tots i augmentats en la proporció abans esmentada.

La plantilla actual de l'Institut és la següent:

Sis generals, 26 coronels, 74 tinents coronels, 123 comandants, 309 capitans, 546 tinents, 11 metges, 3 veterinaris, 275 sots-tinents, 150 sots-ajudants, 307 brigades, 375 sergents primers (aquestes tres darreres classes, d'infanteria), 32 sots-ajudants, 72 brigades i 85 sergents primers (aquestes tres classes de cavalleria).

Classes d'infanteria: 1.019 sergents; 2.064 caporals, 734 trompetes, 1.706 guàrdies primers i 19.410 guàrdies segons.

Cavalleria: 191 sergents, 435 caporals, 177 trompetes, 238 guàrdies primers i 2.086 guàrdies segons.

Resum de la plantilla: Generals, caps i oficials, 1.084; assimilats, 16; sots-oficials, 1.300; classes de tropa, 30.064. Total, 32.464.

Ultra l'armament que és el propi des de la seva fundació (com el fusell, el sabre i la baioneta o ganivet), tenen avui la pistola per a passeig i viatge, sense servei, i recentment s'ha dotat la guàrdia civil de fusell-metralladora, pistola-metralladora, tanc, bombes de mà, metralladores pesades i canons.

Des de primers de setembre de 1933 a final de desembre de l'any passat, l'increment que ha experimentat el material mòbil de transport en l'Institut es reflecteix en les següents dades:

Motocicletes, de 42 a 142; cotxes ràpids, de 21 a 194; camions, 7; autos blindats, de cap a 4; autocars, de 6 a 31; camionetes, d'un a 191.

Aquest material es troba distribuït segons les necessitats en totes les províncies de la nació per als serveis ràpids de transport de forces dins cada comandància. El personal de conductors pertany tot a l'Institut.

Per a completar la plantilla necessària acaba de celebrar-se un concurs, al qual han acudit tots els guàrdies civils què s'han considerat aptes; però molts hagueren d'ésser eliminats per no reunir, uns, les condicions requerides, que han estat molt especials, i per no acreditar altres prou competència tècnica i mecànica, ja que ambdós postulats s'han portat amb l'inflexible rigor que és proverbial en la guàrdia civil. Degut a això el nombre d'admesos era insuficient, i s'amplià el concurs als aspirants aprovats que esperaven plaça per a ingressar a l'Institut.

Uns tres-cents d'aquests, entre els nombrosos que s'han presentat, han estat admesos, els quals, per aquesta qualitat i per a aquest servei han avançat el seu ingrés en la guàrdia civil.

L'establiment central, amb el nom de Parc Mòbil de la guàrdia civil, es troba establert a Madrid, a la finca "El Alba", propietat dels orfes de l'Institut, on s'han installat amplis tallers i garatges amb els autos en dipòsit i oficines de treball de tot el personal allí destinat.

També compta la guàrdia civil amb una xarxa d'estacions radiotelegràfiques d'ona curta, el servei de les quals s'intensificà àmpliament l'any passat, a fi que totes les capitals de província on hi ha situats els caps de comandància tinguin una estació en comunicació amb la installada a Madrid.

Fins a finals d'any només tenien estació setze capitals de província. En els primers dies de l'any actual ha sortit el personal competent necessari per a installar-les en les cinquanta-sis caps de comandància.

Complement d'aquesta xarxa de comunicació inalàmbrica són les cinc emissores volants que, independentment en absolut, per portar motor propi, poden funcionar, i de fet funcionen, per tota l'àrea de la nació. També té la guàrdia civil aparells teletipus, el principal d'ells al Ministeri, en comunicació amb la dita central.

Aspira a comunicar d'aquesta forma en tota l'extensió possible, com també aspira que cada lloc tingui almenys una comunicació telefònica.

Finalment queda per a parlar del modern encasernament. Les noves casernes que es construeixen, com succeeix ara a Astúries, per la seva construcció, emplaçament estratègic, etc., seran veritables fortins, que ultra tenir habitatge higiènic i decorós, comptaran amb mitjans defensius adequats.

Per a l'allotjament total de la guàrdia civil en aquestes condicions cal temps i diners, i a això s'anirà tan ràpidament com permetin les disponibilitats del Tresor.

EL SUMARI PEL CONTRABAN D'ARMES

Es dóna per acabat el que es refereix a Astúries

Gijón, 10. — El Jutjat que instrueix a Astúries el sumari per la troballa d'armes descoberta a San Esteban de Pravià, ha donat avui per acabades les diligències sumarials. Tot l'actuat ha estat remès al jutge especial que entén en el sumari general.

Apareixen processades 41 persones, domiciliades en distints indrets d'Astúries. Dos processats estàn declarats en rebellia.

El senyor Alarcón és possible que vingui a aquesta abans de donar per acabades les diligències en el sumari que ell instrueix.

A l'Ajuntament de Madrid

ELS GESTORS AGRARIS RETIREN LA DIMISSIÓ

Madrid, 10. — A darrera hora de la tarda, el senyor Salazar Alonso ha manifestat als periodistes que l'havia visitat el governador civil per tal de comunicar-li notícies sobre els dos gestors pertanyents al partit agrari, i als quals s'havia negat a admetre la dimissió. Aquests han deposat llur actitud i es reintegraran a les tasques de la Comissió gestora.

A la Presidència del Consell

S'ha celebrat una reunió de personalitats financeres per estudiar la reforma pressupostària i del règim administratiu

Entre altres visites el Cap del Govern ha rebut també la de l'Alt Comissari del Marroc senyor Rico Abello

Madrid, 10. — A les cinc de la tarda ha arribat a la Presidència del Consell el governador del Banc d'Espanya, senyor Alfred Zabala. Moments després ha arribat el ministre de Finances, senyor Marraco, el qual, davant els periodistes, ha manifestat que s'anava a celebrar la reunió acordada per tal de tractar de la fórmula proposada pel senyor Gil Robles, i de l'empréstit de mil milions de pessetes per a combatre l'atur forçós. Encara que no es trobava al seu despatx oficial el senyor Lerroux, per haver acudit a l'Ajuntament al descobriment de la làpida a la memòria de Ricard Fuentes, fundador de l'hemeroteca municipal, ha dit que ells iniciarien els treballs sobre aquella proposta.

També han anat arribant a la Presidència del Consell representants de la Banca privada per tal d'assistir a la reunió convocada.

A un quart de set ha arribat a la Presidència el senyor Lerroux, el qual ha passat seguidament al seu despatx sense fer cap manifestació als periodistes.

Després ha acudit a la Presidència l'alt comissari d'Espanya al Marroc, senyor Rico Avello, el qual ha arribat procedent d'Africa per parlar amb el cap del Govern d'alguns assumptes relacionats amb el Marroc.

A preguntes dels periodistes, ha dit el senyor Rico Avello que l'objecte del seu viatge era tractar, principalment, de diversos assumptes relacionats amb la zona del Protectorat, en els seus aspectes polítics forestal i agrícola.

Un informador li ha preguntat si s'havien trobat jaciments petrolífers a la nostra zona.

El senyor Rico Avello ha contestat a la pregunta, en els següents termes:

—Ara es realitzen treballs d'investigació per veure si es troben, perquè a diversos indrets de la zona del protectorat francès limítrofs a la nostra s'han iniciat alguns treballs que, en principi, han donat resultats positius.

Hom li ha preguntat també si en els estudis de la construcció del túnel sota l'estret de Gibraltar intervenia també l'Alta Comissaria d'Espanya al Marroc.

—Directament, no—ha contestat—perquè la comissió que ho realitza resideix a Madrid. L'única cosa que hi ha és que aquesta comissió té una subvenció a càrrec del pressupost del Mazjhem.

A les set de la tarda ha abandonat la Presidència el ministre d'Hisenda, senyor Marraco, el qual ha facilitat als periodistes la següent nota en relació amb la reunió celebrada amb el cap del Govern i els representants de la Banca privada. Diu així:

"Aquesta breu vacança parlamentària permet al Govern revisar la labor ja realitzada en ordre a la restauració econòmica i medita fer-ho en la mesura necessària per a completar-la, i mentre es prepara l'organització dels elements de consulta i treball que s'ha de proposar per a la reforma en pressupostos i règim administratiu, li ha semblat oportú conversar amb els directors dels grans Bancs, que per la seva situació en el mercat del diner i dels negocis polsen diàriament i constantment la circulació de la riquesa i coneixen els mitjans necessaris per a la seva creació.

El president del Consell de ministres i el ministre d'Hisenda s'han reunit amb els directors del Banc Espanyol de Crèdit, Hispano-Americà, Central, Biscaia, Bilbao i Urquijo, i sobre els temes a què es fa referència han canviat impressions, de les quals el Govern decidirà el criteri que ha de servir d'orientació per al futur, per tal d'impulsar la restauració econòmica, que ja s'ha iniciat, segons revelen les cotitzacions borsàtils i les estadístiques del tràfic, que acusen una alça sostinguda."

El senyor Marraco ha afegit que s'havia requerit als representants de la Banca privada perquè designessin un dels seus membres en la comissió que s'ha de formar en relació amb la fórmula proposada pel senyor Gil Robles. Els dits representants han designat el senyor Andreu Moreno, director del Banc Hispano-Americà.

Amb el senyor Marraco ha abandonat la Presidència l'alt comissari d'Espanya al Marroc, senyor Rico Abello, el qual ha manifestat que no havia pogut parlar amb el president perquè estava molt enfeinat, i que demà o passat demà celebraria una entrevista amb el cap del Govern.

També ha estat a la Presidència el senyor Guerra del Río, acompanyat d'una Comissió de Canàries, per tractar d'assumptes relacionats amb les dites illes.

A tres quarts de nou del vespre ha abandonat la Presidència el senyor Lerroux. Ha dit als periodistes que l'havia visitat l'alt comissari d'Espanya al Marroc, senyor Rico Abello, i que no hi ha conversat, perquè la visita d'avui, més que de cortesia, era d'afecte.

M'ha visitat també el diputat socialista Bruno Alonso, acompanyat d'una comissió d'obrers de Santander. L'he tractat amb familiaritat—ha afegit el senyor Lerroux—, perquè a pesar del seu caràcter esquerp i aspre, com tots els d'aquestes característiques, té un fons de noblesa. M'ha parlat de la situació dels obrers de les obres del port de Santander i de la fàbrica de Reinosa.

He tingut també la reunió, que vosaltres coneixen, amb el ministre d'Hisenda i representants de la Banca. Hem canviat impressions cordials referent a l'empréstit que es proposa fer el Govern per tal d'escometre diverses obres d'interès públic, i els representants de la Banca han acceptat la proposta del ministre per a nomenar un representant en la Comissió que entendrà en la reforma dels pressupostos. Ha designat el senyor Moreno. No cal dir que han ofert ajut al Govern en tot el que calgui per a la consecució dels seus propòsits.

M'ha visitat també el senyor Guerra del Río, acompanyat d'una comissió d'agricultors de Tenerife, per parlar-me de la necessitat de fer un empréstit que afavoreixi les operacions agrícoles. Li he dit que el Govern recolzarà la seva petició, perquè com que hom constantment està sentint parlar de milers de milions, no m'espanta la petició d'aquests comissionats, puix que només es tracta de deu milions de pessetes.

M'ha visitat també el sots-secretari d'Indústria i Comerç per a despatxar amb mi, ja que el ministre es troba precisament a Canàries. I també m'ha visitat el director general d'Aeronàutica.

Un periodista li ha preguntat si demà se celebraria Consell de ministres, i ha contestat que el seu propòsit era que el Govern no es reunís fins dimarts, perquè no hi havia assumptes a tractar, i així la reunió de demà hauria d'ésser molt breu, brevetat que després podria donar lloc a comentaris.

Un altre informador li ha preguntat si l'havia visitat el senyor Gil Robles, i ha contestat categòricament.

—No ho ha fet, encara que hem de concertar una entrevista. No sabeu pas com faciliten les coses un interval i un somni de calma entre la iniciació i la solució dels problemes. Consti—ha acabat dient—que això no ho he après de Sagasta.

Extracte dels discursos del President de la República

L'altre procediment permet de plantejar la reforma abans; però, d'acord amb el que assenyala la Constitució, cal el vot dels dos terços del nombre de diputats que componen la *Cambra*.

Considera millor que es plantegi la revisió per la majoria dels dos terços, perquè així, ultra la rapidesa, cal buscar una harmonia amb altres partits, i hi hauria més probabilitats d'estabilitat en la reforma. Aquesta és preferible que es faci reduïda, millor que abasti deu articles que quaranta.

Examina després l'aspecte d'urgència, i assenyala a aquest respecte les dificultats reglamentàries contingudes en l'articles 133 del Reglament, dificultats que exigeixen començar la tasca des d'ara.

Va a basar el discurs en l'experiència per tal de veure què és el que ha de reformar-se.

Recomana la prudència en la reacció, per tal d'aconseguir que la reforma resulti duradora.

Al Parlament actual correspon fixar els punts reformables. Al Parlament futur, el criteri de la solució.

El Govern ha de tenir la iniciativa. Es refereix després a la intervenció que el cap de l'Estat podria tenir basant-se per a això en els articles 72 i 73 de la Constitució, però diu que ell redueix la seva missió a aportar els materials que li ha proporcionat l'experiència.

Indica el desinterès amb què procedeix, ja que va a proposar limitar les seves pròpies facultats, i els avantatges de la reforma, que no han d'arribar a ell. Passa després a examinar els articles reformables o que mereixen supressió, i assenyala que no vol fixar punts de vista personals ni criteris doctrinals, sinó que es limitarà a donar compte de les lliçons que li ha proporcionat l'experiència. No tractarà, per tant, de punts dogmàtics, sinó de punts de caràcter orgànic.

Per això s'ocupa del títol preliminar de la Constitució.

Donem a continuació les observacions als diferents articles que toca en el seu discurs:

TITOL I

Article 12. — Es refereix a l'aprovació d'Estatuts regionals. El plebiscit, en la forma que s'ha efectuat, és absurd. Mentre les eleccions s'han anat modificant, en aquests plebiscits ha crescut la coacció i el falsejament. Podria resoldre's aquest aspecte en la Llei electoral.

Seria convenient una addició establint un quòrum parlamentari per als acords derogatoris o suspensius dels Estatuts.

Articles 14 i 15. — Facultats de la regió autònoma i facultats de l'Estat.

L'ordre públic, traspassat a la regió, ha resultat ineficaç en el preventiu i pericós en el repressiu.

La justícia, dintre de la regió, és coaccionada i oprimida. La Premsa, els espectacles i les manifestacions, estan subordinades a l'ordre públic.

Article 19. — Intervenció de l'Estat en les facultats legislatives de la regió autònoma. — Crea dificultats per a l'acció de l'Estat. Exemple, la llei de Contractes de Conreu.

Article 20. — En el seu paràgraf primer és molt ambigu. Hi ha un possessiu mal emprat. Es absurd que el representant de l'Estat sigui el cap del Poder autonòmic.

TITOL III

Article 26. — No impedeix les negociacions amb Roma. La seva redacció, desencertada, ja que canonistes també desencertats van proposar un mínimum que va ésser traspassat.

El retrat que vol fer-se de la Companyia de Jesús és fals, car en aquest sentit poden entrar altres ordes religioses i en un altre no comprèn la pròpia Companyia. Demés constitueix un greuge a la Santa Seu. L'article 26 ha tingut una terrible repercussió, car ha creat un problema de règim completament innecessari per a un sector d'opinió. Per això exigeix reparació.

Demés col·loca la Santa Seu en una posició que compromet la reforma, perquè podria semblar una exigència seva. Cal mantenir la separació de l'Església i l'Estat, que beneficia ambdós, i treure dificultats a la conclusió d'un Concordat. Ha de donar-se més amplitud a la Llei de Confessions. El problema de la Companyia de Jesús, que pels seus caràcters d'universal i poderosa és digna d'atenció, pot resoldre's en la legislació comuna.

Article 27. — Llibertat de consciència, comentaris i manifestacions religioses.—Pot conservar-se sense cap perill. El permís governatiu ha resultat impracticable, per absurd, fins en temps de Governs esquerrans.

Article 30. — Prohibició de convenis que tinguin per objecte l'extradició de delinqüents polítics socials.—Constitueix una bogeria, de necessària supressió, car àdhuc ens fa incompatibles amb els organismes ginebrins.

Article 43. — Família. — El divorci no ha creat una situació inquietant des del punt de vista religiós; però en altres punts resulta inaplicable i lletra morta.

Article 44. — Propietat. — Robusteix la socialització, que ja ha pogut ésser practicada amb motiu dels fets del dia 10 d'agost i contra la grandesa.

En el primer cas ja s'ha reparat l'expropiació, i en el segon va a reparar-se en la reforma de la Reforma Agrària. En aquestes mateixes Corts s'ha intentat fer una cosa semblant respecte a societats obreres.

L'article 44 desvaloritza la propietat i impedeix la millora dels predis rústics.

Sembla que no tocà cap dels articles del 45 al 50 del títol III, ni, per tant, de l'ensenyança (article 48), segurament pel propòsit, anunciat al principi, de no referir-se a qüestions dogmàtiques.

TITOL IV

Article 51. — Pel qual s'estableix una sola Cambra. — Resulta capitalíssim. Representa la deficiència màxima de la Constitució. Una sola Cambra no té fre i produeix sensibles estralls, que detalla: esterilitat legislativa per abundància de legislació derogatòria i infecunda. En aquestes mateixes Corts només queda una mica de la Reforma Agrària gràcies a la comprensió de les dretes.

Pugna entre els òrgans del Poder. En primer terme, entre les Corts i el President de la República.

En les Constituents se salvà això, al principi, per la simpatia amb què havien de veure el cap de la revolució. Però els quatre darrers mesos foren de lluita sorollosa.

En les Corts ordinàries no existeix criteri de simpatia, com s'ha revelat en nombroses ocasions. Repercuteix això també en les relacions entre el Govern i les Corts. Respecte a això, hi ha hagut vuit mesos de rebel·lió amistosa: primer govern Lerroux, Martínez Barrio, Samper, i s'han hagut de lamentar vint-i-vuit mesos de dificultats. Això no és degut a les persones ni pot culpar-se a les malalties, com en el cas de la fístula de Lluís XV. Tampoc no té res a veure amb els ministres, ja que, en cas com els senyors Botella Asensi i Salazar Alonso, aquests eren precisament antics amics del President. Així resulta que els Governs són amics i són oposats a les Cambres o gran aquestes romanen ancades. El que pas-

...UEST NÚMERO HA PASSAT PER ★ ★ CENSURA

EL MON DEL CINEMA

Les actualitats filmades

Mentre el negoci del cinema sofreix una de les lluites més grans, ací, amb el plet dels autors i empresaris, i a l'estranger es creen els més inversemblants decrets per a protegir la indústria indígena, les actualitats filmades, aquest element tan eficaç d'informació que ens va donant periòdicament les seves produccions, viu sortosament al marge de tots aquests problemes. Les bobines d'informació que produeixen els repòrters cinematogràfics, per ara no han sofert, en cap dels diversos decrets, cap prohibició. Unicament la censura — a Alemanya especialment i a França en situacions anormals — es reserva el dret de negar la seva conformitat.

Els alemanys amb els seus noticiaris, el "Bavaria Films" i més especialment en el noticiari "U. F. A." — sinó oficial, oficiós del Govern hitlerià — ens aboquen setmanalment una persistent propaganda a favor d'Alemanya, o més concretament, de la tasca nazi. En el darrer d'aquests noticiaris veiem: la gegant central hidràulica de la Selva Negra; un nou sistema de bicicleta per a transportar ferits; exhibicions gimnàstiques, i escenes de folk-lore. En el "Bavaria Films" (número 53 de l'any passat) veiem, en la festa de Nadal, Goebbels i Goering, i l'arribada de sarrencs hitlerians vinguts expressament d'Amèrica per votar pel "Front alemany".

El noticiari "Paramount News" ens ofereix un conjunt de notícies molt ben realitzades, i més ben compaginades encara, secret veritable de l'amenitat dels noticiaris americans. Una prova de salts a Saint-Moritz. El bateig de la princesa Pia a Nàpols. L'arribada de les tropes internacionals al Sarre. A més hi ha les notícies següents: A Kitty Hawp (EE. UU.) se celebra un homenatge als germans Wright; una funció de circ dedicada als neus de Londres amb motiu de les passades festes. Les dones-girafes de Burma han arribat a Londres per debutar en un circ. Finalment, uns enginyers americans han inventat un rail de seguretat que fa impossibles (?) els accidents per carretera. El noticiari francès "Eclair-Journal" ens mostra els treballs de construcció del "Normandie" i el nou sistema de propulsió de les barques de salvament d'aquest modern transatlàntic.

"Fox Movietone" ens presenta les recepcions diplomàtiques del president de la República Francesa i de Hitler. En la seva informació nacional — de la qual amb veritable goig hem de remarcar una millor realització fotogràfica — és molt profusa: el Cap-d'Any a Madrid; un sistema de senyals de pas a nivell; una festa commemorativa a Granada, i un reportatge ben realitzat d'uns nous automotors posats en circulació a Madrid.

Com a complement d'aquestes informacions cinematogràfiques esmentarem alguns excellents reportatges, tals com "Animals marins de l'Adriàtica", un bon documental amb escenes submarines perfectes i de gran interès cultural. De totes maneres, no ens creiem que el film hagi estat rodat íntegrament al fons de l'Adriàtica. "Por la corriente del Drina" és un dels millors reportatges esportius que hem vist. Val a dir que el seu realitzador, el doctor Ullrich, de la U. F. A., no ens és desconegut, i ja ens ha donat altres bons films. El film recull l'excursió de tres joves que amb piragües seguiren el curs del riu Dania, encara mai no recorregut. L'interès i l'emoció dels molts moments difícils és sàviament captat per la cambra. En la seva realització es remarca un excellent muntatge i les preses de vista aèries són el complement adequat que marca la intensitat dels plans mitjans. Tot el film està fet amb una fotografia uniforme i perfecta.

Amb el senzill títol de "Vistas de Barcelona", L. Montero ens presenta un film sobre la nostra ciutat, realitzat amb fotografia excellent i amb una presa de vistes intencionada i de vegades reeixida. La vaguetat del títol perdona la inexistència d'un guió que assenyali o que reveli una orientació definida. En conseqüència, el muntatge se'n ressent i el film no té la continuïtat que podria tenir. De totes maneres, L. Montero s'ha revelat com a bon fotògraf — tant tècnicament com pels angles que descobreix —. No volem deixar d'esmentar un bon film sobre Barcelona, obra del conegut cineista amateur Eusebi Ferrer. Ens referim al film — amateur, naturalment — "Laie Barcino", en el qual la qualitat fotogràfica és augmentada per la justesa del seu guió.

Es projecten encara altres reportatges, com "Fronteras del Sur", fotogràficament molt remarcable; "Lisboa y sus islas"; "En el azul del Mediterráneo", un film en tècnicolor que ja hem vist, i "Elefantes silvestres", la divertida pellícula de dibuixos de Max Fleischer, en la qual també havíem tingut ocasió d'admirar les proeses del mariner Popeye.

M. M.

COLISEUM
presentarà
La traviesa molinera
Un film espanyol, que dóna prestigi a la cinematografia nacional

AVUI, ESTRENA URQUINAONA
El pequeño Rey

"Hombres de mañana", un film pacifista de Frank Borzage

El cinema Maryland estrenarà demà, dissabte, una producció de la marca Columbia deguda a la inspiració del prestigiós animador Frank Borzage. En efecte, ls qui coneixem Frank Borzage a través de les seves admirables obres, saturades d'emoció viva i penetrant, ens sembla, després d'haver vist "Hombre del mañana", que ningú que no fos Frank Borzage podia haver-se atrevit a portar al llenç una obra tan summament delicada i, sobretot, aconseguir fer moure i donar vida d'una manera tan real i intelligent als seus petits protagonistes, als quals llurs interpretacions en aquest film els ha de donar un relleu i un prestigi que difícilment podran superar.

Aquesta munió de nois que actuen de manera tan admirable en "Hombres del mañana" trenquen una llança més contra la guerra. Amb ells hom tracta de palesar, per enèsima vegada, l'esterilitat de les horroroses i cruentes carnisseries amb què periòdicament les nacions, unes vegades per interessos mesquins, altres per ambicions desmesurades, assoten la Humanitat. Es tan perfecta, tan reeixida i tan acabada la interpretació d'aquests petits grans actors que amb el seu treball simbòlic donen una sensació tan real dels propòsits antibèllics que en aquesta obra es tracta d'exposar, que hom no sap què admirar, si el contingut del film, la interpretació o el talent del director.

Una sessió de Cinema Amateur

Avui, a les set del vespre, a l'Associació Bonanova, en el curs dels "divendres selectes" que organitza l'esmentada entitat, serà celebrada una sessió de cinema amateur en la qual serà projectat, entre altres, el film "La dansa de l'ermita de Falgàs", de Ramon Puiggròs, de l'Associació de Cinema Amateur. Aquest film fou un dels que constituïren la representació de Catalunya a la II Biennale de Venècia, el primer premi de la qual fou guanyat pel film "Festa Major", d'Eusebi Ferrer, també de l'Associació de Cinema Amateur.

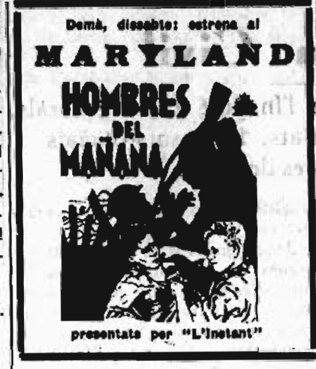

Una documental de Barcelona

Amb el títol de "Vistas de Barcelona", es projecta al cinema Actualidades un documental de la capital catalana produït per la Companyia Ibèrica Films, S. A.

Totes les belleses de la ciutat mediterrània, les seves grans vies, l'encís dels seus jardins, i les màgiques fonts lluminoses del parc de Montjuïc desfilen pel llenç al ritme d'una música adaptada per Jean Gilbert.

El proper film de Sam Wood

En baixar Sam Wood de l'avió que des de Nova York l'havia portat a Hollywood, després de les seves vacances, li fou lliurat un telegrama d'Edward Small demanant-li que tornés a la ciutat de l'Est per tal de conferenciar sobre els detalls de producció d'un nou film de Reliance Pictures, que segons informes serà probablement "El hermoso Brumel".

El film "Una semana de felicidad" és dirigit per Màxim Nossek

El dimarts vinent s'estrenarà al cinema Catalunya la nova producció d'Ibèrica Films "Una semana de felicidad", de la qual són protagonistes Tony d'Algy i Raquel Rodrigo i el còmic Antoni Palacios.

Jean Gilbert, l'autor de "La Casta Suzana", ha compost per a aquesta pellícula una partitura adient. Un vals, un foxslow i un tango-cançó. "Una semana de felicidad" és una comèdia moguda i sentimental.

Màxim Nossek, el director de l'última producció de Buster Keaton, ha dirigit aquesta nova producció d'Ibèrica Films que es titula "Una semana de felicidad".

El segon film d'Anna Sten és dirigit per Rou! Mamoulian

Es sabut que Anna Sten és l'heroïna de "We live again", nou film inspirat en "Resurección", de Tolstoi. Al costat de Frederic March, que serà el seu oponent per primera vegada, la bella artista demostra un talent molt emotiu. La Katusha Maslova que personifica és la mateixa que descriví Tolstoi; referent al director, no és altre que Rouben Mamoulian.

ACTUALIDADES
RAMBLA DE CATALUNYA 37 - Tel. 11701
Noticiari Fox Mundial, El mundo en que vivimos, Noticiari alemany de "Bavaria Films", Vistes de Barcelona, Lisboa i sus islas, En el azul Mediterráneo, Fronteras del Sur

CINEMES

Actualitats. — Reportatges d'actualitat.
Amèrica. — "El gato y el violín", "Madame Dubarry" i "Bolero".
Arenes. — "La màquina infernal", "El potro indomable" i "Volando hacia Río Janeiro".
Avinguda. — "La comèdia de la vida", "El monstruo de la selva"; a més a la tarda: "A toda hélice".
Astòria. — "El monstruo de la selva" i "Sor Angélica".
Barcelona. — "Volando hacia Río Janeiro", "Paso a la juventud" i "El fantasma negro".
Broadway. — "La vida empieza", "El rey del jazz" i "La máscara del otro".
Bosc. — "La gran jugada" i "Volando hacia Río Janeiro".
Bohème. — "Sor Angélica", en espanyol; "La marcha" i "Rueda libre".
Cèntric Cinema. — "Torero a la fuerza" i "El sigilo de la Cruz".
Comèdia. — "Almas encontradas", en espanyol; "Fuego" i "Tú eres mío".
Catalunya. — "El negro que tenía el alma blanca", en espanyol.
Capitol. — "Sor Angélica", en espanyol.
Càntric Cinema. — "Ha entrado un fotógrafo", S. A. la vendedora" i "Entre la espada y la pared".
Coliseum. — "El crimen de Vanities".
Comtal. — "Danubio azul", "De Eva para acá", en espanyol, i "Carolina", coche cama" i "El jinete del ocaso".
Diorama. — "Es hora de amarnos", "Un príncipe encantador" i "Jaguar el alma de un caballo", en espanyol.
Espial. — "Escándalos romanos" "Ilusiones de gran dama" i "Viva la vida".
Excelsior. — "Una aventura en Túnez" (únicament tarda), "Tres amores", "Sobre las nubes" i "La princesa de las Czardas".
Fantàsio. — "Fácil de amar".
Frègoli. — "El adorable embustero" i "Cleopatra".
Foc Nou. — "Abnegación", "El gato y el violín" i "Madame Dubarry".
Goya. — "Volando hacia Río Janeiro" "Compañeros de juerga" i "Odios de buzo".
Iris. — "Volando hacia Río Janeiro", "Compañeros de juerga" i "La senda de la venganza".
Ideal. — "Padre e hijo", "El anónimo", en espanyol, i "Buscando fieras vivas".
Intim. — "A toda velocidad", "Cargamento salvaje" i "Cómo tú me deseas".
Kursaal. — "Astucia de mujer" (únicament tarda), "El misterio del aquarium" i "Oro en llamas".
Laietana. — "El pequeño gigante", "El solitario", "Vida azarosa" i "Se tragó la píldora".
Marina. — "Una mujer para dos" i d'altres.
Maryland. — "Stingaree".
Majèstic. — "Viva la vida", en espanyol; "Audiencia imperial" i "Estaba escrito".
Metropol. — "El ayudante del general" i "Valses de Viena". ... tro detective".
Mistral. — "Ojo", "Volando hacia Río Janeiro" i "Max Baer-Carnera".
Miria. — "Matrimonio a prueba" (únicament tarda), "De Eva para acá".
Monumental. — "El adorable embustero", "La dama del club nocturno" i "Cedo gabinete".
Mundial. — "Cuesta abajo", en espanyol, i "Así son los maridos".
Nou. — "Sagrario", en espanyol; "La amargura del general Yen", i "Suerte de marino".
Núria. — "Tarzán y su compañera", "Revoltillo" i "Impulsos secretos".
Pathé Palace. — "En el barrio chino", "Sobre las nubes" i "La princesa de las Czardas".
Publi Cinema. — Reportatges d'actualitat.
París. — "El escándalo" i "El jardín del Monasterio".
Pedró. — "El tigre del ring", "Viudas habaneras" i "La herencia", en espanyol.
Principal. — "La gran jugada" i "Volando hacia Río Janeiro".
Rambles. — "Padre e hijo" i "El misterioso señor X".
Recreu. — "El ocaso del terror", "Mientras París duerme" i "Yo, tú y ella" en espanyol.
Royal. — "Por la libertad", "El adorable embustero" i "El triángulo de fuego".
Saló Victòria. — "A la sombra de los muelles" i "Ilusiones de gran dama".
Saló Comtal. — "Noche de angustia", "Cazadores furtivos" i "Tumultos".
Select Cinema. — "Así son los maridos" "Cuesta abajo".
Smart Cinema. — "La garra del gato" en espanyol i "Pimienta y más pimienta".
Splendid Cinema. — "Todo por el amor" i "Casi casados".
Tàlia. — "Cargamento salvaje", en espanyol; "Extasis", "Mi vida entera i "Un hombrecito valiente".
Tívoli. — "Desfile de primavera".
Fèmina. — "Mujercita de gran señor", "Un perro que trae cola".
Tetuan. — "Noches de fantasmas, "Compañeros de juerga" i "Viva la vida".
Triomf. — "Una mujer para dos" i d'altres.
Trianon. — "El adorable embustero" i "Cleopatra".
Urquinaona. — "La isla del tesoro".
Volga. — "Nadando en seco" (únicament tarda), "El misterioso señor X" i "Noches en los bosques de Viena".
Xile. — "Una noche en el gran Hotel" i "Ojo, solteros".
Verdi. — "El ciclón del Oeste", "El rey del Jazz" i "Tuya para siempre".

Jean Parker, fa uns anys. No tants, però, que hagi hagut de deixar el seu paper d'ingènua, però els suficients per a fer papers de més importància

---

sa és que el President substitueix el Senat, i ha preferit la lluita, fent observacions a l'elecció de persones contra la perfídia, per a destruir Ferran VII, i representa, demés, la Cambra única un perill de convenció, sigui roja, negra, blanca o grisa. La més perillosa seria l'economia.

Considera que aquest article representa la follia de la Constitució. Amb Cambra única, règim parlamentari i President amovible, resulta el conjunt un explosiu i gairebé és incomprensible com poden seguir vivint Espanya i la República. Demés, el Govern és un instrument de la Cambra contra el President, a virtut dels articles 81, 32 i 35.

Queden mancades de protecció jurídica les minories, i s'emmetzina la lluita política.

La Cambra única representa una predisposició a la lluita civil; desconeix els tons emprats, i imposa el partit més extrem, i dintre d'ell, l'extrem.

Demés, en virtut de la necessitat del quòrum per a governar, es formen majories poc adequades, entre els grups de les quals es reparteixen les vestidures.

Són exemple les Constituents, en què Acció Republicana tenia la prefectura; l'Orga exercia el caciquisme amb nombrosos governadors; l'Esquerra imposava el seu criteri sobre Catalunya; el socialisme entrava al centre i sud d'Espanya, i els radical-socialistes exigien un anticlericalisme extremista.

Els abusos de la iniciativa parlamentària solament són corregibles per una segona Cambra. Els Governs no contenen aquests abusos, i el vet presidencial resulta excessiu. El Senat de la Restauració fou pel senyor Allende Salazar molt sàviament utilitzat.

Respecte a la segona Cambra, els radicals es mostraren a les Constituents conformes, les esquerres, irreductibles, i les dretes seguiren la política pitjor, que és l'absència.

Article 52. — Mandat dels diputats.— Estableix aquest article la idea de representants de la nació. Però existeix el problema dels representants de les regions autònomes, que són àrbitres en matèria que no els afecta, com ocorria amb l'Esquerra en assumptes de Finances.

Cal conciliar aquesta representació nacional amb la separació d'ambdós. Està el cas de la llei Municipal que va a votar-se i que no serà votada a Catalunya.

Article 58. — *Períodes de sessions.* — Es un perfecte desencert, per la distribució desigual i per estar en contradicció amb diversos articles, i principalment, amb el 81.

Article 60. — Pel qual s'estableix la iniciativa de les lleis a favor del Govern i del Congrés. — La iniciativa de les lleis al Parlament és perillosa per la camaraderia i complicitat dels diputats.

Es dóna el cas que sigui en Marina on s'hagi acusat major activitat parlamentària, a pesar de tenir una tècnica complicada. En Justícia, en temps del senyor Cantos, es va fer passar una proposició limitant el nombre de procuradors. Aquest article està en contradicció amb el 108, que estableix grans restriccions a les esmenes al projecte de Pressupostos.

Fent ús de l'article 69, la iniciativa del Govern no ha de necessitar autorització del President, que solament ha de tenir dret a fer observacions. El demés és absurd i significa una reminiscència de dret diví de la monarquia. Es provoquen així conflictes entre el President i el Govern, o accedeix aquell a cosesa les quals després haurà de posar el vet.

TITOL V. — PRESIDÈNCIA DE LA REPÚBLICA

Apareix separat d'allò que fa referència al Govern, que constitueix el títol sisè. Se separen així els poders moderador i executiu, però solament en el rètol. Aquesta separació cal fer-la a fons. No és va fer a les Constituents perquè prevalgué en la comissió el criteri de la senyoreta Clara Campoamor, i perquè en la història constitucional d'Espanya han romàs fosses, a causa de l'error de còpia a Anglaterra.

Cal la separació d'ambdós poders. Propugna moltes iniciatives de govern i pocs drets del president.

Article 64. — Vot de censura de les Corts. — El Senat haurà de tenir dret a vots de censura. El de França no en tenia, i el recabà.

Amb ocasió d'uns crèdits per a la repatriació de tropes de Madagascar, el Senat francès, que aleshores no tenia dret al vet, digué que no els votava mentre no hi hagués govern que mereixés la seva confiança.

Article 69.—Elecció de President de la República. L'elecció de compromisaris desapareix en establir-se el Senat.

Article 74.—La interinitat de la Presidència de la República, que ara correspon al president del Congrés, passaria al president del Senat.

Article 75.—La incompatibilitat dels ministre que han estat objecte de vots de censura pot donar loc a abusos com l'intent de convenció contra el Sr. Lerroux.

Article 76.—Atribucions del president de la República. La b) ha de limitar-se als comandaments militars i consellers d'Estat.

També ha de limitar-se la c) sobre firma de decrets i tramesa a les Corts.

Respecte als altres càrrecs fora dels comandaments militars i consellers d'Estat, han de suprimir-se les altres facultats, puix que solament serveixen per molestar el president i perquè la gent s'assabenti que no serveix per a res. En canvi cal augmentar altres facultats.

Article 79.—Sobre la potestat reglamentària. Estan en contradicció amb els articles 76 i 80.

Article 80.—S'estableix una potestad illusòria, puix que no es reuneixen els dos terços de la Diputació permanent.

Article 81.—Facultats del president sobre convocatòria, suspensió de sessions i dissolució de Corts.

El paràgraf primer, convocatòria extraordinària de sessions i suspensió d'aquestes, significa un bon propòsit, però amb relació disbaratada. Les Corts poden creure's que han d'estar reunides deu mesos. Han de variar-se amb la següetn frase: Interí no transcorrin els terminis per a suspendre la seva autoritat el president",

Respecte a la dissolució, no pot subsistir la limitació en la forma que es fixa. Això no afecta avui, per creure que la dissolució de les Constituents no es compta.

Si el president esgota les seves facultats, ha de dimitir per evitar la seva mediatització.

Article 82.—Destitució del president de la República. El Senat ho fa desaparèixer en la seva part principal. Aci va acabar el discurs de dijous.

Articles 83 i 84.—Promulgació de lleis i vet presidencial. El primer d'aquests articles manca de candidesa. En el termini de quinze dies per a promulgar la llei o perquè el president les torni a les Corts, ha de reduir-se a nou.

El vet presidencial no ha estat encara utilitzat. Quan s'intentà produí un conflicte de Poders. Altrament, el vet és beneficiós, i gràcies a la seva existència, àdhuc sense utilitzarlo, s'ha frenat a les majories. Així en les Constituents, davant la possibilitat que s'utilitzés, serví per evitar la incapacitat docent de clergues i religiosos, l'amenaça relativa a religiosos apòstates. Impedit també que s'arribés a establir més fàcilment la possibilitat de dissolució d'ordes religioses, i s'evità que s'arribés a una orde electoral absurda que propugnaven els socialistes.

En aquestes mateixes Corts ha impedit abusos de la Llei d'Amnistia.

Cal mantenir el vet i facilitar-lo per mitjà del Senat.

Es planteja després un altre problema: ¿El vet presidencial necessita el refrendat d'un ministre? No. Es una facultat evidentment presidencial, que es desvirtua amb el refrendat. Per usar-lo, tampoc no ha d'ésser necessari. Assenyala també altres arguments.

Article 85. — Responsabilitat criminal del President. — No existeix expedient; però ha d'examinar-se si ha de regir-se davant el Senat o davant el Tribunal de Garanties.

TITOL VI. — EL GOVERN

Aquest títol és massa breu, i resulta esquelètic i insuficient.

Article 90. — Atribucions del Govern. — S'ha d'ampliar les seves atribucions.

Articles 91 i 92. — Estan en relació amb la constitució del Senat (Exigències de responsabilitats als ministres) i amb la subsistència o no del Tribunal de Garanties.

TITOL VII. — JUSTICIA

Article 95. — El paràgraf quart d'aquest article estableix la supressió dels Tribunals d'honor. Aquests Tribunals no pugnen amb l'autoritat de jurisdicció com s'ha pretès. Foren beneficiosos i contingueren abusos, però es generalitzaren massa i arribaren, en certs casos, als ridículs, com l'ocorregut en relació a les temporeres del Deute, i es desprestigiaren en certs casos militars (alumnes de l'E. M.).

La supressió dels Tribunals d'honor ha causat danys, sobretot a la Marina i a l'Artilleria. Convé que existeixin, encara que degudament reglamentats.

Articles 99 i 100. — S'ha d'adaptar-los conforme al que s'estableixi sobre el Tribunal de Garanties.

Article 102.—Indults i amnisties.— Els indults estan ben regulats com a regla general; les amnisties constitueixen un perill capital. Aquest problema l'enfocà bé el senyor Cambó en un discurs parlamentari del mes de novembre darrer.

Han de restringir-se severament, perquè s'abusa de les amnisties, fins al punt que ja no resulta exemplar altra pena que la mort, perquè les de presó, encara que sigui perpètua, es produeixen en un any; abans hi hagué la campanya a favor de Sanjurjo, ara vindrà la teodomirista.

TITOL VIII. — HISENDA

Article 107. — Pressupost anual. — No s'acceptà, en discutir-se la Constitució biennal. Ara es parla del triennal.

El pressupost anual produeix estralls, en primer lloc per al tresor, perquè en discutir-se tots els anys el pressupost, afavoreix que els interessos particulars assaltin el Tresor amb més freqüència.

Cada pressupost acostuma a significar un augment de despeses. També és perjudicial el pressupost anual per a l'administració, perquè sovint fa que en cada ministeri es redacti en fals. No permet grans plans i el que realment passa és que es prorroga.

El pressupost anual també és perjudicial per al prestigi del Parlament. Aquest no ha d'ésser posat en el cas de satisfer apetits venals. Demés les discussions pressupostàries produeixen esterilitat de les Corts per pèrdua de temps en discussions llargues amb el saló desert. L'hora de Govern també resulta menys eficaç, perquè cal prestar menys atenció al Parlament.

El pressupost anual subsisteix com una reminiscència d'una rutina monàrquica de votació de subsidis per les Corts. En la monarquia hi havia interès en la votació anual dels pressupostos per la temença que a l'any vinent no hi hagués Corts; però en la República, que ha de viure en contacte amb el poble, aquesta temença no té raó d'existir.

Article 109. — En redactar-lo s'incorregué en l'oblit de les economies regionals, i ha quedat en forma perillosa per a les regions no autònomes. Cal apreciar una separació de serveis.

Article 110. — Pel qual la vigència dels pressupostos no necessita la promulgació amb el president. Això representa una desconfiança respecte al president.

Es evident que el vet pertorbaria la vida econòmica si s'apliqués a les despeses d'ingressos; però no passa el mateix amb l'articulat, que és precisament el que pitjor acostuma a fer-se a la Cambra. Hauria de fixar-se la revisió d'oficis, llevat en els articles fonamentals.

Articles 108, 113 i 116. — Constitueixen garanties per a evitar el creixement de les despeses; però resulten insuficients i cal reforçar-los.

Article 120. — El Tribunal de Comptes, sotmès a les Corts, resulta perillós.

TITOL II. — GARANTIES I REFORMA DE LA CONSTITUCIO

Article 181. — *Tribunal de Garanties Constitucionals.* — Estableix sis matèries de competència per a aquest Tribunal, més dues que fixen els articles 19 i 20. Es el Tribunal de Garanties una substitució absurda del Senat. Examina les matèries de competència, indicant quines són indispensables, encara que passin a altres institucions, quines suprimibles i quines modificables.

De subsistir el Tribunal de Garanties, ha d'ésser apartat de la política perquè predomini en ell la serenitat i la competència tècnica.

Article 125. (Darrer de la Constitució.). — Estableix aquest article els mitjans de reforma constitucional.

Fou concebut al principi l'article en forma que feia quasi impracticable la revisió, establint un vot de quatre cinquens de la Cambra.

Quedà establerta la necessitat que votin el plantejament de la reforma els dos terços dels diputats en exercici durant els dos primers anys de vigència i a majoria absoluta després, però ha establert una dificultat, la d'exigir que els diputats acordin per ells mateixos la dissolució de la Cambra com a tràmit previ per a la reforma constitucional.

Això és realment difícil, i caldrà modificar-ho, però en aquesta primera reforma no hi ha més remei que complir--ho.

Els punts fonamentals de la reforma són set, a saber: règim autonòmic, religió, propietat, sistema bicameral, relacions entre els diversos Poders de l'Estat, Hisenda i pressupostos, Justícia i Tribunal de Garanties.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

ESTRANGER

El problema del dia

Flandin i Laval a Londres

FLANDIN I LAVAL, A LONDRES

El Consell de la Societat de les Nacions es reuneix avui. Més de trenta assumptes seran sotmesos a deliberació, entre ells el del Sarre. Una vegada clausurada la sessió, Flandin i Laval es preocuparan de la preparació diplomàtica del seu viatge a Londres, que tindrà lloc, segons referències, el dia 20 del corrent.

No cal remarcar la importància d'aquest viatge, acomplert tot seguit dels acords de Roma. Sembla que a Londres es discutiran tres qüestions, principalment:

1.—Qüestió del Sarre.

2.—Qüestió d'Austria, Europa Central i acords danubians.

3.—Qüestió del desarmament.

Sobre les dues primeres qüestions, és fàcil preveure un ràpid acord. Sobre la tercera, es tracta de buscar una solució al desarmament i conciliar les tesis de Londres, París i Roma, tesis que avui podrien ésser acostades, donat el rumb que han pres certs aspectes de la política europea.

Cal recordar que en les darreres discussions sobre el desarmament, França es volgué acceptar els punts de vista d'Anglaterra i Itàlia, basats en la legalització dels armaments alemanys. França mantenia el criteri que les disposicions del Tractat de Versalles impedien acceptar aquesta legalització, i que, per tant, seria ociosa tota discussió. Tanmateix, demanava que, per a admetre discussió sobre aquest punt, s'inclogués la qüestió de la seguretat i les garanties, intimament lligada en tot allò que afecta al desarmament o a la legalització dels armaments alemanys.

La tesi de França — sempre segons les referències oficioses — ha evolucionat lleugerament. Admetria avui que es legalitzés els armaments, però que aquesta legalització formés part d'un pacte general sobre els armaments, amb la garantia de les potències que formen la S. de les N. i dintre el quadre d'aquesta. Pressuposa, doncs, aquest pacte, la tornada del Reich a la S. de les N., i l'acceptació per la seva part de les disposicions que emanin d'ella.

Com es pot comprendre, l'acceptació per part d'Alemanya d'aquestes condicions suposaria un desig d'aclarir davant del món el misteri dels seus armaments clandestins i de la seva preparació militar en general. Caldria discutir no solament allò que es refereix als armaments i l'aviació, sinó a les formacions paramilitars, l'educació bèl·lica que reben molts mils joves alemanys. Sembla que el desig de la Reichswehr d'eliminar aquestes formacions és deguda al pressentiment que té de la dificultat que provoquen per a la legalització dels armaments.

¿Acceptarà Alemanya uns acords semblants? Seria destruir la seva política de mobilitat i d'eixamplament de les seves fronteres, la raó de la seva existència durant molts anys. Digui's el que es vulgui. Un acord general dels pobles europeus sobre els armaments constitueix avui la millor garantia contra les aspiracions imperialistes.

No volem negar l'efecte que fa a l'Alemanya nazi l'argument de la força. Però la justícia i el dret — dintre la prudència i la fermesa — és el millor argument a esgrimir contra les provocacions i els infantilismes diplomàtics d'una Alemanya que, amb la seva fatxenderia — ha coalicionat Europa contra ella.

Esperem amb confiança el viatge de Laval i Flandin a Londres. París i Londres representen quelcom més que dos pobles. Representen l'aspiració d'un pensament europeu d'entesa i respecte; representen un sentit de la cultura, al qual es van sotmetent, a poc a poc, nous règims que evolucionen cap a un sentit més ajustat, tot i, interiorment, aplicant una política diversa en mètodes. Avui ja no cal parlar d'una Europa democràtica i una Europa feixista. La majoria dels pobles han deposat llur actitud per a seguir un rumb igual, sota un ritme nacional divers. Encara avui, política europea, cultura europea té un sentit i una tradició més amplis i més antics que uns episodis i uns règims.

La 84 sessió del Consell de la S. de N.

Sembla que s'examinarà la qüestió del desarmament

Ginebra, 10. — La primera reunió de la 84 sessió del Consell de la Societat de Nacions començarà definitivament demà, i serà primerament privada.

En aquesta reunió el Consell s'assabentarà de la qüestió d'Abisínia, i segons que Etiopia hagi o no enviat representant al Consell, aquest decidirà o no incloure en l'ordre del dia d'aquesta sessió la referida qüestió.

Salvant esdeveniments imprevistos, sembla que la primera reunió del Consell estarà dedicada únicament a qüestions administratives, i a l'examen dels assumptes pendents.

És interessant fer remarcar que diverses delegacions importants arribaran acompanyades de perits especialitzats en matèria de desarmament.

El fet que el senyor Henderson, president d'aquesta Conferència, sigui esperat d'un moment a l'altre a Ginebra indica clarament que les converses polítiques al marge del Consell versaran en gran part sobre el problema del desarmament.

A aquest respecte, en els cercles internacionals ha causat desfavorable impressió la notícia que el senyor Eckhardt, representant d'Hongria, en una conferència hagi atacat la Petita Entesa i la política de França a l'Europa central, i hom creu que es compagina malament aquest actitud amb les seguretats per Hongria respecte als bons desigs de què es troba animada per a l'arranjament definitiu de totes les conseqüències polítiques que puguin derivar-se de l'atemptat de Marsella.

Entre les qüestions que figuren a l'ordre del dia per a la sessió del Consell figura la diferència que ha sorgit entre els Governs de l'Irak i el de Pèrsia. Es creu que en l'assumpte intervindrà especial sir John Simon.

El Govern de Teheran ha tramès a la Societat de Nacions un memoràndum en el qual explica que les dificultats de frontera entre els dos països ja són antigues, i fa constar que creu que la pretensió de l'Irak d'exercir sobirania sobre el riu Chattelarab no té cap fonament legal.

En diferents ocasions ha tractat que la delimitació es fes d'acord amb els principis de l'equitat internacional, sense que hagi estat possible d'arribar a un acord en les negociacions que havien estat iniciades, les quals no podran reprendre's mentre l'Irak insisteixi en la seva actitud d'intransigència.

John Simon i Eden assistiran a la reunió :: :: ::

Londres, 10. — Els senyors John Simon i Eden han sortit cap a Ginebra a fi d'assistir a la reunió del Consell de la Societat de Nacions, que tindrà lloc demà, divendres.

París, 10. — A les 17'45 han arribat en aquesta capital els senyors John Simon i Eden, que aquesta matexia nit continuaran el seu viatge en direcció a Ginebra.

Madariaga cap a Ginebra

París, 10. — El ministre de Marina, senyor Pietri, ha invitat a esmorzar l'ambaixador d'Espanya, senyor Càrdenas, i el representant d'Espanya a Ginebra, senyor Madariaga.

Aquest darrer ha sortit aquesta nit cap a Ginebra. En el mateix tren han sortit els senyors John Simon i Eden i el representant de Mèxic, senyor Castillo Najera.

Demà sortirà també cap a Ginebra el senyor Laval.

Beck no anirà a Ginebra

Varsòvia, 10. — Segons notícies d'origen autoritzat, el ministre d'Afers Estrangers de Polònia es troba lleugerament malalt de grip, i per tant ha ajornat la seva marxa a Ginebra.

La U. R. S. S. paga

Ginebra, 10. — A la Caixa de la Societat de Nacions ha estat fet efectiu per la U. R. S. S. l'import de la seva quota corresponent al primer trimestre de 1935.

Aquest és el primer Estat dels que formen part de l'esmentat organisme que ha pagat la seva cotització.

Dimissió de l'alcalde de La Havana

Assassinat del cap dels estudiants comunistes

L'Havana, 10. — El senyor Miguel Mariano Gómez ha insistit en la dimissió del càrrec d'alcalde d'aquesta capital que té presentada, malgrat el vot de confiança que li ha estat atorgat pel Govern.

Ha manifestat que calia emprendre una activa campanya constructiva per tal de contrarestar els procediments de pertorbació sistemàtica que empren els elements que només tracten de mantenir la República en un estat de confusió.

Entre els estudiants s'han circulat ordres per a declarar la vaga universitària, com a protesta per la mort de Julio Antonio Mella, cap dels estudiants comunistes.

Progressa el moviment vaguístic de metges, infermeres i empleats d'hospitals.

Al centenar de metges dels hospitals municipals, que ja es troben en vaga, s'han adherit 80 doctors de la Universitat de L'Havana. — Fabra.

Pressions d'Anglaterra perquè el Reich torni a Ginebra

Arribada dels interventors per a les eleccions del Sarre

Els presos als establiments penitenciaris del Sarre emetent el vot

Berlín, 10. — L'ambaixador d'Anglaterra ha visitat avui el ministre d'Afers Estrangers, von Neurath, amb el qual ha celebrat una detinguda conferència.

Es creu que l'objecte d'aquesta visita ha estat cridar l'atenció del Govern del Reich sobre les conseqüències que poguessin derivar-se de l'absència d'Alemanya de la sessió que celebrarà el Consell de la Societat de Nacions.

Londres, 10. — El corresponsal diplomàtic de l'agència Reuter creu que Alemanya és possible que estigui representada a la Societat de Nacions, quan es discuteixin els problemes derivats del plebiscit del Sarre.

La Gran Bretanya ha fet conèixer no oficialment, per mitjà de l'Ambaixada d'Anglaterra a Berlín, el seu desig que aquesta hipòtesi es realitzés. Per ara no s'ha rebut cap resposta per part d'Alemanya.

Londres, 10. — Als cercles autoritzats s'assegura que Anglaterra ha demanat a Berlín que permeti que la Comissió de Govern del Sarre tingui la seva seu a Ginebra.

Arribada d'interventors

Sarrebruck, 10. — A les vuit del vespre ha arribat a aquesta capital el tren especial que condueix els ciutadans holandesos que vénen a Sarrebruck per presidir les meses de votació.

Era esperat pel membre holandès de la Comissió del plebiscit, el qual ha donat la benvinguda als seus compatriotes, i a més per una delegació d'oficials holandesos i una delegació de fuseller mariners del dit país dels que formen part de les tropes internacionals.

El tren especial que conduïa els 300 suïssos, que vénen al Sarre amb el mateix objecte, ha arribat un quart d'hora després.

Ha estat rebut pel senyor Henry, membre suís de la Comissió del plebiscit, al qual acompanyaven la senyoreta Zambauguh, membre tècnic adjunt de la Comissió, i el professor Vallemn, secretari peneral adjunt de la mateixa Comissió.

Els 665 nous funcionaris de la Comissió han marxat en tren especial i autocars cap a llurs residències, des d'on vindran demà a Sarrebruck, per a rebre les instruccions que els seran donades pel president de la Comissió del plebiscit.

No s'ha produït cap incident.

Demanda de protecció per al Front Comú :: :: ::

Sarrebruck, 10. — Els caps del Front Comú, senyors Max Braun i Pfortd, han anunciat als representants de la premsa internacional que havien efectuat gestions prop de les comissions de Govern i del plebiscit, i de la Societat de Nacions, a fi que els afiliats al dit Front comú siguin eficament protegits contra els reiterats actes de violència de què són objecte per part dels elements "nazis".

Han afegit que si les tropes internacionals no arribaren a protegir-los en degudes condicions, es llançarien ells mateixos al carrer i defensarien l'"statu quo" fins on arribessin llurs forces.

Preparació de la policia

Sarrebruck, 10. — Totes les forces de policia del territori del Sarre, així com les tropes internacionals, estan preparades per fer front amb tota rapidesa i energia a qualsevol eventualitat, en el cas que un o altre dels partits en lluita fos prou insensat per a intentar un cop de força el dia del plebiscit.

Des d'avui seran prohibides absolutament totes les reunions de caràcter polític que s'intenti celebrar; aquesta prohibició estarà en vigor fins que s'hagi fet públic el resultat del plebiscit.

Von Papen va a votar

Viena, 10. — Von Papen i la seva senyora han sortit cap al Sarre amb el fi d'emetre llur vot en el plebiscit que se celebrarà el dia 13 del corrent.

LENINGRAD BLOQUEJAT PER LA NEU

Leningrad, 10. — El port de Leningrad està bloquejat pels glaços, que paralitzen tota la navegació.

GRAN EXIT DEL

Bombo de la Sort

en la extraordinària venda de

TROSSOS

TROSSOS PER A ABRICS
TROSSOS PER A VESTITS
TROSSOS PER A BATES
TROSSOS PER A TERNS

MILERS DE TROSSOS

marcats a la meitat del seu valor i, a més, tenen grans descomptes i fins poden obtenir-se de franc

Per balanç es realitza

Flassades - Edredons - Carpets - Catifes
Cobretaules - Portiers - Articles de punt
Pijames - Llaneria - Franelles - Confeccions

amb

GRANDIOSES REBAIXES

Laval dóna compte al Consell dels acords de Roma

A Liubliana es reuneixen els senyors Jevtitch, Benes i Titulescu

París, 10. — El senyor Laval ha exposat davant el Consell de ministres els acords nascuts a Roma amb motiu de les converses sostingudes amb el senyor Mussolini.

El Consell de ministres ha reiterat al senyor Laval les felicitacions que li dirigí fa dos dies.

El Consell de ministres ha autoritzat el senyor Laval que exposi a la Cambra els acords signats a Roma. El senyor Laval pensa portar a terme aquesta tasca un cop hagi tornat de Ginebra. — Fabra.

Reunió a Liubliana

Belgrad, 10. — El senyor Jevtitch sortirà aquesta tarda cap a Liubliana per reunir-se amb els senyors Benes i Titulescu.

Els tres ministres es reuniran probablement a l'estació de Liubliana. Els dits senyors canviaran impressions sobre el resultat del viatge del senyor Laval a Roma i es tractarà de l'enquesta relativa a les responsabilitats d'Hongria en l'atemptat de Marsella. — Fabra.

Comentaris parisencs

París, 10. — La comparació dels dos comunicats publicats a París i a Roma permet als diaris en els seus comentaris arribar a la conclusió que l'acord franco-italià no significa solament un arranjament, sinó que més bé un veritable pacte de col·laboració.

"Le Journal" diu que amb l'acord de Roma són prematures les iniciatives en matèria de pau.

"Le Matin" constata que l'acord de Roma ha posat en joc totes les aspiracions i totes les susceptibilitats. Tot intent de revisionisme ha quedat descartat, si intenta portar un aspecte agressiu.

"L'Oeuvre" publica la contesta de la secció francesa de la Federació internacional d'excombatents a la carta del general polonès Gorecki.

En aquesta resposta es posa de manifest que França, des de fa 16 anys, treballa constantment en el manteniment i organització de la pau. A tal idea ha fet sacrificis importants. Entre les nostres dues pàtries no existeix res irreparable, en canvi la nostra bona fe i els nostres desitjos comuns d'arribar a un mateix fi són certs. Podeu comptar amb la col·laboració dels vostres germans de França.

"L'Oeuvre" afegeix que l'actitud francament cordial del senyor Gorecki permet encara creure en el valor i en la realitat de l'amistat polonesa. — Fabra.

Malestar a Austria

Rumors de noves propagandes nazis

La causa contra uns suposats segrestadors del president Miklas

Viena, 10. — En virtut dels rumors que s'han fet circular, assegurant que els "nazis" austríacs es proposaven iniciar el pròxim dia 13 una campanya anti-austríaca, les autoritats han adoptat diverses mesures per a fer fracassar aquests propòsits.

A Viena i altres capitals s'han efectuat ja nmbroses detencions i, de més a més, s'ha donat ordre que siguin reforçats diversos destacaments de policia i de tropes, especialment al llarg de la frontera austro-bavaresa i que s'estableixin escamots a diverses Universitats.

Viena, 10. — Aquest matí han comparegut davant el tribunal corresponent els germans Rudolf i Walter Ot, que el juliol de l'any passat van intentar fer presoner el president senyor Miklas, que en aquella època es trobava a Veldeu (Carinthia).

Durant la instrucció del sumari Rudolf Ot havia manifestat que per mediació d'un tal Gril Mayer, que en l'actualitat està refugiat a Alemanya, havia rebut l'ordre de concentrar una companyia de tropes d'assalt a Klagenfurt, perquè, eventualment es traslladés des d'allí a Velden a fi d'efectuar la detenció del president.

En la sessió d'avui, el processat ha manifestat que mai havia conegut Gril Mayer.

Inauguració de l'Assemblea nacional portuguesa

Lisboa, 10. — L'Assemblea Nacional i la Cambra Corporativa han celebra aquest matí dues curtes sessions preparatòries, en les quals s'ha iniciat el reconeixement de les actes de diputat.

L'Assemblea Nacional estava presidida per l'enginyer Pinto Damota, president d'edat.

El senyor Schwarbach, president d'edat, presideix la Cambra Corporativa.

Les dues assemblees s'han reunit novament aquesta tarda, per tal d'elegir llur mesa respectiva.

Ha estat elegit president de l'Assemblea Nacional Josep Porto Reis, professor de la Universitat de Coïmbra.

Per a la presidència de la Cambra ha estat elegit el general Eduard Marques, ex-cap d'Estat Major general, ex-ministre de Colònies i ex-governador d'Angola.

Un plebiscit de 'Le Journal'

Petain seria el dictador de França

París, 10. — "Le Petit Journal" publica avui el resultat d'un plebiscit que va organitzar fa algun temps entre els seus lectors, als quals preguntava: "Un dictador?" "Qui?"

Els resultats han estat aquests: el mariscal Pétain ha obtingut 38.567 vots; el senyor Laval, 31.403; el senyor Doumergue, 23.864, i, finalment, Mariana, 20.102.

Interrogats per redactors de l'esmentat periòdic, sobre el resultat del plebiscit, el mariscal Pétain ha dit:

—M'afalaga la confiança que diposita en mi el poble francès; però he de dir que no me n'aprofitaré.

Per la seva part, el senyor Laval ha dit que la democràcia està indissolublement unida a França.

Darrera hora

DE BARCELONA

LICEU

"LA WALKYRIA"

Les representacions wagnerianes han començat enguany amb una solemnitat poques vegades igualada. Anit passada la gran sala del Liceu aparegué brillantíssima i ocupada per un públic ben devot i entusiasta. Un públic, a més, ben disciplinat i respectuós que acceptà amb unes bones disposicions que l'honoren una innovació que considerem encertadíssima: la direcció del teatre havia pregat, en els anuncis de la funció d'ahir i en uns cartellets que foren fixats al teatre, que els concurrents s'abstinguessin d'entrar i sortir de la sala durant l'execució de l'obra, i aquest prec fou tan ben atès, que, potser per primera vegada al Liceu, els espectadors que de bona hora havien anat a ocupar llurs seients, no es veieren importunats pels tocatardans. Aquesta disposició, que a les nostres sales de concerts és aplicada temps ha, portada al Liceu representa una victòria que hem de celebrar amb el més legítim goig.

La interpretació de "La Walkyria" que anit passada ens fou oferta, és sens dubte una de les millors que aquí hem pogut aplaudir. Un conjunt d'artistes ben equilibrat, una presentació acuradíssima i al cap de l'orquestra un director excel·lent, el mestre Karl Elmendorff, que no era conegut a Barcelona i que amb la seva primera actuació ha sabut conquistar les més entusiàstiques admiracions. Sota la seva batuta l'orquestra sonà sempre amb perfecta cohesió i amb una sorprenent riquesa de matisos: la seva versió de la magnífica partitura wagneriana fou, al nostre entendre, justíssima de caràcter i d'expressió; cenyida i més aviat austera, defugint tot efectisme inoportú, sense cap exageració ni deformació de les que tan sovint ens podríem plànyer, ens féu sentir com poques vegades tota l'emoció d'aquesta música, que malgrat els corrents adversos que la voldrien depreciar, es manté fermament al seu lloc d'alta jerarquia.

Entre els cantants que anit passada feren la seva presentació, mereix especial elogi Eyvind Laholm, que en la part de "Sigmund" es mostrà impecable: la seva veu és excel·lent i la seva figura s'adiu perfectament amb el caràcter del personatge. Perfecta també Magda Strack, en la part de "Fricka", ben compresa i exquisidament matisada, i molt encaixades les senyores Nemethy i Dahmen en els papers respectius de "Brunilda" i "Siglinda". Hans Nissen féu, per la seva banda, un "Wotan" molt correcte i ben caracteritzat, i Ludwig Weber interpretà, amb molt talent, la part gens fàcil de "Hunding". Cal remarcar que tots aquests artistes es mostraren tothora encertadíssims en el gest i en el joc escènic, i en l'harmonia amb què tot el conjunt es produïa, cal aplaudir l'actuació del director d'escena Georges Pauly.

Ja des del començament de la representació la impressió en el públic fou molt viva, i acabat el primer acte, esclataren les més caloroses ovacions, que es reproduïren amb més intensitat encara després del segon i tercer.

Un gran èxit, per tots conceptes, aquesta primera de "La Walkyria", que ens anuncia altres vetllades que podem esperar excepcionalment interessants.

B. S.

ROBATORI

Ahir a la nit, uns desconeguts entraren en una foneria situada al carrer de Patin, núm. 22, de la barriada de Coll-Blanc, propietat de Francesc Figuerola, i d'una habitació s'endugueren 1.500 pessetes en metàl·lic i objectes d'algun valor.

DETINGUT EN LLIBERTAT

L'auditor militar ha disposat l'alliberament de Jacint Barnés i Argemí, de 23 anys, que havia estat detingut com a suposat complicat en l'atemptat contra el director de Tramvies, senyor Veiga.

INTOXICACIÓ

Al dispensari del carrer Sepúlveda fou auxiliat el soldat d'Artilleria Rossend Vinyals i Batet, d'una forta intoxicació de cocaïna. El pacient va manifestar que la causa d'aquesta intoxicació podia haver-li estat produïda per una injecció que li va aplicar un dentista.

DENÚNCIA

El dia 4 d'aquest mes, Manuel Almela, va llogar un camió de la seva propietat a uns individus per tal de fer viatges a fora. Com sigui que a hores d'ara encara no li ha estat tornat el vehicle, el senyor Almela ha denunciat el cas a l'autoritat corresponent.

DETENCIÓ

Ahir fou detingut Marià Ortiz i Repisso, de 37 anys, el qual té antecedents com a expenedor de tòxics i de realitzar petites estafades als tripulants dels vaixells estrangers. El jutge ha disposat que a aquest individu li fos aplicada la llei de vagabunds.

EL MON DEL TEATRE

Escenaris

El Grup Escènic de l'Ateneu Politècnicum donarà demà, dissabte, al vespre, una representació extraordinària de "El paquebot Tenacity", de Charles Vildrac, a la Sala Capsir, carrer de Mercaders. La traducció al català de "El paquebot Tenacity" és de Carles Soldevila. La representació estarà dirigida per Enric Jiménez.

★ Vam dir ahir que l'actor Josep Clapera està fent gestions perquè li cedeixin el Talia. "Res del Talia; no és pas per aquest camí, que anem!" — ha desfarat, poc més o menys, Poal-Aregall. Coincidint amb aquest desmentiment d'En Poal, ens han assegurat que les gestions que realitza En Clapera van encaminades a convertir en teatre — en un petit teatre confortable — l'antic Edèn Concert.

No oblideu que aquesta nit s'ESTRENA al ROMEA l'obra de Quintero i Guillén
ORO Y MARFIL
per Antònia Herrero i Rafel Bardem

★ Quan Josefina Tàpies acabi a València la curta actuació per a la qual està contractada, tornarà, com vam dir, a Barcelona. No tindrem, però, el goig d'admirar-la a cap escenari. Vindrà ací, segons se'ns informa, per a interpretar el film de *Madre Alegría*.

★ Sembla que l'obra que Josep Maria de Segarra ha començat a escriure per al Poliorama, està ja batejada. Diuen que el títol serà: "Aurora". L'aplaudirem molt aviat? Els amics d'En Segarra afirmen que sí. D'altres — no tan amics — recorden que per a després de "Els homes forts" esperen torn, al teatre oficial català, una obra de Carme Monturiol, una de Carles Soldevila i una d'En Millàs-Raurell.

No oblideu que aquesta nit s'ESTRENA al ROMEA l'obra de Quintero i Guillén
ORO Y MARFIL
per Antònia Herrero i Rafel Bardem

★ Corre el rumor que dintre poc deixaran de pertànyer a la companyia del Còmic la tiple Blanca Pozas i l'actor Miguel Ligero. Repetim que es tracta d'un rumor. Fins ara no l'hem pogut confirmar.

★ El nostre estimat company Valenti Moragas, crític teatral del *Diario de Barcelona*, té lliurada una obra a la Companyia Herrero-Bardem. Es titula *La culpable*. De més a més, tradueix al castellà la comèdia "Madame", de Lluís Elies. Per cert que aquest autor ha donat també a traduir en llengua castellana "El fill del senyor Gold". No sabem qui està encarregat de la traducció; sabem, només, que l'ha sollicitada l'actriu Irene López-Heredia.

No oblideu que aquesta nit s'ESTRENA al ROMEA l'obra de Quintero i Guillén
ORO Y MARFIL
per Antònia Herrero i Rafel Bardem

★ Es troben a Barcelona els mestres Benlloch i Soriano. Han vingut per a assistir als darrers assaigs de la seva nova sarsuela *El sol del Perú*, l'estrena de la qual està anunciada per al vinent dimecres, al teatre Nou.

★ De retorn de Madrid, l'empresari de Companyia del Novetats, senyor Calvo, organitzarà una tournée lírica per terres catalanes a base de la sarsuela del mestre Penella *Curro Gallardo*, per elements de la formació que ha actuat fins ara a aquell teatre.

No oblideu que aquesta nit s'ESTRENA al ROMEA l'obra de Quintero i Guillén
ORO Y MARFIL
per Antònia Herrero i Rafel Bardem

★ Henri Duvernois ha escrit un article explicant les raons per les quals li agrada l'opereta. "Perquè el text rep la divina assistència de la música—diu—i també perquè les responsabilitats es multipliquen. En la comèdia, la responsabilitat corre gairebé tota a càrrec del qui ha escrit el diàleg, mentre que en l'opereta la responsabilitat és compartida pel músic, l'autor dels couplets, el director d'escena, el sastre i la modista, l'escenògraf, l'electricista..., és a dir, amb tot un munt de còmplices".

Gran Teatre del Liceu
DEMÀ: Comiat dels célebres artistes Clara Jacobo, Josep Luccioni. Darrera representació de
AÏDA
Diumenge a la tarda:
LA WALKYRIA
Dimarts: ESTRENA de l'òpera del mestre Joan Guig EL ESTUDIANTE DE SALAMANCA, protagonista: Hipòlit Lázaro. Es despatxa a Contadoria

POLIORAMA
Companyia Catalana
Avui. Tarda, a les 5'15: MADAME.
Nit, a les 10:
ELS HOMES FORTS
Premi Ignasi Iglésies 1933.
Demà, tarda i nit:
ELS HOMES FORTS

Parlant amb Antoni Quintero i Pasqual Guillén, durant un assaig de "Oro y Marfil"

Pasqual Guillén i Antoni Quintero amb la companyia del Romea

A l'escenari del Romea només trobo els maquinistes. Estan atrafegats muntant unes decoracions. Són les de *Oro y Marfil*.

On és la companyia? Que no hi ha assaig?

Hi ha assaig. La companyia és al café. Té uns moments de descans.

Un dels autors de *Oro y Marfil*, Pasqual Guillén, canvia impressions a un recó amb Rafel Bardem.

Pep Balaguer, el simpàtic actor còmic de la companyia, bromeja a l'esquena de la senyora Cuevas, la seva senyora. Li ha sortit un llemó que la fa semblar, d'un costat, a la Betty Boop.

Antònia Herrero, l'actriu eminent, aprofita que Burgas, l'empresari, tregui el cap, per a formular una petició:

—No tinc armari, a la llotja.

—Tot s'arranjarà.

Antoni Quintero, l'altre autor de la comèdia, arriba tot malhumorat de Correus. Unes fotografies que han sortit fa tres dies de Madrid no han donat encara senyals de vida.

—Deixeu-vos de fotografies i digueume quelcom de la comèdia.

—Es molt espanyola.

¿Sabeu per què Quintero qualifica la comèdia *Oro y Marfil* de molt espanyola? Perquè els dos protagonistes son dos enamorats que festegen "per passiva", tal com, segons l'Antoni Quintero, és costum a Espanya. S'estimen, i en lloc de confessar-se l'amor, s'entretenen a entrebancar-se l'un a l'altre, com si fossin dos enemics.

—La comèdia—observa Guillén—passa de l'escenari al públic, car els espectadors, àdhuc sense voler, acaben per prendre partit per un o altre dels protagonistes i es diverteixen endevinant les males passades que van a fer-se.

—També andalusa, l'obra? ¿Del mateix caire que *Mayo y Abril, La marquesona* i *María la famosa*?

—Del mateix caire popular. Els personatges també són andalusos. Però l'acció no està localitzada, aquest cop, a Andalusia. El primer acte passa a Jerez, i els restants a Madrid.

—El títol?...

—Or i marfil: dues coses bones, de gran qualitat, que van plegades i no poden arribar a fondre's.

—Contents?

—Molt.

Antoni Quintero i Pasqual Guillén, andalús el primer i valencià el segon, no tenen prou paraules per a expressar el satisfets que estan de l'acolliment magnífic que el públic ha donat a llurs comèdies.

Em diuen llur admiració pels Quintero.

—Nosaltres hem entrat al cor de l'Andalusia potser d'una manera més dura... Ells tran tractat l'Andalusia d'una manera més fina, més correcta.

Fan, després, un elogi fervorós d'Antònia Herrero.

—*Quina actriu! Desborda los papeles.* farem una obra expressament per a ella, i volem que l'estreni a Barcelona. — J. T.

Llistes de les noves companyies teatrals que actuen a la nostra ciutat

ROMEA

COMPANYIA HERRERO-BARDEM

Primera actriu: Antònia Herrero.
Primer actor: Rafel Bardem.
Primers actors còmics: Josep Balaguer i Elies Sanjuan.
Dama de caràcter: Carme Cuevas.
Primer galant jove: Lluís S. Torrecilla.
Primera dama jove: Maruja Cuevas.
Actrius: Adela Calderón, Dionísia Hernández, Elisa Hernández, Marisa S. Herrero, Lina de Hevia, Mimí Muñoz, Carme Robles, Lina Santamaria.
Actors: Rafel Carbonell, Antoni Estrada, Carles Gascon, Artur Marín, Joan Montfort, Manuel Muguerza, Eduard París, Joaquim Regales, Josep Ruiz.
Apuntadors: Felip Reyes, Ernest Campoy, Jesús Mareca.
Maquinista: Antoni Mascaró.
Electricista: Fabià Serrano.

NOVETATS

COMPANYIA MELIA - CIBRIAN

Actrius (per ordre alfabètic): Carme Albinyana, M. Teresa Bergase, Margarida Esteban, Carme de Lucio, Josefina de Lorente, Pepeta Melià, Esperança Medina, Anna Maria Noè, Maria Santoncha, Beatriu Velázquez i Empar F. Villegas.
Actors: Manuel Alfonso, Benet Cibrian, Honorat Benavides, Alfons Carrascal, Maximí Fernández, Emili González, Gabriel Moya, Francesc Morales, Emili Menéndez, Delfí Prieto, Ferran Vanegas i Antoni Vico.
Apuntador: Ferran de la Torre.
Regisseur: Ricard Vico.
Maquinista: Manuel Lorente.
Escenògrafs: M. Fontanals i S. Bartolozzi.
Assessor literari: Jesús Gabaldón.
Director de plàstica: Salvador Bartolozzi.
Director gerent: Martí Berruezo.

BARCELONA

COMPANYIA DE CASIMIR ORTAS

Actrius (per ordre alfabètic): Carme Echevarría, Consol Esplugues, Aurora i Maria Garcialonso, Anita Leyva, Elvira López Muchoz, Josefina Llopis, Mercè Rodríguez, Elisa Romeo, Carme Sainz de Rivera i Soledat Verd.
Actors: Ricard Alonso, Joan Calvo, Faust Cornejo, Abelard D. Caneja, Ferran Fresno, Genar Guillot, Lluís L. de Rueda, Joan Orduña, Casimir Ortas, Josep Parejo i Lluís Ramírez.
Apuntadors: Rafel Sales i Josep Prieto.
Regisseur: Joan Solórzano.
Cap de maquinistes: Constantí Baccelli.
Atrezista: Alexandre Nieto.

ROMEA
Telèfon 18001
Aquesta nit, a les 10'15
Presentació de la Companyia Titular amb l'ESTRENA
Oro y marfil
comèdia en tres actes d'Antoni Quintero i Pasqual Guillén, per Antònia Herrero i Rafel Bardem, i Josep Balaguer, Elias Sanjuan, Luis S. Torrecilla, Carmen Cuevas, Maruja Cuevas i Adela Calderón. Decorats d'Miguel Colmenero. Els autors assistiran a la representació. Demà, a les 3'30 i a les 10'15: ORO Y MARFIL. Diumenge, a les 3'30: LA MARQUESONA, per Antònia Herrero; a les 6 i a les 10'15: ORO Y MARFIL.

TEATRE CÒMIC
Gran companyia de revistes
AVUI: Tarda, a les 5'15. Butaques a 1 pesseta. General, 0'60. La revista en dos actes LAS PEPONAS, per Lugero i Potus i tota la companyia. NIT, a les 10: Funció d'homenatge a la senyoreta Araceli Castro, elegida Reina de les Platges d'Espanya, en el concurs del periòdic "Crònica". 1.er La revista del día
Los maridos de Lidia
pels de costum. 2.on Espléndid fi de festa, en el qual prendran part els principals elements de la companyia, i finalitzarà amb l'acte d'Homenatge a la Reina de les Platges d'Espanya.

TEATRE NOVETATS
Gran Companyia de Comèdies
MELIA - CIBRIAN
Avui, divendres. Tarda, a les 5'15. Butaques a 1'50 ptes.
USTED TIENE OJOS DE MUJER FATAL
creació magnífica d'aquesta companyia
NIT, a les 10'15: Estrena sensacional
SANTA MARINA
de l'Ilustre escriptor Angel Lázaro, amb assistència del seu autor
Es despatxa a Contadoria

Diàlegs breus

HI HAURA OPERETA AL TIVOLI

—*Senyor Frederic Romero, vós sou un home que no perdeu pas el temps!*

—*Per què ho dieu?*

—*Per què? Vau arribar ahir al matí per a arrendar el teatre Tívoli, cosa que per a molts significava un impossible, i crec que a la tarda el teniu ja compromès en ferm.*

—*Es cert. Porto el contracte a la butxaca.*

—*¿Per quant temps heu signat l'arrendament?*

—*Per cinc mesos i deu dies. Des del 20 d'abril, Dissabte de Glòria, fins al 30 de setembre.*

—*Doncs opereta, oi?*

—*Sí. Farem les quatre operetes que tan bon resultat ens han donat i ens estan donant a Madrid.*

—*O sigui...*

—*Apunteu:* Luna de mayo, *del mestre Rosillo;* La casa de las tres muchachas, *amb música de Schubert;* Siete colores, *de Jean Gilbert, l'autor de* La Casta Susana, *i* La Condesa Maritza, *de Kalmann.*

—*Només aquestes quatre?*

—*Potser en farem una altra. Gairebé és segur. Però he de callar. No sóc amic de discussions.*

—*No m'l podeu confiar en secret, el títol d'aquesta opereta?*

—*No, no. No estic per conflictes.*

—*Doncs jo sé de quina opereta es tracta, vaja! Es tracta de* El baile del Savoy, *de Paul Abraham.*

—*Endevinat. Però, sobretot, no en parleu.*

ANGEL LAZARO PARLA DE "SANTA MARINA"

—*De les meves obres,* Santa Marina, *que s'estrena divendres al Novetats, es la que em fa més ilusió — ens confessa Angel Lázaro.*

—...?

—*Em fa ilusió perquè entra ja de ple en el concepte que tinc del teatre. Crec que, ací, el teatre ha d'ésser eminentment popular, que ha de respondre als sentiments i als anhels de la gent del poble. Repasseu els grans èxits del teatre castellà i del teatre català, i trobareu* La Dolores, "*Terra Baixa*", Señora Ama... *Jo no tinc gaire fe en les*

L'actriu Pepita Meliá

comèdies dites de "casa bona", la veritat! I que no em vinguin amb que el teatre és una cosa universal i que jo tracto de localitzar-lo. Res d'això. Els clàssics espanyols són molt espanyols i són, alhora, molt universals. La universalitat dels meus personatges radica en el que tenen d'humans.

—...?

—Santa Marina *comença amb un conflicte individual i acaba amb un conflicte col·lectiu. Per aquesta raó, potser, algun crític, a Madrid, m'honorà recordant, a propòsit d'aquesta obra,* Fuenteovejuna. *Passa al Nord. La poesia de l'obra està en l'ambient. Un home depresa, que tot ho avassalla, veu un poble entre alçar-se contra d'ell.*

—...?

—*Cap tendència. Podeu fer, en tal cas, que he intentat escenificar l'expressió de l'angúnia humana. Sí, digueu-hi així: l'angúnia humana.*

—*La interpretació?*

—*Deixarà satisfet el més exigent. El públic barceloní coneixerà una nova Pepita Meliá. De la Pepita Meliá de les comèdies de Jardiel Poncela, a lo de* Santa Marina, *hi ha un abis. Es tracta una altra. Es una actriu d'una intensitat dramàtica que sorprendrà a molts. Ja ho veuran.*

—*El decorat?*

—*D'En Fontanals. No cal dir res més.*

CASSIMIR ORTAS VOL SERVIR EL MENJAR CALENT

—*Assajant, senyor Ortas?*

—*Amb totes les de la llei, sí, senyor. Assaig general. Com si mai no hagués sim representat aquesta comèdia.*

—*Però si al Beatriz, de Madrid, heu representat* Fu-Chu-Ling *un grapat de vegades! Que teniu gent nova, a la companyia?*

—*Es la mateixa companyia de Madrid. Però Barcelona és Barcelona, i he volgut veure si s'havia refredat algun detall.*

—*I què? Tot està al punt?*

—*Tot està calent. Com sortirà del forn.*

Carnet de l'espectador

Al Barcelona, debut de la companyia Ortas, amb l'estrena de la farsa còmica Fu-Chu-Ling, dels senyors Capella i Lucio.

Aquest vespre: Al Romea, presentació de la companyia titular d'aquell teatre Herrero-Bardem, amb l'estrena de la comèdia Oro y marfil, d'Antoni Quintero i Pasqual Guillén.

Al Novetats, estrena, per la companyia Meliá-Cibrián, de la comèdia Santa Marina, d'Angel Lázaro.

Demà, dissabte, a la tarda, reobertura del teatre Nou amb la reaparició de la companyia lírica castellana dirigida pel baríton Marc Redondo i l'actor còmic Antoni Palacios.

Diumenge, dia 13, al Coliseu Pompeia, de Gràcia, comiat de la companyia catalana Torres-Torrents.

Dimecres, dia 16, estrena al Nou de la sarsuela El sol del Perú, lletra de Luís de Castro i música dels mestres Benlloc i Soriano.

MANCA D'AUTORS?

Han estat presentades setanta-sis obres al concurs per al "Premi Ignasi Iglésies 1934"

Setanta-sis obres teatrals, setanta-sis, han estat presentades al concurs obert per a atorgar el "Premi Ignasi Iglésies 1934".

Heus ací la llista:

1. "Madame", de Lluís Elies.
2. "Fills del treball", de Domènec Ivad.
3. "Fugint del llot", de Joaquim Torra.
4. "Jeroni Daura", de Joan Mayol.
5. "L'endemà d'Aurora", de Xavier Benguerel.
6. "Virada fatal", de H. V. Gravina i M. Font.
7. "Les ales del temps", d'Avelí Artís.
8. "Entre l'encís de l'amor i la dolor d'un dubte", de N. N.
9. "L'Huracà", de Carme Monturiol.
10. "La mateixa sang", de Leopold G. Blat.
11. "El Roser", de Leopold G. Blat.
12. "Dama Rosaura", Tomàs Ribes i Julià.
13 i 14. "El cor no es compra" i "La fallida", de D. Davi i Güell.
15. "L'amo", de Francesc Basses i Palaus.
16. "Noies de setze anys", J. Carner-Ribalta.
17 i 18. "El fang de les estrelles" i "Rondó", de J. F. Vidal i Jover.
19. "Capitello", d'Agustí Esclasans.
20. "Cautxú", (Topazi).
21. "El modern paradís", de Miquel Joseph Mayol.
22 i 23. "Ceguesa" i "L'enyorament", de B. Gispert i Sandoval.
24. "La sang als ulls", de Manuel Valldeperes.
25. "La impassible", d'Andreu A. Artís.
26. "La puntaire de l'hostal", de Francesc Roqueta.
27. "Elles són així", de N. N.
28. "Llavor de vida", de N. N.
29. "Inquietud", de Josep M. Mosterós.
30. "Midas, Rei de Frígia", N. N.
31. "Jocs del cor", de Vicenç Marinello.
32. "Humanitat", de Francesc X. Sabartés.
33. "Les forces vives", de Manuel Pugés.
34. "Les ombres", de Domènec Guansé.
35. "La santa deshonrada", de N. N.
36. "L'edat del paper", de Josep M. Comes i Roca.
37. "Maria de Montpeller", de Francesc Gelicó.
38. "L'amor inútil", Joan Tries i Fàbregues.
39. "S. O. S.", J. Puig i Pujades.
40. "Com les bèsties", N. N.
41. "El coronel moliner", N. N.
42. "El nivell", Sebastià Ribot i Prats.
43 i 44. "Allò que tal vegada s'esdevingué" i "Cataclisme", de Joan Oliver.
45. "El demà és lluny", de J. M. Miquel i Vergés.
46. "Benaventurats els lladres", Ignasi Agustí.
47. "La lirona de Sant Marc", Francesc Bonaventura Ricard.
48. "Sang Catalana", Benet Esteve.
49. "Una passa enllà", de Modest Sabater.
50. "Víctor Daura", de J. Navarro i Costabella.
51 i 52. El destí" i "L'enamorada", de Maria S. Bots.
53 i 54. "Un marit comprat" i "Una flor en el fang", de T. Ramos i Bisa.
55 i 56. "La dona astuta" i "Vida nova", de B. Maçó i Sàtir.
57. "El món en què vivim", de J. Millàs-Raurell.
58. "Penediment", de N. N.
59. "El cor i la sabiduría", de N. N
60. "La ciutat maleïda", de Sebastià Joan-Arbó.
61. "La muller de don Joan", C. Fages de Climent.
62. "L'orgullosa", de N. N.
63. "Rienelda, la fadrina", de N. N
64. "La rosa i l'escardot", de N. N.
65, 66 i 67. "La taverna dels valents", "La Gloriosa" i "Les verges caigudes", de Miquel Poal-Aregall.
68. "L'hereu", de N. N.
69. "Carles", de N. N.
70. "Luter", de Miquel Cliviller.
71. "El plor de la Laia", d'Antoni Cases i Fortuny.
72. "Antígona", de N. N.
73. "Marta, la boja", de N. N.
74. "Els comediants", de Pere Ermengol.
75. "Honorabilitat", de N. N.
76. "Les males herbes", de N. N.

COLISEU POMPEIA
COMPANYIA CATALANA
Darrers dies de l'actual Empresa i Companyia
Avui, divendres. Tarda, a les cinc: EL FILL DEL SENYOR GOLD
Nit, a les 10'15:
LA CORONA D'ESPINES
creació d'Enriqueta Torres
Demà, Tarda, a les 5: LA CORONA D'ESPINES. - Nit, a les 10'15: LA FILLA DEL CARMESÍ, pel seu creador Joaquim Torrents

PRINCIPAL PALACE
Revistes: MARGARIDA CARVAJAL
Avui, divendres: Tarda, a les 5'15:
Las mujeres del Zodíaco
Nit a les 10'15:
LAS DE LOS OJOS EN BLANCO
Detalls per cartells diaris

TEATRE BARCELONA
COMPANYIA CASIMIR ORTAS
Avui, divendres. Nit a les 10'15: Debut de la Companyia. ESTRENA de la farsa còmica de Capella i Lucio
Fu-Chu-Ling
Demà, dissabte. Tarda i nit:
FU-CHU-LING

TEATRE NOU
Companyia MARC REDONDO-ANTONI PALACIOS. Dissabte, 12 de gener: Inauguració de la segona temporada. Tarda, a les 4'30. Butaques, 1 ptes. 1.er LA DOLOROSA, per l'eminent tenor Vicenç Simon; 2.on LA BELLA BURLADA, per l'eminent baríton Marc Redondo. Nit a les 10: EL DUO DE LA AFRICANA, per Vicenç Simon, i
LA BELLA BURLADA
per Marc Redondo
Diumenge, 14. Nit: ESTRENA de
EL SOL DEL PERU
principal intèrpret: Marc Redondo

L'Ensenyament

La representació dels mestres al Consell Provincial. — Telegrames de protesta.

Davant convocatòria per elecció de mestre privat en el Consell Provincial de Barcelona, que concedeix vot fins als mestres no titulars, pel simple fet de dedicar-se a l'ensenyament, elevem enèrgica protesta davant l'atropellament a la dignitat professional, suplicant V. E., senyor ministre d'Instrucció Pública, dicti disposició aclarant puguin votar solament els mestres titulars, com les eleccions precedents. Saluden V. E. Sebastià Solà i Benet Durand, president i secretari del Col·legi de Mestres Titulars de Barcelona.

— "Davant atropellament de la dignitat professional que resulta de la convocatòria per a l'elecció de mestre particular del Consell provincial de Barcelona que concedeix vot fins els no titulars, enlairem respectuosa, però enèrgica protesta V. E. suplicant dicti urgentíssim aclariment que poden votar solament els mestres titulars, com en les eleccions precedents. Saludem V. E., Jaume Torner i Josep Coromines, president i secretari de l'Associació del Magisteri Particular de Catalunya i Balears.

* * *

Amb referència a la votació per elegir el mestre particular que ha de representar la classe en el Consell Provincial de primer ensenyament, la Junta Directiva de la Defensa del Professorat Particular de Barcelona fa constar que aquesta entitat no presenta cap candidat, ni defensa oficialment cap candidatura; deixa en llibertat els seus associats perquè votin a favor del candidat que els inspiri més garanties de serietat, experiència i zel.

Als mestres-consorts. — Es prega a tots els mestres-consorts de Barcelona que assisteixin a la reunió extraordinària que se celebrarà el diumenge vinent, a les onze en punt del matí, a la Casa del Mestre, plaça d'Urquinaona, 4, per tal de tractar d'assumptes de molt interès.

Manifest d'Acció Educativa. — Acció Educativa és una associació creada per a fomentar l'educació, la higiene i el bon gust, especialment en l'ambient familiar. Està assessorada per metges, pedagogs i especialitzats.

Es proposa fer una propaganda activa contra els errors que es cometen amb l'infant, com ara negligir la seva higiene, ferli por, enganyar-lo, ridiculitzar-lo, disputar davant seu, etc., posant a l'abast de tothom els coneixements moderns i de valor universal referents a la higiene i a l'educació. Desplegarà una acció protectora de la infància, l'adolescència per a allunyar-la del vici i la delinqüència.

Es valdrà de tots els mitjans eficients: publicacions, conferències, oursets, organització d'actes i exposicions, crear una biblioteca circulant, aconsellar els pares per correspondència o personalment sobre casos concrets, etc.

Depèn en part de vós l'eficàcia d'aquesta obra.

Pel bé del nostre país ingresseu a Acció Educativa.

Domicili social: Enric Granados, 7.

NOTICIES SOLTES

El nostre amic Josep Barrilla ens prega que fem constar (perquè arribi a les seves amistats) que enguany no ha estat el qui ha executat el pessebre amb pells, com havia fet fins ara, i al xi mateix que el dit comunicant és el constructor exclusiu del facsímil de les Torres de Poble fet amb xocolata, que diumenge passat fou ofrenat als infants de la Casa de Càritat.

Majestic Hotel
I RESTAURANT
Coberts a 10'50 ptes. i a la carta
Plats regionals. Excelent cuina
i Servei perfecte - Salons per
Banquets, Bodes i Festes
Orquestra -:- Preus moderats

La Comissió de Cultura de la Societat Cooperatica Obrera "La Lealtad", de Gràcia, ha organitzat el seu primer Concurs social de fotografies (amateur); podeu visitar-se els treballs presentats a la sala-biblioteca del seu local (Montseny, 81 (els dies 13 al 17 d'aquest mes, de vuit a deu de vespre, els dies feiners, i de deu a una i de quatre a vuit, els diumenges.

La febre y el desfalleciment son senyal de malaltía

Tota malaltia que s'ataca al seu començamenta és més fàcil de vencer-la ràpidament i satisfactòriament. Tan aviat com s'observin els seus primers simptomes més característics, tals com la febre, el cansament, etc., es recomana posar-se tot seguit al llit i anar bevent sovint vasos de BOISON BLANCHE de l'Abat Magnat, tal com es faria si fos de tisana, ja que la tal beguda és una concentració de plantes aromàtiques reforçades en les seves propietats per els poderós medicament. Des de fa 50 anys no abunden les malalties d'índole infecciosa, segurament degut a aquest inofensiu però heroic medicament, que és suficient per a ferlos avortar i guarir, encara que es tracti de les més perilloses, tals com grip, xarampió, verola, erisipela, paludisme i tifus. Aquesta acció meravellosa s'explica fàcilment pel gran poder microbicida de la BOISSON BLANCHE de l'Abat Magnat, que fa una neteja ràpida i completa de la sang i destrueix al mateix temps els microbis, causa de la febre i malaltia. De venda a totes les Farmàcies al preu de Ptes. 3'20 flasco. Exigiu la BOISSON BLANCHE de l'Abat Magnat.

Al Restaurant Pàtria, avui, divendres, a les nou, tindrà lloc el banquet d'homenatge i simpatia amb què s'ha volgut obsequiar Aureli Cortiella i Martret, en mèrits d'haver aleujat la situació a una pila de companys de treball en adquirir les dues sèries del bitllet que, a la Rifa de Nadal, va sortir afavorit amb sis milions de pessetes.

FIRA DE BARCELONA celebrarà Junta general ordinària el dia 21 d'aquest mes, a les cinc de la tarda, al Saló d'Actes de la Cambra de Comerç.

Han començat el preparatius d'organització del ball de disfresses anomenat Ball del Comerç, que celebrarà Eureka amb la cooperació d'importants casas comercials.

Aquest festival tindrà lloc al modernissim saló Gran Price, la nit del dia 2 de febrer vinent, s'atorgaran 20 valuosos premis i les millors disfresses particulars i menciona honorífiques i les comercials.

Durant la festa, que serà amenitzada per tres famoses orquestres de Jazz, tindrà lloc una original desfilada de comparses i disfresses a l'estil dels Carnavals de Niça.

LES COMARQUES CATALANES

QUESTIONS LOCALS

El Museu d'Art Morera, a Lleida

Després d'una anyada de romandre tancat per tal de procedir a la seva instal·lació al nou local que se li va designar a l'antic edifici gòtic de l'ex-hospital de Santa Maria, el darrer diumenge de l'any 1934 s'obria de nou al públic el museu d'art que porta per nom el de Jaume Morera, en virtut de valuoses aportacions fetes per l'illustre pintor lleidotà.

Es gràcies a aquest fet tan important que s'ha convertit una joia de l'art arquitectònic català, fins fa pocs anys al servei de la ciència hospitalària, en palau de l'art i de la cultura, puix que hi ha en ferm el propòsit d'installar-hi així mateix, una biblioteca popular.

Les obres d'adaptació de l'edifici per a museu han estat realitzades mancomunadament per l'Ajuntament i la Comissaria de la Generalitat, i en totes elles s'ha tingut el màxim de respecte a conservar la fesomia del notable edifici gòtic.

Es a les naus de la planta baixa de l'edifici on s'ha installat el museu arqueològic, que nodreixen en gran part velles pedres procedents de la Seu Vella. Hi ha també els notabilíssims mosaics romànics de Vilet, una creu gòtica de Tàrrega i altres interessants peces.

El primer pis s'ha distribuït en sales d'exposicions i conferències, i una altra per a biblioteca popular, que presideix el magnífic retaule de la capella de l'antiga Pahería.

Al pis superior hi ha installat el que en podríem dir Museu Morera, dividit en cinc vastes sales que recullen l'obra quasi bé total dels artistes Jaume Morera, Carles Haes, Gili i Roig, Xavier Gosé, i la sala de pintura general, on figuren obres de renomenats pintors antics i moderns en abundosa quantitat. La installació del conjunt ha estat encertadament dirigida, cosa que, ajuntada a la selecció del material aplegat, fa que sia un veritable plaer dels ulls la visita al vell Museu renovat. Una falla, i no pas de poca importància, hem trobat en la installació del Museu de pintura: la manca de llum zenital, que dificulta en bona part la fidel contemplació de les obres. Com que es tracta d'una falla fàcilment subsanable, és d'esperar que el Patronat del Museu posarà tot el seu millor interès a contemplar la bella obra realitzada.

En tant, Lleida pot comptar-se de posseir un Museu digne de la seva història, que, desvetllarà, no en dubtem, la curiositat del visitant.

PAU GUIMET

LLEIDA

Consell de guerra :: L'autor d'una sostracció a Balaguer :: Vària

Lleida, 10. — Aquest matí, a la capella de la Panera, s'ha celebrat un Consell de guerra contra el paisà Ramon Alandi, de Lleida, acusat de tinença il·lícita d'armes. El fiscal ha demanat la pena de tres mesos de presó. La causa ha quedat conclusa per a sentència.

— L'autoritat militar ha clausurat el Centre Republicà d'Esquerra Catalana de Mollerussa.

— Han començat les obres de construcció de la travesia d'Albesa, a la carretera del dit poble a Menarguens.

— Ha estat detingut el propietari del camió L. 3532, Manuel Berga, autor de la sostracció de diversos objectes a l'estació de Balaguer.

— Demà es veurà a l'Audiència la vista e la causa instruïda pel jutjat de Borges Blanques contra Valentí Manresa, pel delicte de lesions.

TARRAGONA

Nova escola a Valls :: El mal acondicionament de la presó dels detinguts polítics

Tarragona, 10. — El comissari interi de la Generalitat, invitat per l'alcalde de Valls, assistirà el diumenge vinent a la inauguració del grup escolar que a les dotze del matí tindrà lloc a aquella població.

— Existint el projecte de considerar el vinent dia 26 com a data dedicada al Segell pro-Infància, el comissari de la Generalitat s'ha dirigit als empresaris d'espectacles públics, recomanant-los la conveniència que el dit dit s'adhereixi a tot el bitlletatge un segell pro-infància.

— Com a conseqüència de les gestions practicades per les forces vives de la població i per personalitats polítiques, l'alcalde gestor senyor Ramas trametrà diàriament al fortí reial una brigada de neteja i desinfecció.

Es fan gestions a fi d'aconseguir vint llits, que són els que falten perquè tots puguin dormir. De més a més, han estat trameses mantes i estufes.

GIRONA

Les causes contra els pagesos :: Noves de Palamós i Blanes :: Els detinguts de Puigcerdà :: Altres noves

Girona, 10. — El conflicte que plantejaven els camperols no ha agafat la importància que hom temia. Solament han estat tramitades a totes les comarques quinze causes corresponents a camperols que es negaven per diverses excuses a satisfer els arrendaments. D'aquestes causes deu ha quedat sense efecte per haver-se avingut propietaris i masovers. Així, doncs, actualment hi ha en litigi cinc causes, per les quals hi ha tres detinguts, ja que els altres gaudeixen de llibertat provisional.

— Són convocats tots els socis del G. E. i E. G. que tinguin afició a l'esport del frontó a la reunió que tindrà lloc al local social demà, divendres, a les deu de la vetlla, per tractar d'un assumpte importantíssim.

— El Centre Cultural d'Esquerra Catalana de Caldes de Malavella ha organitzat una excursió a Tarragona per a efectuar una visita als presos polítics d'aquella ciutat.

— A Palamós el tema obligat de les converses dels entesos durant aquests dies ha estat la llosa existent a la capella del mas del Monjo, de la Vall de Molins (Calonge), la qual data de l'any 1338. Aquesta llosa, de gòtic perfecte, sembla que cobria la sepultura d'una tal Geralda, vídua de Bn. de Llobià, militar de la Bisbal. A la llosa hom pot veure sis escuts petits reproduint un lleó i un castell, en relleu, i, a més, una inscripció bastant intel·ligible.

— A Blanes, el veí Marià Gelabert i Nopell ha denunciat a la guàrdia civil que d'un taller mecànic que posseeix als voltants de l'estació de M. S. A., distant uns dos quilòmetres de la població, li fou robat un taladre mecànic, dos jocs de soldadors i dos manòmetres.

Hom suposa que l'autor del robatori és Josep Boher Brugués, de 30 anys, solter, mecànic d'ofici, natural de Castelló d'Empúries, i sense domicili conegut, que fou acomiadat de l'esmentat taller per la seva mala conducta i pèssims antecedents.

No ha estat detingut. Se suposa que està amagat a Girona o a Barcelona.

— Comuniquen de Puigcerdà que entre altres detinguts que han estat alliberats figura Salvador Artisó, corresponsal del nostre estimat confrare "La Ciutat", de Barcelona, en aquella població.

Romanen empresonats, encara, els companys Xavier Casademunt (diputat al Parlament català), Josep Caranyac, de l'Oficina de Turisme, Joan Salom, cap de l'estació, i Jaume Palau, vice-president de la Comarcal d'Esquerra.

— Nota de l'Alcaldia: "Abans del dia 31 del present mes de gener tots els vehicles de tracció animal hauran de presentar a revisió la "xapa" i "butlletí de matrícula" al Departament de Circulació de l'Ajuntament, segons preveu l'apartat c) de l'article 82 del vigent Codi de Circulació.

L'Alcaldia fa present que l'incompliment de l'esmentada disposició serà castigat amb penyores de 50 pessetes."

TORTOSA

Futbol :: El ferrocarril de Val de Zafan :: El senyor Berenguer alliberat :: Municipals :: El partit Dertusa-Vilafranca

Tortosa. — En el partit de futbol jugat al camp del Rabal entre l'Aldover i el reserva del Dertusa, resultà guanyador l'equip local per un gol a cap. Al final d'aquest partit fou lliurat a l'equip guanyador la copa guanyada en el torneig "Vida Tortosina".

En el partit jugat entre la selecció del Barcelona i el Dertusa, després de l'altre partit, va vèncer l'equip visitant per tres gols a un.

Ahir al vespre tingué lloc, a l'hotel Artís, el sopar ofert al president del Dertusa, senyor Francesc Sanç. Hi assistiren un centenar de comensals.

— El ministeri d'Obres Públiques ha comunicat, a proposta de la primera Jefatura de Ferrocarrils, que en termini urgent se subhasti el tros de Tortosa a Amposta del ferrocarril de Val de Zafan, pel qual motiu dintre de pocs dies se signarà l'ordre corresponent.

— Per tal d'inspeccionar aquesta línia, té anunciada la visita a la nostra ciutat el director general de Ferrocarrils.

Aquesta tarda ha estat alliberat a Madrid l'ex-director general de Duanes i alcalde popular d'aquesta ciutat, senyor Josep Berenguer.

— Ha estat nomenat administrador del mercat públic el senyor Enric Panicello, d'ofici ebenista i, naturalment, radical.

— El servei de neteja dels carrers ha estat lliurat a una empresa sense celebració de subhasta, pertanyent a dos afiliats del partit radical, per la gran quantitat de 200 pessetes setmanals de més del que pagava l'ajuntament popular. Com es veu, la ciutat hi ha fet un bonic negoci.

— La Federació Catalana de Futbol ha acordat, respecte al campionat de segona categoria del grup Tarragona, que el partit suspès al camp del Vilafranca sigui repetit íntegrament el vinent diumenge a la mateixa població, jugant nou jugadors per part del Dertusa i deu per part del Vilafranca. Com que el resultat de la primera volta fou de tres gols a un, per a aguanyar el Vilafranca caldrà que faci més de dos gols.

VIC

Gest altruista :-: Defunció :-: El temps :-: Esportives

Vic, 9. — Els ciutadans Ramon Rovira i Josep Prat, en simpàtica festa que tingué lloc el diumenge passat a la Casa Comunal, distribuïren, per encàrrec del conciutadà Lluís Castells, joguines i peces de vestir als nens i nenes asilats a la Casa de Caritat.

— A l'edat de vuitanta-sis anys ha mort la senyora Ramona Coch, vídua de Bayés, mare del conegut metge d'aquest nom i del secretari de l'Ajuntament d'aci.

— El fred deixa sentir-se força. Les darreres temperatures registrades han oscillat entre sis i set graus de depressió.

— Després de la rotunda victòria damunt el Foment de Molins de Rei, el Fic F. C. ha assolit el títol de campió de segona categoria ordinària grup Llobregat.

Per haver estat desqualificat el Martorell, el cercle local no s'hi haurà de desplaçar, com li corresponia fer-ho el diumenge vinent, en l'últim partit del torneig.

REUS

Les aigües residuals :-: Cursa ciclista :-: Inauguració de l'Exposició Filatèlica :-: Altres noves

Reus. — Entre altres assumptes, el senyor alcalde gestor ha aprovat la petició feta pels usuaris de les aigües residuals d'aquesta ciutat que per a donar-los major facilitat per al pagament de les participacions d'aigua de valor vint-i-cinc pessetes anuals, que donen dret a l'hora d'aigua cada setmana, durant to tl'any, sigui abonada per trimestres la quart part de les vint-i-cinc pessetes.

— L'Ateneu Pi i Margall de Vila-seca, amb la cooperació de l'entitat d'aquesta ciutat Esport Ciclista Reus, ha organitzat una cursa ciclista reservada a corredors de tercera i quarta categoria, amb el següent recorregut: Vila-seca, Tarragona, Valls, Montblanc, Reus, Tarragona i Vila-seca, amb un total de noranta quilòmetres. Degut als molts i valuosos premis que hi ha establerts, és de preveure que aquesta cursa serà molt interessant.

— Per l'Alcaldia s'interessa la presència del minyó Francesc Constantí Andreu, de parador desconegut, per a notificar-li un assumpte referent al seu allistament a l'Exèrcit.

— La senyora Teresa Fàbregues, esposa del doctor Escolà Gibert, ha deslliurat una formosa nena. La nostra enhorabona.

— A l'Avinguda del 14 d'Abril, el noi d'onze anys Antoni Serra Gray va caure a vora la claveguera. Es produí lesions als dits de la mà esquerra, de les quals fou assistit a l'Hospital.

— Divendres, a les sis de la tarda, tindrà lloc l'obertura de l'Exposició de Segells de Correu, que organitzada pel Grup Filatèlic de l'Associació Cultural, tindrà lloc al saló d'actes del Centre de Lectura. Com hem vingut dient, aquesta Exposició promet ésser molt interessant, tant pels premis que hi ha establerts, com pels concursants que hi prenen part, ja que hi prenen part els millors filatelistes d'Espanya i alguns de l'estranger.

TORELLO

Ban :- Coses de la comissió gestora

Altres noves

Torelló, 8. — S'ha fet públic un ban ordenant la inscripció al Registre públic de manantials de tots els pous o naixements d'aigües de qualsevulla mena, abans del dia 21 d'aquest.

—En els extractes de les sessions consistorials que porta fetes la Comissió gestora, hem pogut llegir-hi que ha estat canviat el nom del carrer de Josep Claver, que fou posat en temps del primer Ajuntament republicà, pel dels Comtes de Lacambra l'antic nom que havia estat posat en temps de la Dictadura i en el carrer transversal al qual l'anterior Ajuntament volia posar el nom de Pau Claris, portarà el nom d'en Josep A. Clavé. Es de doldre que s'hagi d'aprofitar d'estats excepcionals per a cometre arbitrarietats.

—El partit de futbol jugat diumenge al nostre camp pel nostre primer equip contra el de Roda, va ésser guanyat per l'equip local pel resultat de 2 a 0.

BADALONA

Nova Junta directiva :: Troballa d'una arma :: Detenció de dos individus als quals els han estat trobats fulls subversius

Badalona, 10. — La Junta directiva dels "Amics del Teatre", després de la darrera reunió general celebrada, ha quedat constituïda de la següent manera: President, J. Jalencas; vice-president, F. Alzina; comptador, L. Rodríguez; tresorer, J. Mateu; secretari, J. Rubio; vice-secretari, J. Verdiell; vocals: els senyors Valls, Selva, Rosselló, Llachs, Niubó i Rosario.

— Avui, aquesta tarda, uns infants que jugaven en un camp dels afores de la nostra ciutat, han trobat una pistola marca "Star", calibre 7'65, de la qual se n'ha fet càrrec la policia.

— En un bar del barri de la Salut la policia detingué fa uns quants dies Francesc Ternel i Borg, de 20 anys d'edat, al qual se li ocuparen un paquet de fulls clandestins, exemplars d'un diari editat a París, titulat "Avance", i alguns opuscles de propaganda anarquista i comunista. Després d'un hàbil interrogatori, declarà que tots els esmentats documents els hi havia lliurat un individu anomenat Andreu López Pelegrín, de 22 anys d'edat, domiciliat al carrer de Manresa, núm. 16, el qual fou detingut ahir a la nit per uns agents de vigilància.

Els detinguts, junt amb tot el que els ha estat ocupat, han estat posats a disposició del Jutjat militar.

FINANCES

Moviment borsari

MERCAT LLIURE

Les sessions d'ahir del sector d'operacions a termini es desenvoluparen en un ambient de marcada pesantor i poca activitat en la contractació fins arribar al darrer quart d'hora de la reunió de Borsa, en el curs del qual es constatà una represa general, iniciada pel rotlle carriler i imitada pels altres sectors, assolint-se els límits que es detallen en l'estat numèric que reproduïm, que és la tanca fixada pel Mercat Lliure de Valors.

Valors	Dia 10	Tanca anterior	Alça o baixa
Nords	51.00	50.75	+0.25
Alacants	38.85	38.70	+0.15
Andalusos	12.50	12.50	—
Filipines	320.00	320.00	—
Explosius	102.85	102.50	+0.35
Colonial	46.25	45.85	+0.40
Chades	356.00	354.00	+2.00
Petrolis	5.45	5.50	—0.05
M. Rif	55.85	55.75	+0.10
Montserrat	60.75	60.50	+0.25

BORSA AL COMPTAT

Els rotlles d'obligacions, cada dia més efectius en la contractació, veuen millorar així mateix la tendència de les posicions.

El sector dels Deutes prossegueix la mateixa tònica de dies precedents: poc negoci i bona orientació en canvis. Les Obligacions de la Tresoreria de la Generalitat, després de tallar cupó, queden a 99 enters. Els valors municipals, bastant efectius en la contractació, queden a canvis satisfactoris, amb avanços entorn d'un quart d'enter. Les Diputacions, força més actives que no en sessions precedents, cotitzen amb millores, les més importants de les quals són les registrades en les 4 ½ % (5.000.000), 75.50 (+1), i sèrie C, 69.75 (+1.25). Port de Barcelona 1910 remunten a 94.00 (+2). Les cèdules, bastant efectives, queden en general a canvis sostinguts: modifiquen més les Crèdit Local 5 ½ per cent, 84.00 (+1.00).

El grup ferroviari prossegueix bastant efectiu, i a la vegada ben orientat pel que respecta a les cotitzacions, tot i registrar-se algunes irregularitats d'escassa importància i en nombre limitat. El sector de tramvies i navilers també manté la tònica darrerament registrada: regular activitat i manteniment de posicions.

Les obligacions d'indústries diverses, bastant més efectives que en sessions anteriors, presenten lleugera tendència de represa, en particular les d'electricitat i aigües. Modifiquen més de cotització: Aigües, sèrie B, 67.00 (+1.00); Bons Regs Llevant, 103.00 (+1.00), i Maquinista Terrestre, 88.50 (+2.00). De les accions és de remarcar el canvi de Tramvies preferents 7 %, 43.00 (—1.00); Gas F, 100.00 (+1.00), i Foment d'Obres, 151.00 (+2.00).

Mercat de Llotja

Molt ensopida fou la darrera sessió d'aquest mercat, i la compra-venda, com altres dies; és a dir, per a alguns gèneres, va fent-se alguna cosa, mentre que en altres no hi ha manera d'encarrilar cap operació davant la possibilitat d'una nova depressió de preus.

Blats: De moment, seguim sense vendes, i com que no hi una certesa en allò que hom creia que es portaria a terme, cal creure que passarem dies sense que es pugui normalitzar aquest sector tan important.

Farines: La nombrosa existència d'arreu de la Península i principalment les ganes de vendre, fan que els consumidors es mostrin poc decidits en la compra, esperant fins al darrer moment per a fer alguna adquisició, creguts d'obtenir alguna millora en els preus actuals, ja que, si bé per avui no sofreix modificació la cotització que anotem a part, creiem que la minva no es farà esperar.

Ordi i civada: Per ara continuen venedors i compradors entenent-se bastant; foren adquirits alguns vagons d'ordi de la part d'Extremadura a 30'25 pessetes i de la Manxa a 30'50, posat tot damunt vagó origen. En civada d'Extremadura es concertà alguna partida a 26'50, iguals condicions i amb tarifa curta.

Erps i guixes: S'oferí als preus de 36 i 36'50 pessetes, respectivament, en vagó sortida, però no fou possible aconseguir comprador.

Res de nou en els altres gèneres.

AUTOMOBILISTES

Essència «POWER'S»

Antidetonant, anticorrosiva i antitòxica. Impedeix l'elevació de la temperatura. Conserva els motors d'explosió i els dóna força i suavitat incomparables.

Economitza 20 % de gasolina.

Agent exclusiu: Pere de Torres Alzina València, 270. Tel. 81858 - Barcelona

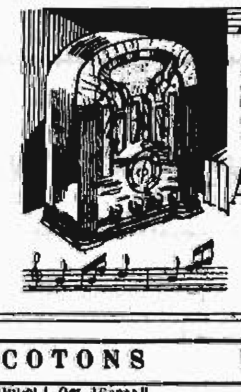

Cuando 7.000.000 de personas han elegido la marca ATWATER KENT por algo será. Este es su mayor garantía de perfección y calidad.

ATWATER KENT RADIO

AUTO ELECTRICIDAD, S. A.

Diputación, 234 - Barcelona

Madrid, Alicante, Bilbao, Palma, Sevilla, Valencia, Vitoria

BORSA DE BARCELONA AL COMPTAT I A TERME — Dia 10 de gener de 1935

VALORS	Darrer	Precedent
DIVISES ESTRANGERES		
Franc francès	48'35	48'35
» Suís	238'75	238'25
» Belga	174'50	174'75
Lliures esterlines	36'00	35'90
Dòlars	7'32	7'32
Lires	62'80	62'60
Marcs	2'90	2'92
MERCAT LLIURE DE VALORS		
FI DE MES		
BORSÍ MATÍ		
Interior		
Amortitzable		
Tresor		
Nord	50'60	51'20
Alacant	38'85	39'10
Andalús	12'[illegible]	12'75
Transversal	20'00	20'00
Montserrat	60'70	60'00
Colonial	46'35	46'25
Aigües de Barcelona	170'00	170'00
Explosius	102'50	102'75
Rif	55'75	56'25
Petrolis	5'30	5'30
Chade	178'50	178'50
Bons Felguera	37'50	37'50
Tramvies Ordin.	38'25	38'25
BORSA		
Sessió Oficial celebrada [illegible]		
Interior		
Amortitzable		
Tresor		
Nord	51'00	50'75
Alacant	38'85	38'70
Andalús	12'50	12'50
Transversal	19'10	19'00
Tramvies Ordin.	20'00	20'00
» 1r pref.	48'00	48'00
Montserrat	60'75	60'50
Colonial	46'25	45'85
Filipines	[illegible]	16'30
[illegible]	16'30	16'30
Gas 3	132'50	132'50
Aigües de Barcelona	169'85	169'85
[illegible]	49'00	49'00
Explosius	102'85	102'50
Rif	55'85	55'75
Bons Felguera	36'00	35'00
Tramvies Ordin.	23'[illegible]	23'50
[illegible]	5'45	5'50
Chade	170'50	178'50
[illegible]	83'75	83'75

VALORS	Darrer	Precedent
Chade A. B. C.	356'00	354'00
Tabacs Filipines 1a sèrie	320'00	320'00
BORSA OFICIAL COMPTAT		
DEUTES ESTAT		
Interior 4 % A	71'00	73'50
» » B	71'00	71'50
» » C	71'50	71'50
» » D	70'60	70'60
» » E	70'50	70'85
» » F	70'00	70'00
» » G H	69'50	69'50
Exterior 4 % A	90'00	90'00
» » B	89'00	89'25
» » C	88'00	88'00
» » D	86'75	86'50
» » E	85'00	85'35
» » F	85'00	85'50
» » G H	86'00	86'00
Amortitzable 5 % 1900 A	95'00	95'00
» » » B	95'00	95'08
» » » C	94'75	94'75
» » » D	94'55	94'90
» » 1917 A	92'25	91'85
» » » B	92'25	91'85
» » » C	92'25	91'85
» » » D	90'75	90'75
» » 1926 A	101'25	101'25
» » » B	101'00	101'15
» » » C	101'00	100'50
Amortitz. 5 % 1927 s/i A	101'85	101'75
» » » B	101'50	101'50
» » » C	101'[illegible]	101'30
» » » D	104'15	100'75
» » lliure A	91'00	90'85
» » » B	91'00	90'85
» » » C	91'00	90'50
» » » D	90'75	90'50
Amortitzable 4 % 1928 A	90'50	90'50
» » » B	90'50	90'50
» 3 % 1928 A	76'85	76'85
» » » B	75'60	75'85
» » » C	75'85	75'85
» 4 ½ % 1929	101'25	101'25
» » »	101'85	101'95
» » » C	101'25	101'10
Bons Or Tresoreria 5 %	236'00	236'00
Bons Ferrovia	90'75	90'25
» » 4 ½ %	90'50	90'50
DIVERSOS		
Port de Barcelona 1908	90'0	89'00
» Melilla	100'00	101'50
» Rio Sevilla	93'00	93'00
Bons Hipotecari 5 %	94'00	93'75
» » 5 ½ %	101'00	101'00
» » 6 %	104'00	103'00
Caixa d'Emissions	87'85	87'85
Crèdit Local 5 ½ %	83'00	83'00
» » 6 %	91'0	91'00
» » intal 5 ½ %	90'75	90'00
» » 6 %	99'75	99'30
» » dep. lo. 6 %	97'00	96'75

VALORS	Darrer	Precedent
Marroc 5 %	85'25	85'25
Cèdules Argentines	4''	4'35
AJUNTAMENTS I DIPUTACIONS		
Barcelona 1903 sen	50'00	52'00
» 4 ½ % 1906 B	61'00	61'50
» » 1907 B	55'50	57'50
» » 1910 D	57'50	57'50
» » 1920 D	60'00	60'00
» » 1921 E	57'50	57'50
» » 1922 F	57'50	57'40
» » 1923 B	60'50	60'00
» » Ampliac.	60'50	60'00
» » Bons pèrdues	60'50	61'50
» 5 % 1928	66'75	66'25
» » 1930	81'00	80'75
» 5 % Reforma 1928	79'85	79'25
» 6 % P. Franc 1928	79'00	79'50
» 6 % Expos. 1931	88'5	88''
Eixample 4 % 1907	64'75	65'75
» » 1909	63'50	63'50
» » 1907	79'5	79'85
Patronat Habitació 5 ½ %	47'00	47'60
Ajuntament Badalona	84'50	84'50
» Màlaga 6 %	57'00	57'00
» Sevilla emp.	92''	92'00
» Valladolid 5 %	66'50	66'00
Diputació Barcel. 4 ½ %	84'50	81'00
» » 6 %	91'00	90'50
» » inter. 6 %	91'00	91'00
Mancomunitat 1920	64'25	68'00
C. Crèdit Comunal	63'50	64'50
FERROCARRILS		
Nord 1a sèrie 3 %	56'00	58'00
» 2a » »	51'75	54'50
» 3a » »	55'05	56'65
» » »	51'00	50'50
» » »	54'00	54'00
» » »	64'75	65'00
» » »	51'25	54'25
» » »	51'50	50'75
» » »	54'35	54'[illegible]
Pamplona	51'75	51'00
Priorats	61'00	61'00
Segòvia	66'00	65'00
Astúries 1a	61'75	62'05
Lleida	57'25	57'25
Villalba 4 %	82'00	82'15
Almansa 3 %	86''	85'75
Sant Joan 3 %	71'25	71'55
Alsàsua 4 ½ %	49'85	50'15
Osca 4 %	72'00	72'00
Almansa 4 %	70'00	70'30
Valencianes 4 ½ %	65'75	65'25
Nord 4 %	33'25	33'75
Alar 5 %	50'75	50'40
Aliança 1a hip. 3 %	33'00	33'00
» » »	56'50	56'50
Alacant A 3 %	66'25	66'25
» B 4 %	80'50	80'75
» C 4 %	73'00	73'00
» D 4 ½ %	80'00	80'25
» I 5 %	62'00	62'00

VALORS	Darrer	Precedent
Fomento Obres 1a 4 ½ %	35'75	35'75
» 2a 4 ½ %	30'25	30'00
Bilbao 3 %	39'00	40'00
Còrdova 3 %	46'[illegible]	46'75
Badajoz 3 %	75'50	75'25
Andalús 1a 3 %	13'00	12'80
» 1a variable	7'75	7'75
» Bobadilla 4 %	15'85	15'85
» 6 %	16'00	16'00
F. C. Catalunya 5 %	55'[illegible]	56'50
» 6 %	72'00	72'00
Cremallera 6 %	10'00	10'00
Gran Metrop. 1922 6 %	77'50	77'00
Transversal 6 %	85'00	85'00
Bonos variable	35'50	36'50
» preferent 5 %	51'00	51'50
Secundaris 4 %	37'00	37'00
Sarrià a Barcelona 5 %	90'50	90'00
Tànger a Fez 1a h. 6 %	90'75	100'00
TRAMVIES		
General Tramvies 4 %	86'50	86'50
» » 5 %	65'75	80'00
Tramvies B. B. B. 4 %	58'00	58'00
» 5 %	98'00	98'00
» Sant Andreu 4 %	65'50	66'25
» Barcelona 6 %	80'75	80'00
» Granada 6 %	70'50	70'50
» Sevilla 6 %	93'00	93'00
AIGÜES, GAS I ELECTRICITAT		
Aigües Barcelona 5 %	67'00	66'00
» » 4 %	79'50	79'50
» » 5 %	94'50	94'30
» » sèrie D 5 %	102'[illegible]	102'00
» Sabadell 6 %	97'00	97'50
Barcelonesa El. 1907 4 %	95'25	95'2[illegible]
» » 1914 5 %	93'75	93'75
» » 1910 6 %	100'25	100'50
Cat. Gas Elec. L. 4 ½ %	88'00	88'00
» » G. 6 %	101'50	100'75
» » bons 6 %	100'00	99'65
Chade 6 %	100'[illegible]	100'75
Barcelona Traction 6 %	93'75	93'75
Ener. Elèc. Cat. 5 %	90'50	90'00
» » 6 %	100'00	99'75
» » 7 %	100'00	100'00
» » Bons 6 %	104'25	103'75
C. Fluid Elèctric 6 %	57'50	57'30
Canal Reg. Ebro 5 %	[illegible]	74'00
Forces Motrius 1920 6 %	70'50	70'50
» » 1923 6 %	71'75	71'75
» » Bons 7 %	84'00	85'00
Motor Claus 6 %	98'50	97'50
Gral. Rato	77'00	77'00
Sur Lebón	97'00	95'35
Sevillana Elect.	99'95	99'95
Regs de Llevant	101'00	101'00
Fluid Elèctric	98'25	97'75
NAVALS		
E. Cons. Naval 1923 6 %	94'00	94'00
Transat. 1922 6 %	13'00	13'00

VALORS	Darrer	Precedent
Transat. amort. 1925 5 %	89'30	89'30
» espanyola	90'25	89'50
» » 6 %	94'25	93'75
Bons Transmed.	97'50	97'50
U. N. de Llevant	79'25	79'25
INDUSTRIES DIVERSES		
Asland 5 %	85'0	85'00
» 6 %	89'00	89'00
» 7 %	99'00	99'00
» Aigües 4 %	88'75	88'75
Carbons Berga 4 %	64'00	64'00
Colonial Güell	96'00	96'00
Const. Pavim. 6 %	33	33'00
» » Bons 6 %	79'00	79'00
Const. Ferroviàries 5 ½ %	101'50	101'50
Cros 6 %	81'2	80'75
E. Ind. Aragó	98'5	98'50
Carbons Min.	90'00	90'00
Fiscalizadora A. Gral. 6 %	95'00	93'00
Foment d'Obres 5 ½ %	89'00	89'00
» »	89'95	89'25
» »	84'50	84'50
Hulleres 1923	88'50	88'50
Maquinista T. i M.	101'00	101'00
[illegible]	99''	99'00
[illegible]	94'00	93'75
Telèfons 5 %	80'50	80'00
T. Hadorn 7 %	48'00	48'00
Unió Cementera 6 %	100'05	100'00
» Salinera 6 %	78'00	78'00
ACCIONS		
Banc d'Espanya	568'00	568'00
Foment Montjuïc	17'00	17'00
Tramvies Barcelona or.	33'00	33'0
» » 5 %	61'00	61'00
» » 7 %	48'00	48'00
Catalana G. E. D	97'50	100'00
» » E	112'00	110'00
» » F	100'00	99'00
Aigües Llobregat A	91'00	91'00
Asland ord.	90'00	85'00
Canal Ebre	33'00	33'00
Carbons Minerals	167'00	167'00
Cros	125'0	124'50
Espanya Industrial	116'00	117'00
Fabra i Coats	96'00	96'00
F. C. i Construccions	151'00	148'00
Hispano Suïssa	99'00	99'00
Hulleres	13'50	13'50
Indústries Agrícoles	151'00	151'00
Maq. T. i Marítima	89'00	89'00
Mines Rif	55'85	55'75
Petrolis	5'45	5'45
[illegible]	19'00	19'0
Telefònica ord.	97'75	97'75
» pref. 6 %	107'00	107'11
Transmediterrània	133'00	135'00

NOTA. Els valors assenyalats no figuren a la cotització oficial. Obligacions Tresoreria Generalitat de Catalunya, 99'00.

BORSES ESTRANGERES

Londres, P. 7435. — Nova York, L., 49183. P., 45165. — Holanda, L., 7255. P., 102455. — França, L., 7198. — Bèlgica, L., 209130. P., 33473. — Itàlia, L., 5734. P., 19965. — Alemanya L., 12227. Suïssa, L., 151350. P., 20075. — Espanya, L., 3581. P., 20795. — Dinamarca, L., 23100. — Suècia, L., 19305 P., 18350. — Noruega, L. 19902. — Lisboa, L., 10012. — Praga, L., 11700. — Austria, L., 2600 — Argentina, L., 2781. — Rio Janeiro, L., 392. — Montevideo, L., 2043. — Buenos Aires sobre Londres, 2767.

NOTA: Els canvis amb la lletra L. corresponen a Londres, i els de la lletra P. a París.

MERCAT DE COTONS — Dia 10 de gener de 1935

LIVERPOOL	Disp.	Gener	Març	Maig	Juliol	Oct.	Gener
Tanca anterior	7.21	6.93	6.92	6.88	6.85	6.73	6.70
Obertura		6.91	6.90	6.81	6.88	6.77	
Segon telegrama		6.81	6.90	6.86	6.84	6.72	
Tanca	7.19	6.92	6.91	6.87	6.84	6.73	6.70
Alça							
Baixa	2	1	1	1	1		
NOVA YORK							
Tanca anterior	12.85	12.55	12.65	12.70	12.73	12.57	12.65
Obertura		12.57	12.66	12.71	12.75	12.59	12.66
Segon telegrama		12.55	12.64	12.70	12.72	12.60	12.64
Tanca	12.84	12.54	12.64	12.70	12.72	12.58	12.64
Alça							
Baixa	1	1			1	1	
NOVA ORLEANS							
Tanca anterior	12.86		12.65	12.70	12.73	12.59	12.67
Obertura			12.65	12.72	12.74		
Segon telegrama							
Tanca							
Alça							
Baixa							

EGIPTE (Liverpool)	Upper Gener	Upper Març	Sakellaridis Gener	Sakellaridis Març	Sakellaridis Maig	Sakellaridis Juliol
Tanca anterior	7.75	7.72	8.55	8.58	8.60	8.63
Obertura		7.70	8.53	8.54	8.57	8.60
Tanca	7.75	7.71	8.60	8.57	8.58	8.59
Alça			2			
Baixa		1		1	2	3

ALEXANDRIA	Ashmouni Febr.	Ashmouni Abril	Ashmouni Juny	Sakellaridis Gener	Sakellaridis Març	Sakellaridis Maig
Tanca anterior	13.90	13.90	13.88	15.92	15.93	16.03
Obertura	13.84	13.84			15.85	
Tanca	13.82	13.81	13.80	15.71	15.75	15.89
Alça						
Baixa	8	9	8	21	18	14

	Baixa	Disp. en plaça (30 quilos)
Arribades als ports dels Estats Units		(Base tanca anterior)
Any anterior		TEXAS 15/16 ...
Des de 1r d'agost		ORLEANS ...
Any anterior		ANY-PORT ...
Transferències		

MERCAT DE LLOTJA — Dia 10 de gener de 1935

CEREALS, FARINES I DESPULLES

BLATS	
Aragó segona classe	Taxa 50
Navarra íd. íd.	» 50
Castella íd. íd.	» 50
Manxa	» 50
Extremadura cruixent	» 50
Extremadura corrent	» 50
Urgell	» 50
Prades i comarca	» 50
(Preus en pessetes els 100 quilos sense sac damunt vagó origen)	
MORESC, ORDI I CIVADA	
Moresc Plata disponible	a 45
Ordi Urgell i comarca	36 a 37
Civada Extremadura	34 a 35
Civada Manxa	34 a 35
Desplata Andalusia	33 a 35
ARRÒS	
Bomba Lokapara	125 a 130
Bomba	115 a 120
Granja	68 a 70
Florat	63 a 64
Selecte	64 a 66
Matisat segona classe	62 a 65
Benlloc 0	60 a 61
Trencat	47 a 46
Farina d'arròs	50 a 52

FARINES	
Força	80 a 100
Extra local	69 a 71
Corrents local	64 a 66
Extra Castella	68 a 70
Corrent Castella	64 a 65
Aragó segona classe	68 a 70
Urgell íd. íd.	64 a 67
(Preus en pessetes els 100 quilos amb sac damunt carro Barcelona)	
DESPULLES	
Menuts 3	58 a 29
Menuts 4	27 a 28
Segones	23'5 a 24
Terceres	20'5 a 21
Quartes	19'5 a 20
(Preus en pessetes els 60 quilos amb sac damunt carro Barcelona)	
Moresc (gra)	18'5 a 19
Segones	17'5 a 18
Segó	15'5 a 16
(Preus en pals la quartera de 70 litres damunt carro fàbrica)	

LLEGUMS, FARRATGES I ALTRES

FAVES, VECES, ERS I LLENTIES	
Faves Mahonesa s/o	
Faves Extrem. i Andalusia	46 a 48
Faves Mallorca	
Favons Extrem. i Andalusia	44 a 48
Veces Andalusia	35 a 35'5
Veces Estrangeres	36 a 37
Ers País	42 a 45
Ers Estrangers	42 a 43
Guixes	42 a 44
Pèsols Estrangers	90 a 96
Llenties Salamanca	115 a 120
Llenties Andalusia	95 a 100
MONGETES	
Castella selectes	120 a 128
Castella corrents	105 a 110
Estrangeres segona classe	90 a 105
Mallorca	77 a 77
València segona classe	95 a 100
Pour	95 a 100
CIGRONS	
Saúc	170 a 180
Andalusos segona classe	140 a 165
Mexicans segona classe	
Andalusia 44/46	100 a 108
Íd. 50/60	80 a 81

Andalusia 30/34	74 a 77
Íd. 34/36	64 a 67
Íd. 38/40	58 a 59
Íd. 40/42	55 a 56
Palma	60 a 62
(Preus en pessetes els 100 quilos amb sac damunt carro Barcelona)	
GARROFES	
Negra Vinaròs	27'5 a 28
Negra Castelló	27'5 a 28
Negra Mallorca	38 a 38'5
Rojo	
Eivissa	29 a 29'5
Mallorca	29 a 29'5
(Preus en pals els 40 quilos sense sac damunt carro Barcelona)	
Alfals primera	7
Alfals segona	6
Palla d'Urgell	4 a 4'5
Palla curta	3'5 a 3
(Preus en pessetes els 40 quilos damunt carro Barcelona)	

ELS ESPORTS

AVIACIÓ

Any nou, aviació nova

Any nou, vida nova. Si de nosaltres depengués diríem: any nou, aviació nova. I tan debò que la Nova Aviació fos un fet i se'ns aparegués en un escenari serè, lliure de núvols i tempestats. La nostra aviació, la catalana ha navegat, parem amb imatge, és clar, sempre entre tamborinades i llamps i trons. No sabem quin malastre pesa damunt d'ella, que la pau i l'harmonia mai no han fet niu entre els seus conreadors. Fins i tot en els moments en els quals el dedicar-s'hi suposava maldecaps i sacrificis molt superiors encara als prou importants d'avui, les discrepàncies i diferències d'orientació adquirien uns tons d'agressivitat i de rancúnia completament irreductibles. A hores d'ara tot segueix igual. Amb una barreja inexplicable d'interessos esportius, econòmics i fins i tot polítics, l'ambient aeronàutic de casa nostra s'ha espesseït en una atmosfera sufocant i irrespirable i en la qual l'autèntic i simple aficionat a l'aviació se sent sotraquejat i desorientat, sense aconseguir ni una satisfacció modesta d'aquex ideal que l'empeny i que cada vegada veu més lluny de realitzar.

Sobretot en l'aspecte de l'aviació esportiva, que amb tota lògica hauria d'estar deslligada de les contingències i fluctuacions de l'aeronàtuica comercial i política, és on el desordre i anarquia d'orientacions pren un to més lamentable. La crisi és profunda i virulenta. Lelement que té com a única aspiració, el valor discretament i proporcionar-se a si mateix un gaudi i un entreteniment esportiu, troba incomptables dificultats que se succeeixin sense fi, i quan amb l'afany d'atenuar-les o reduir-les decideix intervenir d'una manera directa prop dels elements que dirigeixen l'ambient esportiu, coneix multitud d'orientacions distintes i oposades i apassionaments i campanyes d'ordre extra-esportiu que per necessitat han d'ésser estèrils en resultats i dispersadores d'elements i d'esforços.

Sovint els defensors, en eralitat més que d'una tendència ho són d'un personalisme, d'una bandera, atribueixen tots els mals de l'aviació a l'actitud del personalisme advers. I inversament, no cal dir. Per a nosaltres totes aquestes campanyes i verbalismes compten poc, puix que en definitiva, el valor dels diversos homes que en determinats moments han posseït mitjans per fer feina activa aeronàutica s'ha de mesurar per tot allò que ha realitzat i en aquest aspecte el més profà podria perfectament qualificar la labor efectiva dels homes de la nostra aeronàutica. Es un any darrera l'altre que un home afirma la seva personalitat a base de labor constructiva i real i que a mesura que el temps passa apareix més indiscutible i definit.

No. Nosaltres no creiem que la crisi de la nostra aviació esportiva, per parlar només d'aquesta, depengui d'una o d'altra actitud personal. Aquesta crisi és en part obra de tots. Si en lloc de malmetre possibilitats i capacitats en rivalitats i discrepàncies internes que feien negligir l'Aviació pura, tots els elements entusiastes i actius, salvant totes les diferències de caràcter, temperament i fins de criteri, s'haguessin amotllat a les directives de l'interès comú, la nostra aviació hauria conegut, inevitablement, periòdes difícils, però hauria també adquirit més solidesa i desenvolupament. Sobretot hauria tingut un programa i un ordre que a hores d'ara ningú no té croquitzat.

I és que per altra banda, les freqüents rivalitats de clubs, han donat lloc, per tal d'adquirir un contingent d'associats, a propagandes excessives respecte de les facilitats amb què es pot abordar l'aviació. Això que en un moment donat ha estat eficaç, a la llarga, com era natural, ha provocat cansanci i desencoratjament en nombrosos aficionats de bona voluntat, en comprovar com, vista i tractada de prop l'aviació, és una activitat costosa i dura de practicar.

En definitiva, la situació de l'aeronàutica catalana no és gens encoratjadora, fet amb el qual tothom està d'acord, així mateix com amb la necessitat urgent de posar-hi remei. La pitjor dificultat és la que tothom s'avingui a reconèixer la part de responsabilitat que li correspon a l'actual estat de coses i s'avingui també a rectificar l'actitud. Cal un treball de conjunt, del qual només se'n poden alliberar els que posseint mitjans de fortuna suficients poden volar amb tota independència. Aquest treball ha de consistir en la realització d'un programa establert i discutit prèviament per evitar de repetir les inútils divagacions i assaigs d'altres vegades. El programa de tasques a realitzar s'ha de basar en la realitat i l'experiència, i ha d'estar adaptat estrictament a les nostres possibilitats per tal de poguer-lo complir totalment.

Aquest programa que ha d'ésser bo per a tots els Clubs existents, ha de contenir dos unts essencialpíssims sense els quals és completament impossible d'obtenir cap resultat: el vol a vela en totes les seves etapes i l'aviació de petita potència, ja sigui segons la fórmula de Mignet, ja amb la forma de planador amb motor auxiliar com les "planetles" de Wilde. Aquests dos aspectes que representen l'aviació econòmica són els únics en els quals l'aficionat català pot, durant molt temps, trobar satisfacció als seus entusiasmes i els únics amb els quals un club dels nostres pot realitzar una nova aviació eficaç.

M. FOYE

MERCEDES-BENZ
ALTA QUALITAT

Atletisme

EL VINENT DIUMENGE, A L'ESTADI DE MONTJUIC, ES DISPUTARÀ EL PRIMER CAMPIONAT CATALÀ DE CROSS-COUNTRY I UNA INTERESSANT JORNADA DE RECORDS

Prosseguint el pla que s'ha traçat la secció d'Atletisme del B. U. C., pla que té per objecte desenvolupar l'atletisme en general i principalment l'Atletisme escolar, ens ofereixen per al vinent diumenge un interessant festival que té per base el primer campionat de Catalunya de cross-country, que ha aconseguit un nombre molt considerable de participants, als quals es donarà la sortida a les deu del matí al recinte de l'Estadi de Montjuïc.

El recorregut ha estat marcat de manera que el públic còmodament assegut en llurs localitats podrà seguir les principals incidències de la lluita que promet ésser interessantíssima.

Es motiu de gran comentaris, en els cercles atlètics, la reaparició del gran esprinter Lluís Sereix, al qual també veurem el vinent diumenge i en el mateix festival, en establir el rècord espanyol universitari dels 50 metres.

En els llançaments de la barra veurem, no solament Joanola, com venfem anunciant, sinó també Espunya i Amado, que ja en altres ocasions han sobrepassat la marca que actualment constitueix el rècord peninsular, i de la lluita d'aquests tres excellents llançadors no dubtem que en sortirà el rècord excellentment millorat.

I, finalment, els equipiers de l'Escola de Tècnics, prosseguint la seva norma de monopolitzar tots els rècord existents, establiran el rècord peninsular de rellevaments 10 per 100.

Frontó Principal Palace

Avui, divendres. Tarda, 4'15
RECALDE II - URIONA II
contra
URIZAR I - MAGUREGUI
Nit, a les 10'15:
GABRIEL II - GUILLERMO
contra
ARAGARATE - GUTIERREZ GOITIA

Tir

LA TIRADA OLIMPICA DE CARRABINA DE PRECISIO

La tirada així anomenada, i que estava anunciada per al diumenge passat, es féu amb complet èxit al camp de Montjuïc.

La prova fou a 50 metres (posició ajagut), amb carrabina de matx calibre 22, sobre blanc internacional de 20 centímetres i deu zones. Trets 30 en sis sèries de cinc. Els seus excellents resultats satisferen els anhels més vius, mereixent els guanyadors la més entusiàstica admiració.

El primer lloc correspongué al notable tirador A. Camats, després d'una lluita molt interessant entre diversos destacats tiradors.

El resultat de les tirades dels que es classificaren per ésser aquestes veritablement internacionals captivaran sens dubte l'atenció, no solament dels socis, sinó de tots els esportistes, i permeten mirar amb optimisme el lluït paper que Barcelona pot representar en una tirada regida pel reglament olímpic internacional.

Resultats dels sis primers llocs premiats:

Primer premi, Amadeu Camate, 290 punts; segon, Antoni Modolell, 289 punts; tercer, Lluís Bandera, 287 punts; quart, Miquel Pinyol, 285 punts; cinquè, Miquel Escolà, 284 punts; sisè, Emili Cruz, 284 punts.

Actuà de jutge de camp el senyor Joan Alado.

Prometen veure's molt concorregudes les properes tirades carrabina grup B, el Penthalton modern (tir rapidesa) i la de neòfits, que han de celebrar-se totes dintre el present mes. A tots els que els interessi prendre-hi part poden recollir programes a les oficines del Tir Nacional, Escudellers, 5 i 7, pral.

Esports de Neu

CAP ALS RASOS DE PEGUERA

Com cada dissabte, la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya organitza per al dia 12 un autocar per anar a Castellar del Riu, les places del qual estan ja totes ocupades.

Com que al Xalet-Refugi que el C. E. Muntserrat, de Manresa, té als Rasos de Peguera, hi resten encara alguns llitere disponibles, l'esmentada Federació organitza un altre autocar que sortirà a les tres de la tarda de dissabte, per estar de retorn el diumenge a dos quarts de nou del vespre.

Per a inscripcions i detalls, dirigiu-vos al domicili de la Federació, Rambla de Canaletes, 9. telèfon 22.310.

UNA ALTRA SORTIDA ALS RASOS DE PEGUERA

Essent molt crescut el nombre d'inscrits per traslladar-se els vinents dissable i diumenge a les pistes dels Rasos de Peguera, la S. E. Amunt, de la Unió Esportiva de Sant Andreu recorda als que desitgin efectuar-ho que es tanca avui la inscripció, una vegada complet l'últim cotxe.

Per a informes i inscripcions, Passeig de Fabra i Puig, 9, i Casa Sibecas, Aribau, 35, telèfon, 32915.

EL II CAMPIONAT SOCIAL DEL CLUB ALPI NURIA

El bon estat de la neu a la vall de Núria, a partir del primer quilòmetre, permet la celebració del III Campionat Social de fons del Club Alpí Núria amb classificació per a les categories seniors, juniors i debutants.

S'admetran inscripcions a la secretaria del Club per tot avui, i a Núria, fins a les vuit del vespre de demà, dissabte.

Per a facilitar el desplaçament sortirà de Barcelona un autocar demà, a dos quarts de tres de la tarda.

Ciclisme

Trueba a la Volta a França. — El director de "L'Auto" ha rebut ja el contracte signat, en el qual Vicenç Trueba es compromet a participar a la propera Volta a França.

Broccardo abandona el ciclisme. — Diuen de Paris que Paul Broccado ha fet pública la seva decisió d'abandonar el ciclisme després de participar als Sis Dies de Paris.

A Palma es construirà un nou Velòdrom. — A la vila dels Camps, de Palma, s'està construint un velòdrom de gran envergadura, amb una pista en la qual es podran assolir promedis de 70 quilòmetres per hora.

Aquest nou velòdrom serà inaugurat a la primavera propera.

Boxa

VARIA

Dissabte, a l'Iris, se celebrarà una reunió mixta a base dels professionals Fenoy germans, i Albí i del campió d'Espanya amateur, Hombravella. Aquesta reunió se celebrarà sota el patronatge del Poblet B. C.

— A Hull, el pes fort francès Alt. Sauvage fou vençut per l'anglès Petitfer. En un combat celebrat fa temps entre els mateixos adversaris, el francès va adjudicar-se la victòria per punts.

— Diuen de Vigo que Angel Sobral, campió d'Espanya dels pesos mitjans, ha tornat d'Amèrica.

— El dia 12 del corrent, a Bolònia, el català Tormo serà enfrontat a l'italià Venturi.

— La premsa francesa comença a ocupar-se extensament del combat que entre el francès Marcel Thil i l'anglès Mac Avoy se celebrarà el proper dilluns a Paris. El matx és vàlid per al títol de Campió d'Europa dels pesos migforts, que es troba actualment vacant.

Futbol

El partit Athletic Bilbao - Barcelona

Es topa amb dificultats per a formar l'equip blau-grana

Lesionats Ramon i Trujillo, i darrerament Escolà, el F. C. Barcelona topa amb moltes dificultats per a confeccionar l'equip que el diumenge haurà d'ésser oposat al de l'Athlètic bilbaí al camp de les Corts en matx de Lliga. Aquestes dificultats es concentren, naturalment, en la formació de la línia d'atac, puix que són tres els davanters titulars amb els quals no es podrà comptar per lesions. Sembla que aquests contratemps obligaran a passar Pedrol a la línia davantera. Sense que poguem donar-lo com a oficial ni definitiu, es parla de la formació del següent equip: Nogués, Zabalo, Arana, Guzman, Soler, Lecuona, Vantolrà, Raic, Morera, Pedrol i Pagès o Cabanes. També s'ha dit que Raic ocuparia el centre de la línia d'atac, permutant en aquest cas el seu lloc amb Morera. Per altra part el Barcelona ha sollicitat de la Federació amnistia per al seu jugador Garcia, procedent del Foment de Molins de Rei, perquè jugués jugar de Lliga, com s'ha autoritzat a altres jugadors suspesos com aquell, però la Federació ha denegat l'autorització i, per tant, el Barcelona, no podrà disposar tampoc d'aquest element.

L'Espanyol a Bilbao

Avui sortirà cap a Bilbao, per tal de jugar contra l'Arenas, l'equip de l'Espanyol.

Els jugadors que es desplacen són: Tourniés, Arater, Pérez, Cifuentes, Sider, Martí, Prat, Edelmiro I, Iriondo, Manolín i Bosch.

Els àrbitres per a diumenge

Primera divisió

A Chamartín, Madrid-Sevilla, Zabala.

A les Corts, Barcelona-Atlètic de Bilbao, Steimborn.

A Atocha, Donòstia-Atlètic de Madrid, Casterlenas.

A El Patronato, Betis-Oviedo, Escartín.

A Ibaondo, Arenes-Espanyol, Balaguer.

A Mestalla, València-Ràcing, Cruella.

Segona divisió. — Primer grup:

A El Parral, Nacional-Sporting, Montero (es jugarà demà a la tarda).

A Zorrilla, Valadolid-Celta, Iturralde.

A Lasesarre, Baracaldo-Ràcing d'El Ferrol, Vallana.

A Las Arobias, Stàdium Avilès-Deportiu Corunya, Isaac Fernàndez.

Segon grup:

Al Stàdium Gal, Irun-Badalona, Campo.

A la Creu Alta, Sabadell-Saragossa, Iglesias.

A Girona, Girona-Júpiter, Comorera.

Tercer grup:

Al Stàdium Bardin, Hércules-Recreativo Granada, Sanchis Orduña.

A Elx, Elx-Gimnàstic, Vilalta.

A Camino Hondo, Llevant-Múrcia, Hidalgo Medina.

A los Baños del Carmen, Malacitano-La Palma, Canga Argüelles.

FRONTO NOVETATS

Avui, divendres, tarda, a les 4:
GALLARTA II
QUINTANA III
contra
NARRU II - VILLARO
Nit, a les 10'15:
SOLOZABAL - JAUREGUI
contra
ARAQUISTAIN - ABASOLO
Detalls per cartells

Per telègraf

FUTBOL

Herrera allunyat del futbol per una temporada. — Gijón, 9. — En la darrera reunió de la Directiva de l'Sporting es llegí una carta del jugador Ramon Herrera, en la qual aquest manifestava que per no trobar-se bé de salut creia que no podria donar el joc necessari, i sollicitava permís per a refer-se lluny de les activitats futbolístiques, en el ben entès que quan la seva salut millori es posarà novament a les ordres del Club. Finalment expressava el seu propòsit de no percebre els seus havers si el Club prenia aquesta decisió. Els directius de l'Sporting han agraït l'actitud del jugador, li han atorgat el permís sollicitat i han acordat abonar-li la meitat del sou mentre duri aquesta situació. Per aquesta raó Herrera no s'arrenglerà davant el Baracaldo.

El Tenerife vencé el Wiener. — Santa Cruz de Tenerife 9. — S'ha celebrat el quart encontre entre el Deportiu Tenerife i l'equip austríac Wiener. Fou un partit interessantíssim i venceren els canaris per quatre gols a cap.

El Wiener no jugarà a Las Palmas, car sembla que té concertat un partit a Barcelona.

BOXA

Ara invitat a anar a París. — Sant Sebastià, 9. — Ignasi Ara ha modificat els seus plans de romandre descansant a Guipúscoa per haver estat invitat per Jeff Dickson per a presenciar a París, el dilluns de la setmana entrant, l'interessant combat de Marcel Thil i Mac Avoy. En conseqüència, Ara es proposa traslladar-se a la capital de França dijous.

Comentant aquest propòsit, Ara ha dit que li agradaria molt que el seu únic combat a Europa abans de tornar a Amèrica, i que li servirà per a comprovar el seu estat, tingués lloc a París, a mitjan març, i que el seu adversari fos Thil o Candel.

Cartellera de Cinema

COLISEUM

Avui tarda, a les 4. Nit, a les 10
Revista Paramount, LOS PERROS (documental). EL TERROR DEL CUADRILATERO (dibuixos) i
EL CRIMEN DEL VANITIES
per Carl Brisson, Jack Oakie Victor Mc. Laglen, Kitty Carlisle i Duke Ellington amb la seva famosa orquestra
(Són films Paramount)

MARYLAND

Plaça Urquinaona, 5 - Telèfon 21556
Tarda: 3'30, 5'30 i 7'30. - Nit: 10
ZAMORA (documental)
AMIGAZOS (dibuixos)
UN DRAMA EN AUTOBUS
per Lew Ayres i June Knight

METROPOL

Llúria, 115 . Telèfon 81222
Avui tarda, a les 4, i nit, a les 10
Su Majestad el General
per Ivan Petrovich
i la gran superproducció
VALSES DE VIENA
Preus: dies feiners, tarda i nit: 2 ptes. Dies festius: tarda, 3 ptes. i nit, 2 ptes.

Fantasio

Avui, tarda, a les 4. — Nit, a les 10
REVISTA FEMINA, DOCUMENTAL, PATHE JOURNAL, Dibuixos. La divertida comèdia
FACIL DE AMAR
per Genovière Tobin, Adolphe Menjou i Mary Astor

cine Paris

TARDA, 4'30. - NIT, 9'45
Revistes Pathé i Fèmina. Exit de la deliciosa comèdia
El Jardín del Monasterio
Triomf de Gaby Morlay i Henry Rolland en
EL ESCANDALO
Diumenge, matinal 10'30. Es despatxa a taquilla per a la sessió numerada de diumenge tarda, a les 6. DILLUNS VINENT: Kay Francis, Dolors del Rio, Dik Powell, Al Jolson i R. Cortez en WONDER BAR, i...

CINEMA ESPLAI

Revista. Dibuixos. ESCANDALOS ROMANOS, per Eddie Cantor i Gloria Stuart
Ilusiones de gran dama
per Kate de Nagy, film UFA
¡VIVA LA VIDA!
per Rosita Ballesteros i Josep Santpere

SPLENDID CINEMA

Consell de Cent, 217 - Telèfon 20615
AVUI: Estupend programa
REVISTA FOX, explicada en espanyol; MANIQUIES NEOYORKINOS
ideal film Fox per Alice Faye, Rudi Vallez i Jimmy Durante
Un ladrón en la alcoba
producció Paramount, en espanyol, per Kay Francis i Miriam Hopkins
LA GRAN OPERA (dibuixos sonors)
Estrena de la superproducció UFA
Ilusiones de gran dama
per Kate de Nagy i Wolf Albach-Retty

CINEMA WALKYRIA

¡VIVA LA VIDA!
per Alady, Lepe i Santpere
DESFILE DE CANDILEJAS
la millor revista cinematogràfica
EL HOMBRE DEL BOSQUE
per Harry Cayena
i DIBUIXOS

CINEMA RAMBLAS

Rambla del Centre, 36 - Telèfon 18972
Avui: Còmica i Dibuixos
ANNY ANNY
deliciosa comèdia, per Anny Ondra
COMPAÑEROS DE JUERGA
Una hora de rialles, per Stan Laurel i Oliver Hardy (en espanyol)
Sessió contínua

SALONS CINAES

TEATRE TIVOLI
10 nit: "Desfile de primavera". Còmica i Dibuixos
FEMINA
4 tarda i 9'45 nit: "Mujercita de gran señor" "Un perro que trae cola"
CAPITOL
4 tarda i 10 nit: "Sor Angélica", en espanyol, Lina Yegros, Còmica
CATALUNYA
4 tarda i 10 nit: "El negro que tenía el alma blanca", en espanyol, Antoñita Colomé, Còmica i Documental
ACTUALITATS
Contínua de 3 tarda a una matinada. Noticiaris, reportatges i "Vistes de Barcelona".
KURSAAL
4 tarda i 9'45 nit: "Astucia de mujer" (únicament tarda), "El misterio del Aquarium", "Oro en llamas", per Mae Clarke. Còmica
PATHE PALACE
Contínua 4 tarda: "En el barrio chino", "Sobre las nubes", "La princesa de las Czardas", per Marthe Eggerth
EXCELSIOR
4 tarda i 9'30 nit: "Una aventura en Túnez" (únicament tarda), "Sobre las nubes" "La princesa de las Czardas", per Marthe Eggerth

PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Aquesta nit a les deu exclusivament socis
Associació de Cultura Musical
l'eminent guitarrista
ANDREU SEGOVIA
en programa quatre primeres audicions. Informes per a inscripcions de soci: Claris, 43, 1.er, 2.a Telèfon 20326

SALÓ VICTORIA

València, 289 - 291 :: Telèfon ...
Avui, Divendres. Tarda, a les 4'..., i nit, a les 9'30
TREPADORES DE MONTAÑAS (documental)
A la sombra de los muelles
gran producció, versió anglesa. ... creació de Ben Lyon, Claudette Colbert, Ernest Torrence, i
Ilusiones de gran dama
deliciosa comèdia musical (versió alemanya), interpretada pels aplaudits artistes Kate de Nagy, Wolf Albach Retty i Gustav Waldau

Programes d'avui

TEATRES

Barcelona. — Estrena de "Fu-Chi-Ling"...
Còmic. — Tarda: "Las peponas". ... "Los maridos de Lidia".
Coliseu Pompeia. — "Don Joan de Serrallonga".
Novetats. — Tarda: "Usted tiene ojos de mujer fatal". Nit: Estrena de "Santa Marina".
Nou. — "La bella burlada".
Poliorama. — Tarda: "Madame". ... "Els homes forts".
Principal Palace. — "Las de los ojos en blanco".
Romea. — Nit: Estrena de "Oro y Mar..."

DIVERSOS

Casa Llibre. — Avui i cada dia, the dansant.
Granja Royal. — Tes i sortida de teatre.
Hotel Ritz. — Avui i cada dia, the dansant.

MUSIC-HALLS

Apolo. — Varietats i Mercedes Fill...
Ba-Ta-Clan. — Varietats i Emilia ... Aldingo.
Bombay. — Varietats i Lolita Granados...
Excelsior. — Varietats i Inesita Pena...
Edén Concert. — Varietats i John ... i Celeste Grijo.
Hollywood. — Triomf de la formació Demon's Jazz.

CABRES LADILLAS INSECTICIDA PARADELL
Nou de la Rambla, 28 FARMACIA

COMPANYIA TRANSATLANTICA

Serveis del mes de gener de 1935

LINIA DE LA CANTABRICA A CUBA I MEXIC

El vapor HABANA sortirà, si no hi ha variació, de Bilbao i Santander el 24 de gener, de Gijón el 25 i de La Coruña el 27, cap a l'Havana i Veracruz.

LINIA DE LA MEDITERRANIA A NOVA YORK, CUBA I MEXIC

El vapor MARQUES DE COMILLAS sortirà, si no hi ha variació, de Barcelona i Tarragona (fva.) el 17 de gener de València el 18, de Màlaga (fva.) el 19, de Cadiz el 21 i de Vigo (fva.) el 23, cap a Nova York, Havana i Veracruz.

LINIA DE LA MEDITERRANIA A PUERTO RICO, VENEZUELA, COLOMBIA I PANAMA

El vapor MAGALLANES sortirà, si no hi ha variació, de Barcelona el 20 de gener, de València el 21, de Màlaga (fva.) el 22, de Cadiz el 24 i de Las Palmas el 26, cap a San Juan de Puerto Rico, Santo Domingo, La Guaira i Cristòbal, escalant a la tornada a Puerto Colombia (fva.), Curaçao (fva.) i Puerto Cabello (fva.).

Servei tipus Gran Hotel. T. S. F. Cinema, Radiotelefonia, Orquestra, etc. Les comoditats i tracte que gaudeix el passatge es mantenen a l'altura tradicional de la Companyia.

També té establerta aquesta Companyia una tarifa de serveis combinats per als principals ports del món, serveis per línies regulars.

Per a informes, al seu consignatari, A. RIPOL - Via Laietana, 3

SULFOPILOL

Usi'l, si la seborrea amenaça el seu cabell
La seborrea és causa del 90 per 100 de les calvícies
Fet a base de sofre, el gran específic de la pell
Obtindrà un cap net i un cabell llis amb SULFOPILOL
Parli'n al seu metge; no temem el seu dictamen
I quan fracassin els articles d'aficionat, SULFOPILOL
La greixor del cabell és vençuda pel SULFOPILOL
O usi SULFOPILOL o resigni's a ésser calb si té seborrea
La frase definitiva: SULFOPILOL evita la calvície